

Stephani Forcatuli,... Epigrammata...

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Forcadel, Étienne. Stephani Forcatuli,... Epigrammata.... 1554.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

*La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.

*La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

Cliquer [ici pour accéder aux tarifs et à la licence](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

*des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

*des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter reutilisation@bnf.fr.

STEPHANI
FORCATVLI

Y. 1537
(2) IVRECONSULTI
EPIGRAMMATA.

Ad CAROLVM Lotharingum
Cardinalem.

LVGDVNI,
APVD IOAN. TORNAESIVM,
ET GVL. GAZEIVM.

1554.

7519

IACOBI PELETARII
TETRASTICHON.

*

*Forcatulus Leges Musis, Musasq; vicissim
Legibus exornat, gloria utrinque pari.
Omne feret punctum : doctisq; , bonisq; placebit
Scriptor consilio clarus & eloquio.*

C A R O L O A L O-

T H A R I N G I A N O B I-

lissimo principi & Cardi-

nali, Steph. For-

catulus.

S.

V M primū optare cæpi, vt
hæc pauca Epigrammata tui
nominis splendori dicata vul
garentur, fateor me ad eum
prudentiæ gradum non per
uenisse, vt rectè diiudicarem,
meum ne hoc officium parū consultum cre
deretur, quia tibi principi Antistitiq; clarissimo
Gallorum Reipub. commodis feliciter addi
cto, & vehementer occupato pusillum quid
dam scriberē. Cæterum discussit dubitationem
meam nescio quis genius, & consilium meum
priusquam peractum esset, non probauit cum
tu à tot honorum & dignitatum ornamentis,
quibus te industria & fortuna certatim cumu
larunt, humanitatem propè singularem vinci

4
non patiare , cuius si nunc expers fuero , quid
supereſt, niſi vt de me actum putem? eo magis
quòd propter tam tenue munus quod nunc ti-
bi dedico , magni me facinoris reum viſum iri
metuo: vt qui legibus publicè explicandis iam-
pridem , nec omninò infeliciter , occupatus,
adeò poëticiſ indulſerim , vt iuſtum opus am-
plitudine tua dignum à me cōfectum eſſe mi-
hi perſuaſcro. Quòd ſi hoc nomine inter reos
recipior, quid poſſum commodius quàm ad te,
velut ad ipſius Galliaë tutiſſimum quoddam
aſylum ac perfugium, decurrere? vt eo mirificè
confirmatus non tantùm cenſoris cuiuſlibet
obiurgationem diſſimulare poſſim & propel-
lere , ſed etiam ipſammet Iuriſprudentiam in
culpæ & fraudis ſuſpicionem diſcrimenq; vo-
care? ad quam amplectendam & ornandam
cum iam totos viginti annos, vt potui diligen-
ter , nauauerim , ætatiſ florem , laborem , dili-
gentiam , attritiſ interim facultatibuſ conſum-
pſero. Amplius etiam vereor , ne mihi fucum
pergat facere , dum adhuc animum meum alit
& detinet, ne me diuturnæ moleſtiæ, quam vni
iuriſ ſcientiæ acceptam refero, pœniteat: ſi for-
ſan locus erit aliquando SENATVS CON-
SVLTIS , Tolofæ & pridem & diuinituſ fa-
ctiſ

Etis de iuris ciuilibus interpretandi honesta ma-
 gis quàm quæstiosa functione: ob quam nunc
 nec inter ita multos, nec, vt suspicor, imperi-
 tos competitores distineor. placuit nanq; pa-
 tribus in hunc Senatum allectis, vti quantum
 quisque prælegendo disputandoq; alios præ-
 cederet, tantum is in obtinendo munere (quo-
 niam id è Republica esset) potior haberetur: ne
 quis largitione aut gratia aliorum præmia ere-
 ptum iret: ne' ve in florentissima Europæ Aca-
 demia ius deesset: ad quam propter ius perdis-
 cendum ex omnium gentium & regionum de-
 lectu, iuuentus ingenua conflueret. Interim, ne
 ego nihil ex literis emolumenti affecutus cre-
 derer, institui per paucis horis, quibus legum
 quasi feriæ indictæ essent, ad mansuetiores mu-
 fas otium traducere. Elegi verò scribenda Epi-
 grammata, breuitatis non ostentationis ratio-
 ne. nam ad hoc materia vberior elegi poterat,
 quanquam nec ipso quidem die quo nuntium
 Iurisprudentiæ subtristis misi, & sua me condi-
 tione non vti attestatus sum, iuxta veterem
 morem repudij, nec paulò superioribus, quibus
 versus tractauit ab explanando iure coram bis
 mille auditoribus (ne omnes percenseam) de-
 stiti. Hoc itaque munusculum, quale est, pro le-

nitate bonitateq; naturæ tuæ etiam inter sacras
& arduas Regni occupationes tibi utcunq; gra-
tum fore, & opto, & spero : tum quia nec gra-
tiarum nec musarum expers es, tum quia non-
dum quisquam fortunæ tuæ molem nisi
benignitatis magnitudine sen-

fisse traditur. Vale. To-

losæ quarto Cal.

Septembr.

1554.

Ελπίς ἀνευ ἐλπίδος.

7

STEPHANI FORCATVLI

BLITERENSIS

IVRECONSVETI

EPIGRAMMATA.

De Henrico huius nominis secundo
Gallorum Rege.

*Lilia iam nigros florescent alba per Indos,
Prosper ut Henricus Gallica sceptrā beat.
Ver Arabum foueat Francū letissima rura,
Bella vel his absunt, vel benè gesta vigent.
Expiat antiquas ingens victoria clades:
Querereq; est hostes, non superare, labor:
Nunc media est Gallis regio, quæ proxima quondā:
Astrāq; iam liquido tramite fama petit.
Rex edicta dabit populis, quos frigidus ambit
Rhenus, & ijs Nili qui didicere caput.
Qui Phœnica vident sternentem cinnamā nido,
Et mellita quibus Sachar arundo parit.
Blandiri obijciat me quilibet, haud moror, ut qui,
Digna meo quæ sint Principe, facta velim.*

De imbre repentino.

Alternis subitus Septembri lusitat imber,

Vitiferis ne Sol collibus officiat.

Versicolor pluuio mox æthere pingitur Iris.

Sic nimbos pueri credo fuisse Iouis.

Cato Uticensis sibi mortem consciscens.

Num solitus victis toties ignoscere victor,

Orabo vitam, ter miser, & veniam?

Num genibus supplex obuoluar Cesaris? absit,

Vt Cato, quæ non sint digna Catone, ferat.

Mox implet ferro, virtute, & sanguine pectus:

Non pede quero fugam, dixerat, imo manu.

Quòd falsò Aeneas pius habitus sit.

Coniugis & patriæ Cythereius immemor Heros,

Vel memor vxoris proditor, & patriæ:

Fert humeris flamma ereptum & cæde parentem,

Sat dignum, fateor, quod veneremur onus.

Effoetum Anchisen tenera pro coniuge mutat,

Institor vt mercis callidus Argolica.

Dissimulent tandem primordia Teucra Quirites:

Bis malus est, ficta qui pietate nocet,

Tempore omnia mansuescere.

Rhea Celenæos fertur iunxisse Leones,

Atq; iugo fuluas supposuisse iubas.

Flexilibus ceruum mulsit Cyparissus habenis,

Lætus

*Lætus & in tergo sæpe resedit eques.
 In medijs Elephas saltavit ludicra circis:
 Altilis Ausonia vixit in vrbe Draco.
 Assyrium docilis puerum Delphinus amavit.
 Psittace, tu nostros reddis, eoe, sonos.
 Mitescunt truculenta modis animalia multis,
 Et proprio tempus numine cuncta domat.*

De Iurisprudencia & Poësi.

*Me reuocat medio legum prudentia cursu,
 Pellicis & Cliûs me vetat ire domum.
 Leniter hæc vultu rursus me ducit amœno.
 Illa seuera docet, sed nec amœna nocet.*

De Catharina à Medices Regina Galliæ.

*Languida ne fieret metuebat Gallia felix,
 Et notum Phœbo vertit ad astra caput.
 Cui deus: i Tuscam Medicen, Florentia carpet
 Lilia, pontificum numine freta sacrûm.
 Regia nanq; manus fati contingere metas
 Hæc dabit, vt Phœbo credidit illa, valet.*

Virtutem & gloriam labore parari.

*Gloria virtutem sequitur, virtusq; laborem.
 Qui mel vult, & apes tollat, honoris onus.
 Hinc heros meritis scandit Tirynthius astra,*

Prodigus & vitæ, laudis & vsq; tenax.
 Imperiosus eum sacrauit mille periclis
 Eurystheus, alter præcipit, alter agit.
 Indigetem virtus sola hunc pulcherrima traxit.
 Quodq; humeris cœlum pertulit, hoc habitat.

Ad Clytiam.

Suauiola & violas labris manibusq; dedisti,
 Suauiolis odor est, qualis & est violis.

Lenitatem iudici conuenire.

Quas Draco perdoctis leges vulgauit Athenis,
 Perscripta scitus sanguine dixit homo.
 Nam si quis facinus ciuis patrasset, ob illud
 Vel minimum, cultro percutiendus erat.
 Non hæ sunt hominis leges, sunt nempe draconis:
 Aeacus has Vmbris non neget esse truces.
 Nolo magistratus sæuos, admitto seueros,
 Atq; reis facili cum grauitate pios.

Cur Garumna fluuius mense Maio
 increuerit.

Ite procul vates, ex me nunc discite causam,
 Cur rapidus verno mense Garumna tumet:
 Cur nunc vastat agros & florida prata tyrannus,
 Ruraq; Salmo frequens cur per amœna natat.

Num

Num fortè aërio niuibus de monte solutis?
 Imbre vel immodico? nil minus. ergo quid est?
 Intumuit fastu pulchram quòd perluit urbem,
 Quæ peperit Clytiam, mentior, imò deam.

Ad Catonem Vticens.

Te, Cato, cur perimis metuis dum Cæsaris iram?
 Bello etenim belli præmia iure petit.
 Elogium hoc Libyco fas est incidere busto:
 Stoicus hic quondam ne moreretur, obit.

De Delphino regio.

In cœlo, inq; mari, & terra, Delphinus habetur,
 Ut sydus, piscis, Rege parente puer.
 Clarius haud sydus, piscis non ocyor alto
 Tingitur Oceano, sed puer ornat humum.
 Aurea neu'erunt puero subtegmina Parcæ,
 Imperio ut Solis frenet utranq; domum.
 Præstituet leges pelago, cœlumq; subibit:
 De tribus ut Delphin maximus extet humi.

Quæ dicata sint Veneri.

Est arbor Veneri Myrtus gratissima, flores
 Tam rosa, quam volucres alba columba præit.
 Igniferum cœli præ cunctis diligit astris
 Hesperon, Idalium sæpe adit una nemus.

Mons

*Mons Erycinus ei celebris, laticesq; nitentes
 Fontis Acidalijs, queis sacra membra lauat.
 Ora Pathos sacrata Deæ, Cyprusq; putatur.
 Fallor, an & mundum sub ditione tenet?*

Ad Aulum.

*Pauper eris satiâre nisi, licet, Aule, fruaris
 Fluctu Hermi, dapibusq; Midæ, Iouis imbre tonâtis.
 Quî fiat, vt hodie viri strenui priscis in-
 feriores in bello videantur.*

*Stantia turrisfragis quatiuntur mœnia bombis,
 Aenea cum flammâ ore colubra vomit.
 Nostra quidem varios ætas numeraret Achilles,
 Hectora qui referat, res erit ista frequens.
 Si tonat, & Tytion pertundet missilis ignis,
 Quem manasse tribus suspicor à furijs.
 Mortales finxisse luto sat præstitit olim,
 At nunc conueniant ex Adamante magis.*

*Ad Ioannem Iac. Mesmium libello-
 rum in Regia magistrum.*

*Lex tibi dat, Mesmi, clarum ciuilis honorem:
 Tu contrâ clari es summus honoris honor.
 Quam prisco interpretes quæstisti tempore famam,
 Hanc redimat Baldi gloria Thusca decem.*

Fronde

*Frondente in geminos dij tanquam traduce natos,
Serperet ut patrium constituere decus.
Hinc laus parta seni, fortunaq; proxima cælo:
Neutra tamen domino redditur æqua suo.*

Serum auxilium.

*Cum fera tempestas sulcantibus æquora parcit,
Flammeus antennis lucet uterq; Lacon.
Hoc opis à gemino nequicquam sydere fertur.
Quodq; venit serum displicet auxilium.*

Ad Lindum solitudine gaudentem.

*Pampinea tecum solus spatiaris in umbra,
Et socium tanquam damna luemq; fugis.
Nam vitem & quercum fidos ais esse sodales,
Quiq; loquax tenui murmure riuus abit.
At natura hominem docet ad consortia natum,
Graculus ut raptor, vel cumulatur apis.
Mirificè felix semper Deus extitit, optat
Ille tamen comites numinis, atq; facit.
Et Phoenix epulis quauis saturatur odoris,
Undiq; pellectas carmine ductat aues.
Ergo caue solus cum mox meditaberis, ut non
Sit malus is quo cum, Linde, loquêris homo.*

De Ioue.

Iuppiter in nimijs traduxit amoribus æuum.

Bos,

*Bos, Aquila, aut aurum, mox Olor, aut satyrus.
 Cœlicolũm vulgus dementem credidit, an quòd
 Abstulerit cerebrum nata Minerva patris?*

Ad Appenninum Montem.

*Appennine pater, quo non vicinior alter
 Syderibus mons est, gratior aut superis.
 Densa caput canum longè ultra nubila profers:
 Non vllò plus te monte superbit humus.
 Audis, scisq; Deũm quid sancit curia, rebus
 Et quantum Francis Iuppiter ipse studet,
 Quàm tibi plausibile est, quòd collibus insita crescũt
 Aemula prægelidæ lilia Galla niui.
 Dux melior quã vir te pertudit Hannibal, an gens
 Galla suburbana præsit vt Italia?*

Ad Philastrum.

*Te sola vixisse probas ætate, Philaster,
 Ingenui quænam das monumenta viri?
 Præteritos longo percenses ordine Soles,
 Doctrinæ vt senium possit habere locum.
 Lusciniam cornix superat, sic coruus olorem
 Tempore, sed dulci cedit vterq; melo.
 Sit veneranda licet iuueni longæua senectus,
 Semper erit tyro qui male bella gerit.*

*De Aemilio Perroto Paris. senatore,
 Delectum faciebat heri Parnasia Clio*

*Gallorum è docto docta sodalitis,
Perrotum violas & mel mirata loquentem,
Lætor, ut Arpinas iste reuixit, ait.*

Virgilius accusatur.

*Virgilius reus est, ex vinclis dicere causam
Hunc decet, est probri conscius atq; necis.
Nam castam Aeneæ leno subiecit Elisam:
Cogit & inuitam Cypridos esse nurum.
His addit facinus: Regina callidus ensem
Quem Phryx præbuerat, pectore mox adigit.
Crimen an hoc Minos Lethes aboleuerit vndis,
Nescio, sed cælum fraude disertus habet.*

Ad Vescam.

*Natali tibi, Vesca, meo Martisq; calendis
Annua fœmineis munera sæpe dedi.
His ruta cæsa velut, binos adiunximus hœdos,
Tu satiata minus me potiora rogas.
Diuos, Vesca, Midæ scito nocuisse petaci.
Plura petens, causa, lege iubente, cadit.
Veris honos rediit, si nos, audivissima, vexas.
Consuetum amittes, dum petis insolitum.*

De Hercule & Antæo.

Terrigenam Antæum Getula stravit arena

Alcid

*Alcides ter, iō, quisq; triumphē, canat.
Sustulit hunc luctans, clausitq; in pectore pectus.
Sat misero tellus fauerat, aër abit.*

De Arione & Delphino.

*Lesbius ut cithara nautas mulcēret Arion,
Mœstior in puppi dulce celeuma canit.
Sed frustra similes undis feritate, precatus,
In medium iussus desiliit pelagus.
Protinus huic properans Delphin succurrere, prono
Exceptum dorso, littus ad usq; tulit.
Non potuit fidicen homines, sed flectere piscem.
Eximit hunc fluctus, merserat ante ratis.*

Ad Dinnam.

*Inconsulta puto vidisti Gorgona quondam:
Nil facis, atq; siles, sis quasi, Dinna, lapis.*

De Aufidio & Didammia.

*Aufidio nupsit nolens Didammia cano,
Qui centum autumnos vix numeravit heri.
Est data sic Phrygio rutilans Aurora marito,
Tethis & Oceano cœrula iuncta seni.
Fallitur Aufidius, non illi ducitur vxor.
Regina est vetulo pulchra puella viro.*

De violis per brumam natis.

*Admittit violas alienis mensibus annus,
Pendula cum tectis obrigit glacies.
Nereidesq; gelu minui sua regna queruntur.
Pro rate fert iuncto flumen aratra boue.
Iam madet urnigero in puero coma fulgida Solis,
Et stolidis pingi floribus audet humus.
Ver letum si bruma refert, imitabitur æstas,
Augusto & canam fundet inepta niuem.*

De naue incendio absumpta.

*Palmiferae campos dum nauita querit Idumes,
Eximiam absumpsit naufraga flamma ratem.
Natura indignante rates ars improba fecit.
Terra dat has, ignis, ventus, & vnda vetant.*

Iac. Dalbono à fantandre, Galliaë
Mareschallo nobiliss.

*Persimilis Mario, sed docto, prælia tractas.
Consilio nauas, belliger atque Cato.
Te multa nunquam satias virtute, nec vnquam.
Nobilitas proauum fit numerosa satis.
O quoties horum gladij, dum cæditur hostis,
Fit deforme, sed hinc gloria pulchra manet.
Intimus hinc Regi es. vix audent numina dotes
Has spondere alij, quas tribuere tibi.*

Non minus aliis quam sibi, cuius
laborandum esse.

*Laudat Aristæus mella obliquentia solers
Pastor apem, vernis plurimus in violis.
Stulta sed hæc volucris veris prædatur honorem
Assidue, fructus nil parit inde sibi.
Prætulit ut frugi formicam ignobile vulgus,
Agmine quod rapiat tritica flava nigro.
Sedulitas hæc pigra mihi desesq; videtur.
Qui proprijs cumulat publica lucra, sapit.*

De Lydiæ lacrymis.

*Inuitis lacrymas fallax expressit ocellis
Lydia, dum læso fœdere valde queror.
Ora ego perspicuis dum tingi candida gemmis
Aspexi, lacrymas miscui & ipse meas.
Quot guttas visa est, totidem fudisse fauillas,
Queis magis accendor, quàm Vesuinus apex.
Heu, quænam misero requies servatur amanti,
Si fluit ex tenui maximus ignis aqua?*

Ne quis altum sapiat.

*Dum nubem Ixion nimio complectitur ausu,
Inuisum genuit dijs hominiq; pecus.
Qui numerat stellas, cœlum metitur, & altum
Assidue explorat, talia monstra parit.*

Posit

Positum Manibus Vmberti For-
catuli patris.

*Quid faciam superi? mœror me nanq; superbus
Incitat, heu nimium læsus in astra feror.*

*Extorsit vitam iuueni diuturna parenti
Febris, ob id lacrymis lumina nostra natant.*

*Vixq; nouem lapsis, cessit vicesima messis,
Et quæ neret adhuc stamina Clotho habuit.*

*Inuida felicem quem sensit Parca futurum,
Præripuit, stellis præda fit ista lucro.*

*Ecquid supplicij, superi, seruatis iniquis,
Si probus hic dira febre peremptus obit?*

Ad Phœbum.

*Phoebe, tuo cum fonte vale, tu Musa valebis,
Res iubeo æternum nunc tibi habere tuas.*

*Quid sequar ex hederis, Helicone et carmine tādē?
Nam me malua, lacus, rana, perinde iuuent.
Cum melos & frondes sint præmia vana poëtis,
Bis nocet iste labor qui sine fruge venit.*

Mittit rosam ad Iac. Claremontium, Episc.
Sancti Pontii clariss.

*Mitto rosam, biferi non est hæc filia Pæsti,
Disitus hinc calaber, præsul habetur ager.
Hanc Dryadum pollex nostris decerpsit ab hortis:*

Tempore qui vernus, flos quoq; verna loco est.
 Hæc primùm in virides alabastros paruula gēmat,
 Candida, vel Veneris sanguine tincta rubens.
 Et croceum ostentat complectens undiq; lutum,
 Conuiuiamq; vocat flos patefactus apem.
 Cyprinusq; tuo flos sic, vt pulcher, odor,us,
 Bis rubet æterno vix benè par animo.
 Inuida cur spinis temerat natura rosetum?
 Gratia cur' ve rosas tam cito tanta fugit?
 An quòd letitiam mœror magis insitus auget?
 Raraq; nos solitis gaudia plus recreant.

Ad Romulum.

Cùm noua fraterna fœdaſti mœnia cæde,
 Romule te genitum non' ne fatere lupo?
 Gradiui cur te mentiris sanguine cretum?
 Et lupa sat docuit parcere sœua Remo.

Malo carmine laudari gaudet,
 Sat malè compacto decorat me carmine quidam,
 Hoc tamen obſtrictum nomine me fateor.
 Lege ſe Alexander pingi minitante vetabat,
 Ni fuit à Coo ductus Apelle color:
 At ſi ego (quod nolim) ſim Rex, te fingere vultus,
 Pulcher Apelle, meos, te Polyclete, vetem.
 Miretur vulgus claram ne impenſius artem,
 Quàm

Quàm mihi num fuerint ardua gesta petat.

Io. Rupæo Iurisc. disertis.

Tam benè quod cupias nobis, ut gaudeo, miror,

Demerui quouis non ego te officio.

Tot Rupæe fauos non gignit Hymettia rupes,

Nec iuga tot nymphas Cynthia vere vident.

Gratia quin à me maior referatur in æuum.

Nomina, qui gratum prouocat, ille facit.

*De mentis humanæ hominisq;
præstantia.*

In terras hominum demissam ex sydere mentem

Nouimus, in cœlum quæ reditura viget.

Hanc fragili æternam vallauit corpore mirus

Ille opifex. Nardum fictilis urna capit.

Mens Regina caput summam velut incolit arcem,

Cœlestis proprior sic fit origo domus.

Hinc, ceu de specula, terras scrutatur & altum,

Et quæcunq; videt, fas sibi scire putat.

Cùm deus in nobis vegetet, sedemq; locarit,

Auctus mortali sorte videtur homo.

*Ad P. Gillum, qui Phœbum versu
laudauerat.*

Incusas illo Phœbum quo carmine laudas,

Gille, sit Hybleos dulce vel ante fauos.
 Condidit hoc Phœbus, musis vel testibus, i nunc,
 Vix poterit, cum se laudet, abesse pudor.

De M. Craſſo.

Laudis magna fames, auri sitis impulit ingens,
 In Parthos Craſſum bella ciere truces.
 Ausonia vires fractæ sunt alite telo,
 Nam Parthi à tergo miſſa sagitta volat.
 Sic Aquilas, vitamq; miſer, famamq; reliquit:
 Atq; avidus nummi, Dux quoq; laude caret.

Ad Melicertum.

Nuper vt interijt Tirtanus, curia ſenſit
 Iurgia, te heredem quòd, Melicerte, geris.
 Instant cognati. Dandis non deniq; Teucris
 Patroclo extincto pugna fuit grauior.
 A moriente trahis veterem, centeſime, ramum,
 Nec pudet ad Druidum ſecula referre genus.
 Vis tibi conſultus caueam? lis vertitur anceps,
 Si malus eſt iudex, ſat tibi cauſa bona eſt.

Virtute laudem quæri iis, qui obſcuri ſint.

Theſſala progenit Centauros ora bimembres,
 Nequius his toto Sol videt orbe nihil.
 Srenuus à ſolo Chirone docetur Achilles:

*Prelia, rem medicam, sydera, iura, lyram.
Nunc octo post signa micat cœlestia Chiron.
Nam genus haud oberit, mens modo recta iuuet.*

*Epitaphium Francisci I. Franco-
rum Regis.*

*Mars, Phœbus, Pallas, Regi statuere sepulcrum.
Cum quo ius, carmen, fortiaq; arma iacent.*

Aliud eiusdem.

*Rex ubi Franciscus fatis concessit, an extat?
Quem pigeat gallo mortis in orbe citæ?
Quicquid habet hoïes, quicquid pia numina donant,
Rex habuit, fatis cessit at ille tamen.
Planctu aër crevit, lacrymis mare, munere tellus
Corporis intumuit, mente nitente polus.*

Ad Elnum.

*Et cœli & legum triduo vis esse peritus,
Conatum toto risimus hunc triduo.
Cuncta rudimentis scito constare, nec ullum
Sat doctum fieri posse repente virum.
Multa dies docuit cœlestia lumina nosse,
Serò Helice graiæ vela dedere duce.
Legifero iuris primordia cede Quirino,
Postea qui melius iura poliret, erat.*

*Si quæ animos habitant, has vsus comperit artes.
Vsus, doctrinæ solus in orbe parens.*

Ad Laufam.

*Indo dente tibi frontem splendere politam
Cerno, humeros fertur sic habuisse Pelops.
Bisq; nouem permensa tuæ quinquennia vitæ,
Eumenis vna trium, quarta videre Charis.
Loricæ faciem, quæ non magis extitit ante
Candida, rugosum quàm solet esse piper.
Nil est, Laufæ, tuus nisi larua precaria vultus,
A domina quem tu pyxide mane rogas.*

Ad Gaurum de Cl. Terlone causidico.

*An iustum est ideo quòd pro te Terlo disertus
Orat, Gaure, scelus dissimulare procax?
Si coram geminis Paridem defendat Atridis,
Absoluet Phrygium pronus vterq; Parim.
Diceret & causam rursus si Terlo Milonis,
Extorris nunquam nauiget iste Rhodum.
Publica vis armis à te est admissa, patronus
Plus habet eloquij, plus mihi iuris adest.*

Ad fortunam.

*Fortuna, incassum diuûm tibi poscis honores,
Te cæci cæcam finximus esse deam.*

Nil

*Nil premis aut effers, nil das, nil detrahis, & nil,
 Cùm sis nulla, facis, te mage nos facimus.
 Ne' ue pilæ incumbis: celi quoq; finibus exul,
 Tam malè nomen habes, quã benè numen abest.*

*Deum opt. max. mira pietate in terras
 demissum fuisse.*

*Vt profecturam perducant numina classem,
 Vt persflect Zephyri lintea panda leues,
 Aulide rex danaûm natam mactavit ad aras,
 Infantis potuit flectere forma patrem.
 Sic miserans homines fulgentis rector olympi,
 Arboris vt doctæ tristia fata luat,
 Innocuum morti Christum submisit acerbæ.
 Venit humum, populo sic dedit astra suo.*

Omnia in dies deteriora fieri.

*Pythagoræ, quondam tacitus qui plurima dixit,
 Sola dies sapiens creditur esse, nego.
 Ecquid nanq; die videas incautius vsquam?
 Omnia cùm faciat deteriora dies.*

Ad Caluum.

*Principibus, demens, insultas undiq; versu.
 Pontifici gladios nec sinis esse duos.
 Marte satæ genti gladios an demere tentas?*

b s

Mend

*Mendicas proprium cur tibi, Calue, malum?
 Per iugulum hæ voces rursus, mihi crede, redibunt,
 Herculis affectes ni magis inferias.
 Lethiferis salibus parce, aut dicteria cogent
 Tam stultæ pœnas te dare letitiæ.*

De Protheo.

*Cordyllas, plebemq; maris captauerat hamo
 Protheus, dum visa Doride captus abit.*

Horti.

*Iam decies aurora nitens illuxerat orbi,
 Cùm Cytherea dies vernos sibi vendicat, & cùm
 Iam redijt bicolor quæ non mite scit hirundo.
 Dilectus Veneri quales voluisset Adonis
 Hortos ingredior, fecere rosaria sepem,
 Qua pecus & fures spinis arcentur acutis.
 Hic violæ, hinc calthæ florent, quas mellifer ambit
 Rex apium, stridetq; sequax exercitus omnis.
 Cogitur è varia mellis vindemia fronde.
 Hic lasso recreant heroïca lilia collo.
 Area mille olerum mater iam credita fundit
 Semina, flent vites lætæ, cùm prorsus odorum
 Sudarunt rorem fulgenti sydera nocte:
 Quæ gemmis similes guttas peperere rotundis
 Stant porri, lactuca sedet, mentæq; vagantur.*

Corycio nec monte croci fit copia maior.
Hanc cuperent sedem nascentia gramina longè,
Myrrha nefas lugens, quicquid sol educat Indus.
Hanc, Hyacinthe, cupis gemino pro sanguine Regū.
Sordidus arcet aues iligna falce Priapus,
Opposita quem sæpe manu risere puellæ:
Dum lauat innumeros riuus sine nomine flores
Ductilis, & scatebris arentes temperat herbas:
Qui nisi perstreperet, tacitos prope dixeris Hortos.

Peccata tandem puniri.

Felices nimium quidam vixere Tyranni
Inq; deum testes penè fuere pijs.
At deus vt clemens, indulget sæpe malignis,
Prouocat ad vitæ quos melioris iter.
Aut ad summa vehit rerum fastigia, casus
Vt grauior, tanto vertice plus noceat.
Addicitq; animum flammis: in carcere licitor
Lautius hos pascit, quos ingulare parat.
Priamides Sparta rediens, aliq; fatentur
Gaudia cum triplici foenore vana lui.

Stephano Poterio libellorum in
Regia magistro.

Quas tibi virtutes industria protulit, illas
Pauperies multis imperiosa facit.

Ingen

Ingenio præstas, comes est sors fausta, propinquum
 Te puto fortunæ, te puto vel superum.
 Extulit illustri francum te munere princeps,
 Par decus hinc à te nobile munus habet.

De Clytia, quòd perpetuò amaturus sit.

A fuscis poterit spirare Fauonius Indis.
 Flamen ab herculeis Gadibus, Eure, dabis.
 Immemor ipse meæ Clytiæ si quando videbor,
 Leucadio à scopulo non si ego desiliam.
 Quin noctu pluuium citius mirabimur arcum,
 Solq; domo Hesperidum mane propinquus erit.
 Quàm capiat lepidæ me foeda obliuio nymphæ,
 Lethæo nec si flumine potus eam.
 Hanc inscripsit Amor fuluo in præcordia telo.
 Dulcia fecit Amor vulnera, tempus alit.

Ad Golgum.

Plurima das, fateor, sed plurima, Golge, reposcis.
 Quæ venire cupis dona, perire iubes.

Ad Iurisprudentiam, tunc cum ei an-
 nos x v studuisset.

Da mihi (si qua fides) quidnam? da munera, nūmos:
 Hæc te pollicitam nolle negare decet.
 Stultus ego studui quindenos iuribus annos,

Et

Et scio quas leges Italia turba vomit.
 Quid superest? laudabor, ais, me ludis inanem:
 Nondum aliquid laudis nostra crumena videt.
 Et lauder potius, vellat nisi Bartolus aurem,
 Dum tangi digitis sydera posse puto.
 Magna terrigenas mugirem voce gigantas:
 Aut Paphiæ canerem dulcia furtiva deæ.
 Ornarent flauis hederæ me, Diua, corymbis.
 Nec tu pro nummis verba subinde dares.
 Utq; dares, feci, dolus est, i, duceris in ius,
 Aut lustrum ob causam, perfida, redde triplex.

De Obri fluuiio.

Cemenno de monte niues depascitur Obris
 Et salsum dulces in mare mittit aquas.
 Umbriferas inter salices ripamq; virentem
 Concitus Idæo plus Simoënte fluit.
 Nec pontem indignans qui ferre Garumna iubetur,
 Populea poterit sic recreare coma.
 Pacifera æternis folijs quid Palladis arbor,
 Propter quam sterilis ver sibi fingit hyems?
 Emeritum pluuius cum vexat Aquarius annum,
 In fluuium credas se vomuisse mare.

Ad Cæliam.

Præstat emas maciem, mea Cælia, charior ut sis,

Vt

*Vt caper à nitida sit procul iste cute.
 Diua lepôrifero cingat te Cypria Cesto,
 Longior hic vlnis si queat esse tribus.*

*De Franc. Santandre Præsides parisi. Max.
 Ad Apollinem.*

*Pythie, seu medio Delphos te detinet orbe,
 Te siue Amphrysi ripa fluentis habet.
 Huc ades, at tantus, quantum te Mantua vidit,
 Dardanium cecinit quando poëta virum.
 Moliar vt mentem Santandre præsidis æquam
 Dicere, mira quidem, vera perinde canam.
 Hic nostrum iurisq; fuit labentis Asylum.
 Quid stertis? perij, me nisi Phœbe iuuas.
 Agnosco: merita referas si præmia famæ,
 Non sis soluendo, nec numerare queas.*

Litem pactione finiendam esse.

*Ancipitem Alcides pugnæ cum Marte subiuit,
 Pugnae Heros optat, sed mage,serta, Deus.
 Contendunt animis, alternaq; brachia iactant,
 Vt non sit mirum vincat vter potius.
 Iuppiter ambobus metuens, hos fulminis ictu
 Discussit, tonuit tunc sine fæce dies.
 Prudenter dubiam sedat transactio litem:
 Cedat vterq; vtrò, neuter vt inde cadat.*

Ad

Ad Hauentem.

Regule plebis Hauens, cur te maioribus æquas?
 Subde miser dulci colla proterua iugo.
 Ex varijs citharam fidibus consistere cernis.
 Coruinum ex paribus redderet illa sonum.
 Stellarum plebs est, sunt regia sydera celo.
 Noctiuagi Solem non'ne sequuntur equi?
 Ultricem Nemesis, nisi te metiris, habebis.
 Nam benè qui paret, fortiter ille regit.

Ad Iustinianum Imper.

Permutasse refers veterum te dogmata, Princeps,
 Et legem antiquæ substituisse nouam,
 Lorica vt lycij mutata est aurea Glauci,
 Aerea Tydides cui dedit arma sagax.
 Iura igitur mirè pretiosa recentia iactas:
 At plures Glauci prisca fuisse volunt.

Ad Dialtam anum.

Vt puerum mater Berecynthia deperit Atyn,
 Sic te Deiphobi forma venusta capit.
 Non Amor hos ignes, sed Erinnis concitat, hinc tu
 Frigidior scythico monte, Dialta, cales.
 Cornicum & timidi præuertis secula cerui,
 Te Niobe nondum saxeæ, vidit anum.

De

De Orpheo, quòd oratione dulci multa perficiantur.

*Threicius scopulis sensum testudine vates,
Atq; aures duris addidit arboribus.
A sæuo lacrymas extorsit Dite, canora
Voce ciens dulcem manibus Eurydicen.
Quid sibi vult antiqua, rogas, hæc fabula, lector,
An quòd is agrestes traxerit ore viros?
Immanes flectit regina oratio rerum.
Blanda nec alloquitur lingua, quid ergo? facit.*

D. M.

Diux Margaritæ Valesiæ, Nauarræ Pyrenæiq; saltus Regina illustris. de literis benemer.

EPI T A P H I V M.

*Regia Margaritis & Sappho si carmine certent,
Hæc lasciua nimis, doctior illa fuit.
Vtraq; mirifico flagrauit amore, placebat
Valesiæq; Deus, Lesbiadiq; Phaon.
Si quisquam Sapphus citharam laudauerit, idem
Explicet, an plectris sceptrum minora putet.
Huic Rex frater erat, Rex vir, mens docta, quid
ultra?
Occidit. Heu fateor Pallada posse mori.*

Ad

Ad Iouem, vt pluat.

*Da largum teneris Aprili frugibus imbrem,
 Picta Iris vernos undiq; cingat agros.
 Iuppiter, an dormis, nec te mortalia tangunt?
 An sitiunt nubes, nec rapiuntur aquæ?
 Exuuijs nigrae plus arida terra cicada
 Te rogat, vtq; loquens, os tibi pandit hians.
 Peruia lux rimis fuscum penetravit Auernum,
 Immisso vt manes lumine iam trepident.
 Ni pluis, ignifero puero cogente, redibis
 Acrisiam, sed amans aureus, ad Danaën.*

Ad Atracinum.

*Ipse tua de mente malè, Atracine, mereris.
 Peruigil ob studium corpus & illa premit.
 Ni genio indulges, sic hospes vt hospite læsus,
 Mentem vexatis ædibus eijciet.
 Litterulas genuit nigras miro omine Cadmus,
 Lethiferis teter debuit esse color.*

Ad amicum.

*Esse parum libros studiumq; salubria narras,
 Non nego, sed quàm non viuere, malo mori.*

Ad P. Ronfardum poëtam nobiliss.

Cum saxa & syluas traheret rhodopeius Heros,

c

Credo

*Credo tui similes elicuisse sonos.
 Ardua non frustra committent praelia Franci,
 Si, Ronsarde, tuæ sit tuba iuncta lyra.
 Aeternum facies victuro carmine Regem:
 Rumpere nec Lachesin licia grata sines.
 Docta Hippocrenes hausisti flumina vates.
 Migrasse in Gallos aut Heliconam putem.*

*Carolo Cossæo Brissaco, Mareschallo
 Gall. & ad Alpinum saltum
 Viceregi.*

*Perfregit gelidas Alpes vis Punica flammis.
 Nunc patet hic bellis ingeniosus ager.
 Quem tibi Rex credit, quem sic, Cossæe, tueris,
 Participem ut regni te putet Ausonia.
 Astra alius scandat supponens Pelion Ossæ:
 Alpini colles te super illa ferent.*

Ad Condylum.

*Sat sapias à coena, digitos ni, Condyle, motes.
 Ebria sola tui creditur esse manus.*

Gelio Arto,

*A te laudatur (nihil improbo) Musica, sed nec
 Iuribus æquabit iure quis, Arte, melos.
 Aurata non si cithara proluserit Hermes*

Ante

*Ante deum mensas, vel patre digna canat.
 Harmoniam superat lex, quavis aspera, dulcem
 Continet hæc mundum, continet illa chorum.*

*De Bartholomæo Faio, in magno con-
 filio Senatore.*

*A iuris pelago tenui secernitur isthmo
 Fons Phœbi, ut Faius iura dat atq; notat.
 Quo duce nemo Euros timet, aut diuortia fluctus.
 Saccharis & lactis sed mare tutus arat.*

Ad Anaxagoram philosophum.

*Vadis, Anaxagoras, patria quo, quæso, relicta?
 Doctrinæ an flamma mens tibi tacta calet?
 Sed scio quid sentis, digito dum sydera monstras,
 Esse putas veram sydera tu patriam.*

Ad Tereum Thracium.

*Cur linguam vellis Philomela, perditæ Tereu?
 Pluto tuum sciet hac mox recitante scelus.*

De duce Mantuano principe clariss.

*Ilios à Danaïs, sed plus vexata poetis
 Virgilij in cœlum nobile tollit opus:
 Sed cum ex Aenea puerum cantauit Iulum,
 Mantua tunc vatem, nec tulit vna ducem.*

*Nunc dux atq; Ducis proles sic luce coruscant,
Lumen ut hinc geminus possit habere Maro.*

De Minerua quam pinxit Phidias.

*Innuba succubuit sub agresti iudice Pallas:
Cyprin in Idæis prætulit iste iugis.
Casta triumphata est peplo succincta verendo,
Et Paphium currum victa coacta sequi.
In tabula quam si spectet Cytherea, vicissim
Phidiaca pictæ cesserit ultrò manu.*

Pub. Festo.

*Feste, tuas ædes melius quis dixerit ædem,
Quæ Musis sedes est habitata sacris.*

Polymnestoris scelus & supplicium.

*Thesaurũ ut rapiat tibi Thrax, Polydore, tyrannus,
Oblitus partes hospitis, hostis init.
Te, puer, obtexit telorum ferreus imber,
Ut Phrygium te Thrax prodidit Argolicis.
Vlta parens Hecubæ scelus est, captiva dolensq;
Sub genere proprium disperisſe genus.
Huic oculos fodit, malè queis aspexerat aurum.
Polluit ut clam fas, sic luit inde nefas.*

Ad Lopsum.

Scitaris cui, Lopſe, viro tua carmina mittas:

Nulla

*Nulla viro, Liparis sed mage mitte deo.
Hæc certè ignipotens multum Vulcanus amabit,
Nanq; simul varo nititur ille pede.*

*Troïlo Vrsino principi Rom. in
Gallia agenti.*

*Gens, ætas, nomen, mens indole, Troïle, præstans
Te Priami puero constituere parem.
Spe similis, potiorq; animo, fatisq; benignis,
De quouis spoliū victor Achille feres.
Troïgenæ dicent Galli, queis subuenit, alter
Troïlus ex astris, an magis Hector adest?*

Ad Apellem.

*Emersam ex undis Venerem cur pingis Apelle?
Spumifero natam tu mage pingere mero.*

*Amorem marinis fluctibus incertio-
torem esse.*

*Quàm scitè genitam dixerunt Cyprida Ponto
Antiqui, fluctus sunt utriusq; graues.
Vis tamen haud vexat timidos aquilonia nautas,
Quandoq; quin curuet lenior aura sinus.
Assidua sed Amans vrgetur quisq; procella.
Sic Luna occiduum fertq; refertq; fretum.*

De ramo aureo, quem induxit Virgilius.
 Est situs umbrosi lucus præ finibus Orci,
 Arbor opaca nigris ubi frondibus aëra complet.
 Aureus hactantum micat unus in arbore ramus,
 Umbrarum fatale decus sacer arboris hospes.
 Quem si quis poterit manibus vulsisse nitentem,
 Ilico virga pari frondet suffecta metallo.
 Hac visa, attoniti manes furiaq; tremiscunt.
 Nauta nec in Stygijs vectorem respuit undis,
 Quin eat Elysias, Heroum præmia, sedes.
 Sic Maro descripsit coelesti concitus oestro.
 Ingentes tenui pandens velamine vires
 Virtutis, qua quisq; Deum palatia quærit.
 Transgressus misera iam mille pericula vitæ.
 Virtus una manet rami frondentis ad instar.
 Ipsa sibi est hæres, melius rescissa virescit.

Ad Phalacrum.

Quod placuit dixti, Phalacer, quod displicet audi.
 Qui nil prorsus habes quod misero obijcias.
 Se dignas animus nequissimus incolit ædes,
 Hospitis interpretis est tibi lingua mali.
 Hiscere non audes quoquam præsentem, tacesq;
 Rana velut si quam parua Seriphæa alit.
 Detrahis & rodis, ni quis defenditur sens.
 Deserta in causa vincere perfacile est.

Ad

Ad Caluidum militem.

Posteritas, quanuis procul absens, Caluide, famam
 iam tibi dat, pandas hac veniente sinum.
 Censu ac ere cares. quid tum? penuria multos
 Ditaui quondam laude opibusq; viros.
 Samnitum Curius scis vt contempserit aurum.
 Scipio vel Reges vt superarit inops.
 Aera meres claro Guysie sub principe, pugna
 Nil metuens, turpem prater in arma metum.
 Vix vnquam statuit deses timidusq; trophæum.
 Quos audere videt, sors quoq; fausta iuuat.

Exerceat quiuis quod nouerit.

Quas didicit quiuis, tales exerceat artes.
 Praxiteles sculpat, ducat & æra Myron.
 Dejicitur Phaëton præceps auriga, paternum
 Dum sequitur currum, non ita consilium.

Ad Gallam.

Galla, genas scindis teneras, quia mater obiuit,
 Vellis & hostili, proh dolor, vngue comas.
 Deformis tu vix flectes Acherontia iura:
 Ne' ue puta luctum demere caluitio.
 Mœrorem lenire queas hunc tempore, tempus
 Quod facit, hoc præstas sit tibi, Galla, sapis.

Ioanni Bertrando Magno, Galliaë
Procancellario illustriss.

*Ex astris animos olim vir substulit audax,
Bertrande, eximio sed tuus igne calet.
Gallæ es iustitiæ columen, sydusq; tuorum,
Exhilaratq; tua laude Garumna salum.
Arsit & in cœlo lignum fragrantis Amomi,
Quando prometheæ te rapuere manus.*

Ad Philerotem.

*Nunc hortare pedes velox rediturus in urbem:
Gaudia iam ruris tristis abegit hyems.
Quid iuuat insomnes musis impendere noctes,
Si tua perspiciat carmina nemo? nihil.
Quid iuuat insidias vafri perdiscere iuris,
Pro causa si non lege clientis agas?
Magna quidem occulti non extat gratia cantus:
Audite plaudunt festa theatra lyra.
Vive igitur, Phileros reuocat te rure December.
Non etenim viuis rusticus, imò lates.
In villa tumultum vulgus te dicit habere,
Inscribuntq; omnes: hîc situs est Phileros.*

Ad Hannibalem.

*Romulidûm victor mox frangeris, Hannibal, hostes
Serio cum non hos viceris, imò citò.*

Naturam non mutari, ne morte
te quidem.

*Quod semel innatum est multumq; diuq; recurrit,
Vixq; dabunt mores vltima fata novos.*

Tartarus & testis, testisq; Sichæus in illo:

Nam vetus hunc Tyriæ coniugis vrit amor.

Frigidus in cœlo sequitur sua plaustra Bootes,

Vt segetem sperans nunc quoq; lentus arat.

In cœlo leporem trudit canis: insita prorsus

Vellere naturæ semina nemo potest.

Ad Hylen puellam.

Nec pauper nec pulcher, Hyle, te deperit Aulus,

Sic lepidam simus Naïda Faunus amat.

Non videt iste magis semet quàm noctua Solem,

Luscus amore tui, cæcus amore sui.

De Pompeio Magno.

Pompeius, Magni cui debent secula nomen,

Qui Phœbi ad cunas arma tremenda tulit.

Qui dux consilijs, miles qui strenuus hasta,

Succubuit, fractis rebus, in Aemonia.

Et cuius partis latissima terra trophæis

Defuerat, tenui defuit & tumulo.

Non obtrectandum fœminis ad
Lentinum.

Nil pulchrum, Lentine, probas quod fœmina præstet,

c s Teq;

Teq; putas, hanc si læseris, esse virum.
 Casta nec est Ithaci coniunx tibi principis, urbem
 Nec Dido in Libya condidit vlla nouam.
 Penthesilea comam galea nec pressit Amazon.
 Nec Thomyris spolijs Regis onusta redit.
 Nasci forte mares albis ex dentibus optas,
 Quos victo memorant esse dracone satos.
 Threicijs ne instar vatis lacerere, caueto.
 Sit bona si mulier, lis iubet esse malam.
 Hac ratione malam potius ni dicere ius est,
 Nequitia insignem te male quòd peperit.

Io. Maludano apud Lemouicenses Aduo-
 cato regio, à quo græca Homeri
 opera dono acceperat.

Mœonios grato misisti munere libros,
 Assiduus scripsit quos tibi mente labor.
 Mancipio reddor nedum tibi deditus usu,
 Inq; vicem versus hos, Maludane, capis.
 Me Pæsto violas, Hyblæ mel, marmor Hymetto,
 Hos tibi quòd scribam, mittere iure putes.
 Cur ita? nam credam te Smyrna & Mantua vatē
 Esse suum, numeros huius & huius habes.

Ad Iridem.

Si luit ætherijs subductum sedibus ignem,

Cui

*Cui fibram in Scythia regia tondet avis,
Quid facies centum redimita coloribus Iris,
Cælestes rapiat cum tuus arcus aquas?
Nuntia forte Deum furtis impune vacabis,
Mercurij furax cum sit inulta manus.*

Ad Tarpum militum ducem.

*Punica cum Fabius deiecerit agmina lentus
Eripuitq; sedens urbis & orbis opes:
Iam latitas castris reduces ter, callide, lunas.
At non cunctaris, Tarpe, quid ergo? fugis.*

Melchiori Monpesatio nobilis. Pictorum Seneschallo.

*Quàm gente illustri, quàm mente, atq; ense, nite scas,
Scit Gallus, Scotus flavus, & hostis idem.
Non rogos herculeæ quondam plus luxit in Oeta,
Astra suis flammis hic adit, ipse tuis.*

De Ceruo pulcherrimo.

*Exiliens nemoris ceruus letatur ab umbra,
Muscosi nitido fontis ab amne satur.
Cui similem Diana aræ subiecit iniquæ,
Ne dirum fieres, Iphigenia, sacrum.
Et simili Alcides euulsit aurea nitens
Cornua, dum Zephyros vicit vterq; fuga.*

Perm

*Permulsit talem suavi poppysmate Turnus,
 Cui tulit & Turni florea sarta soror.
 Auratis talem frænis, Cyparisse, domabas,
 Qui tibi letitiæ, qui tibi causa necis.
 Præferat hunc exul Ceruæ Sertorius albæ,
 Cuius Ibera tulit numine sceptræ diu.
 Si foret Actæon huic par, ô Delia, Ceruo,
 Crudelis dici desinat iste pudor.*

Fr. Reuergato disertis.

*Arpinum æquabis, si non & Rhetora vincas.
 Qua ratione, petis: fac, te imitere modo.*

Nihil celerius tempore & occasione.

*Est telum velox quod mittunt Iaz yges arcu.
 Et trifidum summi fulmen auisq; dei.
 Piseam celer est cursu qui captat oliuam.
 Aequora vel Delphin cærulea curuus arans.
 Ocyor est agitans cum nubibus æra Caurus:
 Eq; suo migrans stella repente loco.
 Aligerum tempus, nec non occasio pernix,
 Plus fugiunt tacito, nec reditura, pede.*

Ad Drancum liberius loquentem.

*Cum de iure voles posthac contendere, linguæ
 Si potes obstreperæ, sed potes, adde modum.*

*Futilis insurgis, nec te clamosior Aethna est,
 Quando armare Cyclops vult Iouis igne manū.
 Sic Dodonæos credo tinnisse lebetes,
 Ut responsa Deūm cæsa orichalca darent.
 Insipiens similes animos vox detegit, hinc tu
 Non es facundus, Drance, quid ergo? loquax.*

*Ad Apollinem, de Fr. Bartono mom-
 basio, cui frater est Guil. Bart.*

Lactorens. Episc.

*Si tua fata scias, alijs præsagus Apollo,
 Bartono, peream, tu benè si cupias.
 Ingenue fecere parem tibi, quis neget? artes:
 Et mores quales aurea virgo habuit:
 Quid si te, fretus germano præsule, vincat?
 Ni vincat peream: fratris enim est similis.*

Vesper serenus.

*Emeriti aurato Pyroëntis libera freno
 Colla facit Titan, Delia iungit equos.
 Sol abiit cælo, Tartesbia cogitat ardens
 Littora, iam medio stridet in Oceano.
 Vesper adest, mireq; nitet iam luna bicornis,
 Argentum & capiti lilia cana linens.
 Hinc tremulo pelagus sub lumine subsilit, & iam
 Fastidit lapsos æthra serena dies.*

Iamq;

*Iamq; Dionæo cœlum pro sydere gaudet:
Auroram noctis verius esse puto.*

Ad Clientem.

*Pro litis mercede, cliens, vis reddere litem.
Mergere cur me vis, quo duce tuta natas?*

*De Cræso, quod suis quenq; contentum
esse oporteat.*

*Vt traiecit Halym, Persasq; inuasit, & audax
Et locuples Cræsus, mox fit ab hoste miser.
Illudens capto Cyrus dat vincula: regnum
Dum cupit alterius, perdidit ille suum.*

*De Auditoribus Arn. Ferrerij Iurisc.
doctis. moxq; in magno con-
filio Senatoris.*

*Vt fruticans arbor varios parit vna nepotes,
Cuius & astra super celsa cacumen adit.
Sic schola Ferrerij legum dedit vna peritos,
Purpureæq; viros sydera vera toga.
Cauletium, Bagim, tecum, Doniace, Catellum,
Cauagnum: gemmas quis numeret totidem.
His multos audax Academi porticus æquat,
Ferrerium magnus se cupit esse Plato.*

Manibus Strozzi, Prioris Capuensis
nobilis.

Hetruscae gentis nunc luctus, gloria quondam,
Te rapuit, Strozzi strenue, flamma volans.
Hanc, quicumq; cauo mitti monstravit ab ære,
Hircana genitum quis neget esse Tigri?
Fortis ab ignavo dux milite sic perit, & sic
Dux classis stygia lintre vehendus obis.
Halcyones moerent oblita in littore nidos
Tam citò te Delphin numen abisse dolet.

De duplici morte Eurydices. quòd sæ-
pius peccantibus vix Dij
ignoscant.

Lasit Aristæus, miseros dum pertulit ignes,
Formosam Eurydicen, Eurydicesq; virum,
Te, Heroïna, cupit pastor Peneius, illum
Tu fugis, & celerem te iubet esse pudor.
Cœrula colla tumens pedibus tum restitit hydrus.
Qui tibi, quiq; viro morsq; dolorq; fuit.
Vir si præscisset cantu qui exercita cursu
Flumina sistebat, vix peritura fores.
Tunc sit Aristæus lentus, sit carmine mitis
Sub viridi serpens gramine qui latuit.
Quin te Orco revocet coniunx Oeagrius Orpheus,
Duteisona flectens numina nigra Chely.

Præst

*Præstituit legem sed parcere nescius hanc Dis,
 Ne dimissa Orcum denuò respiceres.
 Tenarium repetis, quod respicis immemor antrum:
 Fœderis immemorem iura seuera trahunt.
 Ira Deum semel est peccanti lenior: at mox
 Qui redit ad facinus, vix redit ad veniam.*

De Gruibus, & litera Y.

*Strymonias en ordo Grues qui continet, vno
 Sub duce Pythagoræ littera sancta volat.*

Nil timendum doctis.

*Parnassus gemino cœlum mucrone tuetur
 Lauriger, & mundo mons situs in medio.
 Quàm sit præ reliquis hic editus, explicet æquor,
 Obruit vt terras, littore dum caruit.
 Inter aquas cœlumq; velut mons arbiter, ultra
 Exeruit siccum nec sine fronde caput.
 Hæc quia ter tribus est sedes lectissima Musis,
 Non maris aut cœli quit timuisse minas.*

*De Luscinia, quæ in Ceraso nidum
 posuerat.*

*Exilibus pomis prædulcis & hospite nido,
 Est Cerasus multis gratior arboribus.
 Nunc Corcyraei sileant pomaria Regis.*

Nec

*Nec sterilem quisquam nunc cyparissos amet.
 Indus amet nigrum solus sibi fuscus hebenum.
 Sit Veneri myrtus, quercus amata Ioui.
 Aethiopes mollem de sylvis pectite lanam:
 Erret & in lucis plurima nympha sacris.
 Iure loquax Cerasum fructus comendat, & vuam
 Quilibet hanc malo praeferat auriferæ.*

B. Vabræo, Baroni.

*Perge, rogo, studiis, & quos, Vabræe, parentes
 Nobilitate refers, sedulitate refer.
 Laudis, opumq; patris sis hæres, candida mater
 Te mage lætetur quàm vel Achille Thetis.
 Hyberna est ætas homini velocior hora,
 Sat tamen assiduus fit diuturna viris.*

Ad Actæonem de Clytia.

*Nudam Gargaphiæ vidisti in valle Dianam,
 Actæon canibus dilacerate tuis.
 Et prætensa alijs metuisti retia cervis:
 Sic tua, sic diuæ, fata, pudorq; ferunt.
 Sum magis ipse miser: vitreo tu fonte lavantem
 Vidisti niueis æmula membra rosis.
 At Clytiam nimio vidi dum fulget amictu,
 Dum superat glacie, dumq; colore niues.
 Casta neci Diana semel te dedidit, atqui*

d

Vno

Vno me decies enecat ista die.

Amici probi atq; improbi discrimen.

*Dum serpunt hederæ complexim, sugere vires
Arboris assuerunt, & decor iste nocet:
Verùm vlnos viridi circumdat fronde maritas
Pampinus, innocuos fert acinosq; simul.
Infidus damno sic iugiter instat amicus,
Frugifera oblectat commoditate probus.*

Ad Lestriam.

*Te volo, te cupio, scis quantum? dicere cogor,
Ver penitus siccum quàm cupit alma Ceres.
Sic rapidis tenuis lætatur solibus amnis.
Sic caneros Serpens diligit octipedes.
Sic oleam quercus, vocalem deniq; nympham
Per iuga Narcissus sic fugitiuus amat,
Candida rumori quis dat tectoria falso?
Non adeo me odi, Lestria, te vt cupiam.*

Ad Ciceronem & Sallustium.

*Cur Crispum, Cicero? Ciceronem, Crispe, læcessis?
Luscinia pariter cur maledicit Olor?
Fundit vterq; fori princeps cum nectare virus:
Vnica nam reges non capit aula duos.*

F. De

F. De Guyfia Duci ac Principi clariss.

*Bellipotens stupuit Mauors, dum strenuus hostes
Ad Metas, Princeps, cominus ense metis.
Belgica & hostili tepuerunt sanguine rura,
Algida quæ facili marmore strinxit hyems.
Elatas ripas fertur spreuisse Mosella,
Gemmifero ut cœpit concolor esse mari.
Si fortuna fidem seruet, virtute nitebit
Inuia flamma dolo, perua fama polo.*

Victoriæ ut cæterarum quoque rerum
vicissitudinem esse.

*Res hominum fluxæ vario discrimine nutant,
Summissisq; alis qui modo vicit, abit.
Perdomuit Cyrus Crœsum, rursusq; virago
Sanguine, Cyre, tuam sedat in vtre sitim.
Pompeius redijt Pyrenes clade superbus,
Cessit & huic Xerxi cedere iussus Athos.
Quem tristem risere tamen latissima Tempe,
Cum se fortunæ credidit atq; fugæ.
An quenquam pudeat vinci, cum fata videmus
Quæ Marius toties consul & exul habet?
Consilio quisquam si rerum temperat æstus,
Fortunæ ille facit regna minora Dea.*

Ad Prætorem desidem.

Cur sudum est? cur non vibrauit Iuppiter ultor

*Aethnaeo quicquid fabricat igne Cyclops?
 An piger est aequè ceu tu, mollissime Prætor,
 Gliscere qui vulgò crimina inulta sinis.
 Tutior aduena sit Nemees in saltibus errans,
 Incola quàm properans serus in vrbe domum.
 Prætoris capiti prædonum noxia vergat.
 Ni peccare vetat, qui queat, ille iubet.*

De Labrace ebrioso.

*Clitorijs non est Labrax abstemius vndis,
 In Cyathis tanquam toxica vitat aquam.
 Non vicina polo tingi tam fluctibus odit
 Vrfa minor, Labrax quin mage vitet aquam.
 Immergit Lippos oculos mentemq; Lyæo,
 Dum pes fit, lingua vera loquente, vagus.
 Hic cum thyrsigeri morietur numine Bacchi,
 Amphora sit dubites, anne sepultus homo.*

De Democrito & Encelado.

*Desipit ædificans pulchri laquearia mundi
 Insulsus tenui semine Democritus.
 Dissipet vt miro conuexum fornice cælum,
 Obsidet euulsis montibus Enceladus.
 Peccet vter grauius quisquam deliberet, at quos
 Hic temerè impugnat, pernegat ille deos.*

M. P. Durbano Maulio Sena-
tori nobiliss.

*Tam, Durbane, nouem gaudent te iudice Musæ,
Quàm Musis gaudes, docte poëta, nouem.
Ne tu Virgilij versus imitare sonantes,
Inuideat forsā ne tibi Virgilius.
Quid? quod ubiq; forū decorat tua purpura summū.
Mirarer, si non Maulius hoc faceret.*

De Cupidine & Naïde.

*Arcu pugnāt Amor. cur sic? in vulnus amantum.
Qua mundum incendat portat & ille facem.
Quòd leuis hic puer est, donatur præpete penna.
Dic cur non habeat lumina? Naïs habet.*

De ampli ac probi hominis obitu.

*Ni tigna atq; trabes Atlas sibi cōparat, actum est:
Ni cœlum reficit, protinus astra ruent.
Interijt magni vir nominis inter obesos,
Et qui virtutum mille talenta gerit.
An non audit Atlas stridentem funditus axem?
Machina sub tanto pondere fessa labat.
Scinditur hinc cœlum, qua lactea nocte patebat
Semitā, ni pransus, non feret iste gigas.*

De Fallisco.

Prædia Fallisci centum finduntur aratris,

*Præ quo vel Cræsus Lydius esset inops.
 Claudit Erythræa quicquid legit accola ripæ,
 Quod fodit aurifero pallidus Astur agro.
 Cum bellè valeat sublimis honoribus, huius
 Nil deest fortunæ: mentior, imò modus.*

De Achille, Homero, & Alexandro Magno,

*Pelidæ inuicti Sigæo in littore bustum
 Rex Macedum haud siccis fertur adisse genis.
 Illicò suspiciens complosis æthera palmis,
 Iusta velut faceret manibus, hæc loquitur:
 O te felicem, Troûm expugnator Achille,
 Mæonius cecinit quòd tua bella deus.
 Pelias hectoreum frustra latus hasta petisset:
 Et frustra Auroræ filius ense cadat.
 Ni canat hæc vates, qui tantum prorsus Achillem,
 Ingenio quantum præstitit ipse, facit.*

*Ad Guerin. Alzonem Senat. &
 Equitem auratum.*

*Alzo, Senator, Eques, sis gemmeus, aureus idem.
 Quòd bello Gallos iuueris, atq; domi.
 Mente, armisq; simul præstans Tritonia fertur,
 De maribus nemo præstitit ante, deis.*

Perfid

Perfidiam antiquorum nocere huius
ætatis amantibus.

*Perfide cur linqvis desertam Colchida, Iason,
Auro & laude nitens qua duce vellus habes?
Aëra cur implet planctu Minoïs, & audes
Edomiti, Theseu, non meminisse bouis?
Hinc simul ac Clytiam cupio exorare, repellor:
Ob scelus illa tuum territa, velle negat.
Aura fidem nauemq; tuam nequissima traxit.
Fertq; metum Clytiæ, plurima damna mihi.*

Ad Lacerum.

*Te rogo, tam crebrò ne prisca silentia laudes,
Cum superes Prognen, tinnula dum flet Ityn.
Sic arguta silet sub messe cicada, Lacer, sic
Diuitis ob funus cymbala sacra tacent.
Sic Curetum aliquis Cybeleia percutit æra
Pro Ioue, vel læsæ cum reuocantur apes.
Hoc age, ne tacitæ toties laudentur Amyclæ.
Vel semel, hoc benè sit, desine, quæso, loqui.*

Ad Russellum Iurisc.

*Defunctum, Russelle, doles, quererisq; sodalem,
Fluxerat Arpinus cuius ab ore nitor.
Es pius, vt doctus. sed quid? nec Tullius illas
Tres exorauit, quæ nocuere, Deas.*

Alius peccat, alius plectitur.

*Argolicas fregere Capharea saxa triremes,
 Queis tristem ostendit Nauplius ante facem.
 Sic falso reducem pellexit lumine classem,
 Naufragium magnis maius ut esset aquis.
 Obrutus est Ajax alter, non dirus Vlysses:
 Hic iram meruit numinis, ille tulit.*

Ad Ianum.

*Terga vides pectusq; tuum, cautissime diuûm,
 Principiumq; anni, Iane biformis, habes.
 Anceps ista deo facies, ut mira, probetur,
 Ut sic quæ fuerint, quæq; futura sciat.
 Mortales ventura latent securius egros:
 Nam dolor hos multus, gaudia rara manent.
 Obfuit Acrisio non natum odisse nepotem.
 Omnia qui videat, quàm nimis ille videt.*

Ad Venerem.

*O pereat speculum, ne cum sit conscia formæ
 Galla suæ, fastu me iugulet nimio.
 Saxificam crebrò vellem spectare Medusam,
 Non hanc, Ledaëus qua minus albet olor.
 Quæ mera blandiloquis trinit corallia labris,
 Purpureas video cuius in ore niues.
 Me voluit quondam, si nunc non pœnitet illam,*

Da,

Da, Venus, hoc vni quod cupiere duo.

Ad Telmam medicum doctiss.

Decreuit naulum iampridem, Telma, Charonti:

Vix triduo manes traiecit ille duos.

Te medio raros avidus lucrabitur Orcus.

Dic Casiam & Folium nunc ubi vedat Arabs?

Letiferi fugiunt morbi: quid multa? latet Mors,

Cum dubitet Telmas sis'ne vel Hippocrates.

Obiurgat famulas, tibi nent quod stamina, Parcas.

Viribus illa tuis, Telma, perire timet.

Hippolyto Estensi, Ferrariae Cardinali nobiliss.

Vel celerem Solem, exiguum vel dicere mundum

Conuenit, hunc vno permeat ille die.

Sed mundum ingentem, praesul, tua fama fatetur,

Quem totum velox vix peragravit heri.

Traiecit longè Tandem Ferraria flumen,

Finibus Europae laus nequit ista capi.

Ad Haluentem.

Titanum te nemo fuit procerior Haluens,

Pygmaeo similem tu facis esse Gygen.

Te Tytion digitis excellit penè duobus:

Certè istic bonitas quod spatietur habet.

d s

Ad

Ad Alautum.

Suppeditet diuina tibi cum virgula quiduis,
 Doctrinam & mores præter, Alaute, probos,
 Cur Clytiæ captas hymenæos diuite censu,
 Tamq; procax vrges quàm sine mente procus:
 Sacratas Musis violabis, pessime, tædas.
 Te malè auara parens, nos bene iunget amor.
 Sunt hæc iræ elementa meæ, nam perditus aprum
 Immitti in liquidum lugeo fonticulum.

Ad Lusciniam.

Luscinia, elinguem fingunt te, blandula, vates,
 At tua nec verna cantio nocte silet.
 Humanas imitans voces, pictusq; Smaragdo.
 Vix conferre suas Psittacus audet opes.
 Corue salutator, sed Phœbo perfide, quid non
 Huic dabis, vt Maij det tibi delicias.
 Ergo illi Tereus vellat me iudice linguam,
 Elinguem si quis te, Philomela, facit.

Ad amicum.

Ingentem Iliacis equus ingens perdidit urbem:
 Qui patriam vobis perdat, asellus erit.

M. Hospitali Libellorum Reg. magi-
 stro doctiss.

Publica doctrinas calles & iura politas:

Mirum

EPIGRAMMATA.

Mirum, quòd, tanquam singula, plura scias.
Aurea Mæonidis te demisisse catena
Fulgenti è superùm creditur hospitio.
Hospita lis claras etiamnum detinet artes,
Quam facias pluris, quæ mage te decoret.
Quin dum te aspicio, videor mihi protinus alter
Pentheus, & Soles credo videre duos.

De obitu P. Genelli Astrologi.

Astrologus fatis cessit, qui lumina viuus
Addiderat stellis, scribere dum licuit.
Sydera quæ fuerunt stadijs distantia miris,
Vicina humanis reddidit idem oculis.
Hunc meritò cælum repetit: quæ lucida præsens
Aspicit, hæc animo viderat astra prius.

Ad Hercum improbum.

Peruigilem Maiæ iugulet ne filius Argum,
Nil opus est cultro cæcus ut esse velit.
Centum oculos ultrò totidemq; effoderit Argus,
Et faciet quiduis, te modò ne videat.
Eccur est Catilina nocens, si diceris insons?
Absoluent Syllam vel tua facta trucem.
Filaq; desineret tua iam deducere Clotho,
Sed metuit si te viderit, Herce, mori.

Tran

Transformatio Astyanactis, qui
fuit Hectoris filius, in
lilium.

*Immeritum frustra Astianacta necastis, Achiui,
Hectoreum nolunt fata deesse genus.
Dei citis summa puerum crudeliter arce,
Tam dirum haud vidit Caspia terra nefas.
Dij melius, qui elisa vident ubi celitus ora,
Aureolam spargi perdoluere comam.
Iussa repente volat pictis Thaumantias alis,
Quæ puerum sacra proluit ambrosia.
Flos inde enituit faciei argenteus albæ
Concolor, & capitis pondere colla premens.
Cæsaries medio flauescit lutea flore:
Iliades luctum iam posuere nurus,
Purpureo ut gigni de sanguine candida cernunt
Lilia, Francorum nobilitanda domo.*

Ad Vulcanum.

*An, Vulcane, tibi nunc est venatio cordi?
Aurea dic tandem retia cur fabricas?
Amplexum ut Veneris dulcē cū Marteprehendas.
Quis pudor? i vecors ut pede, mente brevis.
Fabula sis superis: prudens in pectore celat
Quæ stulti in media cornua fronte patent.*

Ensis

Ensis Aiacis.

*Se phrygio excandens Ajax hoc pertudit ense,
Sæpe hostis maduit sanguine, nunc domini.*

Ad Alertem.

*Vis imitator, Alers, vulgo Ciceronis haberi,
Tunc Ciceronis, Alers, cum mera verba refers.
Dic, ego si Venerem Cous quam pinxit Apelles
Ostentem, celebris num tibi pictor ero?*

*Francisco Bertrando præfidi Tolos. doctis.
Sacrarum custos, præses dignissime, legum,
Reddis Olorinos mente manuq; modos.
Sic quibus à Phœbo digitis intenditur arcus,
His loquitur suavi carmina docta chely.
Nam melos argutum præstas testudine, mox tu
Dum das iura viris, dulcius his resonas.
Ionium, præses, si quando iuuiseris æquor,
Sirenas coges, quò libet ire, sequi.*

Ad aues, de lini femine.

*Parua cohors volucrum, nubiq; simillima magnæ,
Cur adeo lini est inuidiosa seges?
An quòd agros satio hæc pingues impensius vrit?
An pedicis quod vos intricat & laqueis?
Captatis varia fœcundam morte sementem,
Quam reperit campis Eumenis in stygijs.*

Navit

*Nauita velifero dum tendit carbasa malo,
Insidias auibus non struit, imò viris.*

De fonte purissimo.

*Fons est syluigeri vitreus sub vertice montis,
Hinc properans tenui murmure prata lauat.
Non perit hac, dum se Narcissus deperit, vnda;
Hinc salientis aquæ captus amore perit.
Nudantur Charites ista comitesq; Dianæ,
Erigones æstas cum tepet igne Canis.
Emersisse Venus decies hinc aurea mallet,
Nuda cytheriaco nata puella mari.*

*Nicolai Herberia scriptoris Galli per-
nobilis, Epitaphium.*

*Vt semel Elysias festina morte petiuit
Herberaus, Francûm deliciae atq; dolor,
Incipiunt Vmbraë Gallum seruare nitorem.
Vel Getici manes gallica verba sonant.
Calliope luget, pectusq; in funere plangit:
Orpheos vt nati fleuerat ad tumulum.*

Ad Elermum Sophistam.

*Deesse supercilio contendis inania magno,
Et solidum nusquam corpus, Elerme, dari.
Argutiq; furens Chysippi themata mugis,
Torua corymbifero Menas vt acta deo.*

*Istud omitte sophos, ne posthac desit inane,
Quod tu nequicquam quæris, inane puta.*

*Nihil occultum, quod non reueletur.
Nec celare potest quisquam, nec fallere diuos,
Furtiuumq; scelus prodere fata solent,
Auriculas Phrygiæ Regis cantauit arundo,
Astra Prometheo sunt patefacta dolo.
Fama hæc per tenues explorat conscia rimas.
Occultum quiduis postera lux reteggit.*

Læsus ab Amore.

*Cor mihi punxit Amor, sed punxit præpete telo:
Figitur hoc tum plus, cum magis excutio.
Lethiferis Arabum non illita tela venenis
Plus noceant, medices ars petit artis opem.
Carpere dictamum cretæa nil iuuet Ida,
Quo vellunt cerui spicula fixa leues.
Telephus hæc eadem fatalia vulnera sensit,
Sanare ut tantum qui facit illa, queat.*

*Quòd dum rumor esset Laurètium Stroz-
zium Episcopum, Bliteram aduentare,
urbis mœnia mense Februario
sponte corruerint.*

*Strozzius Hetruscis aduentat præsul ab oris,
Fama sequax veri si modo vera refert.*

Lætit

*Letitia indulgent Galli, quos abluit amnis.
 Obris, & electro purior arua secat.
 Dissimulant hyemē iam lassam & gaudia solvūt,
 Pallida cum gelido vernat oliua iugo.
 Mœnia sed dubium portendunt ciuibus omen,
 Quòd passim assiduis imbribus acta cadunt.
 Non tamen est lapsis cœlestum mœnibus ira,
 Porta sed hoc tantum non capit vna decus.*

Ad Policertum statuarium.

*Fertur Deucalion solus dum præsuit orbi,
 Quot reperit lapides, tot peperisse mares.
 Tu facis id viuo poliens è marmore vultus,
 Ductilibus saxis das, Policerte, animam.
 Naturæ atq; artis quàm maxima rixa timetur,
 Hæc facit, illa suum credula iurat opus.*

*De tribus fratribus cognomento Fabris
 doctis. Ad Hospitem.*

*Sic structam perstare, scio, miraberis urbem,
 Nil mirū, hospes, habet tres simul vna Fabros.
 Quòd si trita senis luxentur mœnia mundi,
 Atribus hæc refici posse putato fabris.*

Ad Carpalum militem ignauum.

Audacem promptumq; manu te, Carpale, iactas

*In bello, at longe promptior es pedibus.
 Nam superas cursu Pardum celeremq; puellam,
 Quæ tandem est pomis reddita lenta tribus.
 Quis, rogo, descripsit mucrone metumq; fugamq;
 Legi utrunq; tuo nuper in occipite.
 Turpe doces paucos peditum per bella maniplos,
 Non servare ensen, sed violare fidem.
 Te natum vix esse sciunt hostilia castra,
 Hostes nanq; nihil quàm tua terga vident.*

Duellum Paridis & Philoctetæ.

*Confixit Pariden heros Pæantius arcu,
 Dum fugit alterna missa sagitta vice.
 Inuictus fuerat iaculis, nulliq; secundus,
 Iura tamen fati cedere dura iubent.
 Lernæo facies tumuit fœdata veneno:
 Pulchrior ante fuit sed nec Apollo Pari.
 Pallentes aucturus erat mœstissimus umbras,
 Dum toto incumbens vulnere tela premit.*

Delusus spe queritur.

*Iam queror, ut fallor, iam spem mihi cerno caducã.
 Mitto ador in sulcos, nil meto quàm lolium.
 Depereunt studijs taciti velociter anni,
 Argentumq; meram vertitur in scoriam.
 Vos animi tormenta procul discedite libri,*

e

Nam

Nam torpere libet, si mihi cura nocet.

De Lepti.

*Si quos Leptis amet (nec amat, sed fallit) ab illis
Eximia ut merces annulus exigitur.
Post Veneris sua furta nihil plus querit auaræ,
Præsertim si aurum diuidat arte lapis.
Iam caret Assyrius gemmis, obnoxia prædæ
Decoquit auriferi lucida ripa Tagi.
Ut stragem latij Carthagine supputat hostis
Annulus, hæc victos supputat inde viros.*

Ad Faunum.

*Faune, rogo, pietas si rustica numina tangit,
Da meus ut culta messe redundet ager.
Sic te non fugiant sylvarum gaudia Nymphæ,
Sic penetret Lynceus iussa sagitta leues.
En, bis vernat ager, si sit clementior annus.
Bis parère auido non negat agricola.
Ambit amator eum procliui tramite riuus:
Quem velit & rostro pectore sancta Pales.
Quàm meruit niueam qui nil nisi gignat Orizæ:
Dignus & Europæ quem nisi raptor amet.*

*De Antonio Borbonio Duce Vando-
mensi Principe clariss.*

Ad

Ad Lectorem.

*An nosti hunc, lector, quo rerum nuncia fama
 Maiorem frustra quærit in orbe ducem?
 Regius huic sanguis, cui serviet ora frementem
 Hesperio quæ audit Solis in æne rotam.
 Cor timidis bello, laudem pugnacibus affert,
 Omnibus exemplum, nec nisi Marte ferox.
 Plus tibi nil referam, manibus ne cætera centum
 Posse Gygen credas scribere vel gerere.*

Tutum esse varios mores imitari.

*Hos illosq; capit nequam fingitq; colores
 Polypus, in saxis saxa marina refert.
 Cumq; hominum pelago similis sit vita furenti,
 Sint scopuli, si quos vasta Charybdis habet,
 Ipse hominum varios imitor pro tempore mores:
 Servio sæpe loco, nec probo quæ patior.*

Ad Arnum maledicum.

*Pax cum letiferis Psyllis est certa venenis:
 Huic genti innocuum Vipera virus alit.
 Explorant Libyco natos serpente tenellos:
 Legitimus gelido lusitat angue puer.
 His sentire tuæ si feceris Aspidæ linguæ,
 Psyllorum intereat protinus, Arne, genus.*

Homero deberi cladem & famam
Traianorum.

*Non Troiæ Neptunus erit, non Dardanus autor,
Iudice me, autorem quæris? Homerus erit.
Cur ita? descripsit quòd stantia Pergama, cogat
Aspicere vt Priami regna beata senis.
Ilion an sciret quisquam cecidisse superbum,
Ni legat instructos Palladis arte dolos.
Si Nero flagrantem cupiat spectare ruinam,
Quid furit? incestis obijcit hic oculis.
Nec Thelamone satus Troiã Pyrrhus ve cremavit.
Huic scribens potius subdis, Homere, facem.*

P. Godofredo Iurisc. & amorum scri-
ptori doct.

*Perlege pauca tui, qui nosti multa, sodalis.
Multa lepos mirus, iusq; Venusq; decent.
Non, Godofrede, æquas reseras sine numine leges.
Et scis tela die quot iaculetur Amor.
Exerces patrium facunda voce tribunal,
Dulichij referens ora diserta ducis.
Hoc poteris dono Musam lenire forensem.
Sed non est donum, verius est pretium.*

De Tiresia, & se ipso.

Pallada Tiresias doluit vidisse lauantem,

Nam

*Nam quibus hanc oculis viderat, his caruit.
 Supplicij nouitas potuit terrere: sed audax
 Cœlestem aspexi, quis neget hoc? Clytiam.
 O suauem nimium dulci pro crimine poenam.
 Ceculus & longè doctior hinc redeo.*

De diis antiquis.

*E dijs Neptunus, Dis, Mars & Iuppiter, hi sunt,
 Queis parent pelagus, tartara, bella, polus.*

De Mense Martio, quo natus est.

*Dum cano io pœan, nymphae, vos plaudite mensi,
 Quo mihi natalem fata dedere diem.
 Aequoris & rubri niuea mihi pingite bacca,
 Hunc hilares mensem, dum cano rursus io.
 Nam chaos hoc peperit tenerum diuinitus orbem:
 Hoc varijs gemmans floribus herba viret.
 Pigra recedit hyems, Zephyris spirantibus Auster
 Subticet, & guttur stridula soluit auis.
 Hunc quoq; martigenæ, sed non sine numine, fratres
 Anno sacrarunt incipiente patri.
 Fulua pecus Phryxi Solis bis fulget in auro,
 Claraq; lanigero pro grege signa regit.
 Si queat Assyrius Phœnix hoc mense renasci,
 Crebrius incendet ture calente rogam.
 Non mutem pyllo triplicem cum rege senectam:*

Vernus enim pluris Martius vnus erit.

Ad Henricum Regem Gall.

*Pontificem amissa moestum, Rex maxime, Parma
Ne mirêre, Ajax interit ob clypeum.*

De Aelio Sappo caufidico.

*Causas Sappus agit Graccho felicius ipso,
Iamq; illum bellè præda forensis alit.
Declamat passus bis mille, aut circiter, hora:
Mobilior verno passere semper agens.
Clamitat, hinc vulgo facundus dicitur, at non
Mercurij eloquium sic habet, imò manum.*

F. Turnonio Cardinali nobiliss. & doctiss.

*Aduena dum Rhodanus Turnonum prædia lambit
Ocyor it, lentum fert licet ille Ararim.
Nam properat ponto, cuius procul effugat undas,
Dicere quàm Galli sis sacer orbis honos:
Consilio at quantum Regem, Romanq; tueris,
Eoi, Antistes, hesperijq; sciunt.
Ni cesset Rhodanus replere hac æquora fama,
Deficient auctum littora prisca fretum.*

De Polla, quæ suspendio sponte periit.

Non vt amans viridi Phyllis de fronde pependit,

Sic

*Sic tepidam fregit nunc sibi Polla gulam.
Sed periit proprijs indignans faucibus, in quas
Absumpsit dotem luxuriosa suam.
Callida vel gelidæ laqueum formidine mortis
Nectit collo, animam dum timet ire foras.*

De M. Tullii Ciceronis morte.

*Sæuit infestis cum primùm Antonius armis,
Docte tuum Cicero, ceditur ense caput.
Dulcia te audierat vibrantem fulmina lingua
Turba frequens, truncum cernere gestit humi.
Rostra tuo infelix saturasti sanguine, sic quo
Fonte cruor fluxit, fluxerat eloquium.*

Amantis incertus status.

*Nec Iunonis avis, nec celi pingitur arcus
Tam varijs quàm nunc pingor amore modis.
Non freta, non syrtes æquant me fluctibus Afræ,
Cum rota me versat, qua malè discrucior.
Orta nec est alio tempestas sydere, quàm quòd
Allicit, & mox me seu a puella fugat.
Hinc tingor violis, hyacinthinus, aureus, albens,
Ut faciem pingat, nunc Agathyrsus amet.*

Ad Artacem.

Carmina sunt, ut ais, nostris mage tersa Catulli.

*Laurea præ nobisserta Marotus habet.
 Esto, tamen palmam nollem te iudice fingi,
 Qui nostrum alterius carmen honore premis.
 An cecinit syluas nemo vel bella peritus,
 Ascræum præter Mæoniumq; senes?
 Caucasiam non hæc superet patientia caudem,
 Tu mea si stertens otia comminuas?
 Pernicem in stadio cursorem negligis, Artax,
 Antiquum vt Ladam claudus ad astra feras.*

A voluptate abstinendum.

*Dulciter occidit morsu quos attigit Aspis.
 Morte etiam dulci Pontica mella necant.
 Dulcia propinat dum Circe pocula, cogit
 Ex homine immundam protinus esse feram.
 Esca mali sic spurca nocet, perimitq; voluptas,
 Sacchare quæ nimiam condit amaritiem.*

Ant. à Paulo doctis. præfidi.

*Cum soleas legum fasces summittere Musis,
 Hæc, qua fronte legis publica iura, lege.
 Quam comis videare, docet vel mane clientum
 Quæ comes à doctis ædibus vnda fluit.
 Legifer heredem Paulus te scripsit in assem:
 Dodrantem Clio sed moritura dedit.
 A Paulo tetricas retines cum nomine leges.*

Par poteras dici, ni fores & potior.

Ad Lausum.

*Sis velut ex auro, diuos & sacra laceſſis:
Obryzus fieri forſan in igne cupis.*

*Mortem non eſſe timendam,
ad Alconem.*

*Post homines natos nemo eſt te ſtultior, Alcon,
Qui mortem nigra plus quoq; morte times.
Hippolytus Neſtorq; necem ſubiere, ſed illi
Vita fuit duplex: huicq; ſeneſcētia triplex.
Et Iouis oſtentat cineres Minoia Creta,
Mortalem nequam perdidit vrna vetus.
I, metuas, quod nec vitarunt numina, fatum.
Qui metuit mortem, ſæpius is moritur.*

Ad Cupidinem.

*Me Clytia abſentem reuocat, pellitq; ſequentem,
Huc illuc ſic nos, parue Cupido, trahis.
Tantalus in medio ſitiens eluditur vnda,
Me ſitis in medio Neſtare iugis habet.*

*Franciſco Valeſio Henrici II Regis fi-
lio, Galliarum Delphino.*

Humida Nereides curſim palatia linquunt,

e s Paca

Pacatiq; petunt littora læta maris.

Iam Triton rauca ter concutit æquora concha:

Franciscus, Delphin Franciscus, inquit, adest.

Quem felix eademq; dies ridentibus astris

Et Sole & solio fecit in orbe frui.

Impedias roseo curuum delphina capistro,

Neptune, & bipedes huc properetis equi.

Exi Cynothoë, tu lilia nocte Palæmon,

Num perplexa tuos detinet alga pedes?

Henrici aduentat proles pulcherrima, magni

Fama patris cælum pulsât, & arma salum.

Tam regis structa latuit sub classe profundum,

Imperio tellus quàm procul aucta patet.

Te pater Oceanus, Delphin, Tethisq; salutant.

Quin æquè es charus ponto ubi gemmæ habitât.

Candida vela Notus seruet tibi, seruet Iapyx,

Depositum reddat fida carina sacrum.

Né ue tuam fallant, quæ scandes, sydera puppim.

Sidoniam fallat ni breuis vrsa ratem.

Nec mage quàm cygnus rapidis mergaris in vndis.

Quàm tua qui velox nomina piscis habet.

Fortunæ resistendum.

Ad amicum.

Perpetuo variæ vultu te ostendito sorti,

Nimirum est prudens is, malè qui bene fert.

In

In And. Alciati Iureconf.
sepulcrum.

*Alciati illustant Insubres lumina Gallos,
Qui princeps iuri reddidit eloquium.
Flebilis amissum Ticini gens Itala luget,
Credatur tumulo natus ut esse dolor.
Ut lacrymas sistat, superi iussere, nec est fas
Addictum ut cœlo numen, in orbe petat.*

Vis auri in bello plurimum potest.

*Getulum fama est scitè dixisse Iugurtham,
Abstulit ut fratri sceptrum, tulitq; necem,
Expositam cautis Tarpeiam emptoribus arcem,
Euasit Senones hac licet ense bonos.
Quiduis nanq; fuit venale Quiritibus auro.
Aurea tam pectus, quàm ferit hasta latus.
Hæc Scyllam Nisi, murosq; expugnat, & ingens
Vis auri ferrum numine suppeditat.*

Matth. Chauuetto Senatori.

*Est oris formæq; viris sat digna venustas,
Theca simul pulchri si tamen est animi.
Niræa quis meminit? stat Larissæus Achilles,
Prædaq; Nympharum penè tacetur Hilus.
Cultæ mentis honos ornat te, Delphica nemo
Scit iuga te melius, Menaliumve nemus.*

Hæc

*Hæc tibi me ratio, cæco ceu fœdere iunxit:
Qui crevit studijs, vix minuetur amor.*

Ad Gaurum.

*Munera mitto tibi, læto hæc gurgite mergis,
Nostra à te mallem munera, Gaure, rapi.
Fœnero non equidem quæ do, quis perdere possit?
Nequior ingrato est immemor officij.*

*Nobilitatem parentum virtute ali,
vitiis interire.*

*Maiores est aliquid censi laudibus, hoc si
Non vitio claros dedecoremus avos.
Sed Thetidis natos potius sectemur, honesta
Qui vicere suum nobilitate patrem.
Degener Augustum fœdavit Iulia diuum:
Patritiam obscuras, torue Cethege, domum.
Claruit at Marius plebis fœx, maximus armis:
Præluxit proavis docta Sibylla suis.
Res gestæ & virtus adsint modò, quisq; repente
Incipiet terræ filius, esse Iouis.*

*Clariss. principib. Borbonio & Vando-
mensi Cardinalib. S.*

*Prospera nere velim vobis tot secula Parcæ,
Pontifices, Phoenix quot rediuius habet.*

In pon

*In pontum gelidas Ister quot voluit arenas,
Flaua quot Alcinoi poma ferebat ager.
Oceanusq; pater Nymphas quot gignit, & idem
Astra quot extinguit, cum redit alba dies.
Quotq; niues, niueasq; facit Cynosura pruinas:
Verletum quot aues parturit, atq; rosas.
Melligerasq; thymo quot pauerit Hybla cohortes:
Quot radios Titan, vestraq; fama facit.*

Ad Euum Ventum.

*Cur Clytie inuoluis? cur? dic, ô Eue capillos?
Falleris, vt minimum duxeris esse scelus.
Aemulus his sexta sol splendidus inuidet hora.
His mihi cor nodis neçtit amica tribus.
Orithyia comam talem formosa tulisset,
A gelidi flammis tuta foret Boreæ.
Detonsum ob Nisi crinem qui claruit Ostro,
Fit volucris fugiens territa Scylla patrem:
Plus pecces, Clytie crines si fregeris, amens,
Aurea te totidem frangere fila putes.*

Imperandum cupiditatibus.

*Dux quanuis famulo victor dominetur Hydaspe,
Si veneri aut iræ dat loca, seruit iners.*

De Martio Narbone.

Narboni quintus cum nomine Martius omen

Indid

Indidit, Aeneadum consul in vrbe vigil.
 Auspice quo fuit hac deducta colonia, felix
 Nauigerum si quis flumen, agrumq; videt.
 Vrbs eadem est Galli pignus tutelaq; regni,
 Firma quidem, si non celitus hostis adest.
 Contado atq; alijs Phœbi quia gaudet alumniis,
 Martius est Narbo, Palladiusq; simul.

Aimaro Ranconeto Senatus Paris.
 Præsidi.

Deleuit claros inopina clade Morinos
 Hostis, non bello sed mage pace ferox:
 Diruta non dubito, præses, quin mœnia possis
 Reddere, sermonis numine melliflui.
 Amphion potuit latas si condere Thebas,
 Demulcens blandis saxa polita modis.
 Cum melos ipse queas antiquum vincere, sacris
 Legibus & graio saxa lepore trahes.

Legibus potentiores non ligari.

Et ferro & dura nectuntur compede fures,
 Exiguo quibus est friuola præda lucro.
 At qui compilant æraria publica, fuluo
 Hinc onerant auro, pectora, colla, manus.
 Reticulum leges referunt quod texit Arachne.
 Impediunt tennes, expediuntq; graues.

Ad

Ad Marsum.

*In plebem sævis, blandiris, Marse, potenti
 Patritio: mirè sic tibi, stulte, places.
 Formicæ ingentem farris populantur aceruum:
 Sæpe pusilla nigrum gens Elephanta capit.
 Plebs abiecta licet te non vt fulminis ictu
 Obruat: at, tanquam grandine, multa nocet.*

Ad Neptunum.

*Insanis, Neptune, puto, sævisq; tridente.
 Lucida num extingui fluctibus astra cupis?
 An nauem cælo vis addere? sufficit Argo
 Si prædæ studeas, hæc pretiosa nec est.
 Iamq; nouo pelagi terrentur pondere manes,
 Hoc agis vt cælo sit sita meta sali.
 Dic Glaucø & nymphis, peream si forte, marinis,
 Pimplei comes est naufragus iste chori.
 Heu decimo rapior fluctu, victricibus undis
 Cedo, & quot fluctus tot quoq; cerno neces.
 Barbara triste mihi præstabunt æquora bustum.
 Nil moror, vt saltem sydera lotus eam.*

De Cardinali à Monte mox Iulio

III pontifice Rom.

*Octauum Romæ circundant mœnia montem:
 Claudere tam cælum quàm reserare potest.*

Hic

*Hic humiles toto reddit sibi vertice nubes,
 Supra Athon excellens Inarimenq; simul.
 Nunc caueant superi, Typhon ne forte resurgat,
 Dum tantum Monti iuris habere licet.*

Ad Didonem.

*Dic Cytherea nurus, cur ferrum sumis, Elisa,
 Dum tuus Aeneas Punica regna fugit?
 Nam profugus cum te reginam luserit hospes,
 Suffecisse neci debuit iste dolor.*

Paulo Fuxio Caramanio, pernobili.

*Vt pretiosa rubri quærens conchyliæ ponti
 E' varijs dubitat quæ potiora legat,
 Sic gentis mentisq; tuæ dum insignia conor
 Promere, multa mihi copia, Paule, nocet,
 Heroa tibi gens splendet Fuxia luce,
 Expolit & nitidus iura seuera lepos.
 Sed quia nec virtus sola est hæc, imminet ingens
 Vt tibi, Paule, decus, sic recitantis onus.*

Homo homini Deus, ac lupo,

ad Aulum.

*Est homo cùm prodest homini Deus, est lupo idem
 Cùm nocet: id, verbum continet, Aule vetus.
 Fidere per paucis igitur mortalibus æquum est,*

E

Et plures fuerit non metuisse pudor.
 Unicus aetherea Deus est regnator in aula:
 At grex syluicolis mille fit esca lupis.

Academiae Valentiae Allobro-
 gum praefectis.

Vtcunq; herculeos legum dissoluere nodos
 Alitis interpres dat mihi virga Dei.
 Vestra mihi tribuit plus nuper epistola: sed nil,
 Ut puto doctrinae quam mediocre habeo.
 Ardua visa viris res est succedere doctis,
 Propter quos Rhodani rauca fluentia gemunt.
 Oenotrium Gallus Decium Corasius auxit.
 Nunc decet ille polum, nunc decet iste forum.
 Quis regat à Tiphy cumulatam heroibus Argon?
 Munia quis functo quærat Atride ducis?
 Ut versu Delos, sic iure Valentia floret:
 Sunt ubi nunc Deli qui quoq; numen habent.
 Et me, ne inficier, ius amplexatur alumnum,
 Cui iubeo dulcem nubere Calliopen.
 Digna academia munuscula reddere tantæ
 Non vacat, aut, nec si nunc vacet, ipse queam.

Saturno seu Tempori.

Hoc'ne parum fuerat proprios tibi mandere natos,
 Quos Cybele tremulos angitur usq; rapi?

f

Cur,

Cur, Saturne, meos etiam, mea pignora, libros
 (Non impune tamen) perdere dente cupis?
 Adueniet summa qui te de sede repellat:
 Parturit, ecce, nouum nostra Thalia Iouem.

De Baccho.

Cum semel atq; iterum genitus sit Bacchus, opinor
 Hunc pueri vultus semper habere novos.

Ad Clytiam.

Fasciculum egregio mittis pro munere florum,
 Nexa est alternis lutea caltha rosis.
 Ni citò marcescant, satiant hæc tempore, quidnam
 Te, Clytia obsecrem, dixero, vis ne? libet.
 Arboris ut citriæ flores imiteris, & vnâ
 Mutua des fructus gaudia. cur renuis?

Io. Tornoëro Archidiacono & Se-
 natori Tolos.

Non mihi laurigero dictatur Apolline carmen,
 Nec mens Castalijs ebria feruet aquis.
 Mitto tamen versus, versus ne sperne, Senator,
 Leniat ut noster tetrica iura iocus.
 Iura palatino tractas qui sæpe recessu,
 Forsitan & Maio carmina mense leges.
 Hæc nos in tenero propensi mittimus anno:

Ver tibi dat nugas, seria mittet hyems.

Ad Leuinum.

*Ad Pharium longa maturas naue Canopum,
Assyriumq; vadum multa ubi gemma latet,
Imbrifer at metuis ne te deturbet Orion,
Icœnore corrosas ne' ve flagellet opes.
Aedilis metuas Aquilo ne munere fungens,
Te, mala cum sis merx, in mare proijciat.*

*Ad Almun exultantem
à patria.*

*Improbis, Alme, domi, nauas virtutibus exul,
Exulat omne tuo iam scelus exilio.
Persica, sic aiunt, natiuum oblita venenum
Poma, nouo succum nobilitasse solo.
Obscuri patrijs quidam pelluntur ab oris,
Externa clari qui regione nitent,*

Ad Vulpeniam.

*Vox, color, atq; etas tibi sunt, Vulpenia, Corui:
Nubere vis Lopso, nube, cadauer habes.*

Ad Theophrastum.

*Naturam temere incusas, Theophraste, parentem,
Quòd te tam fragili conditione tulit.*

f 2 Inuid

*Inuida Clotho hominum paucos vix torserit annos,
 Plurima dum sitiens secula coruus agit:
 Cornua mutantur volucris viuacia ceruo.
 Sed vixisse diu nil vtriusq; refert.
 Sic ais.an nescis quàm sit longæua virensq;
 Mēs hominum,quam mors in loca amœna vehit?
 Da Coruo Ceruoq; frui cœlestibus, & mox
 Cornua cum pennis tu diuturna cape.*

*Illustris. Altecleræ libellorum in
 Regia magistro.*

*Humanum ætherio deductum semine fertur
 Esse genus, quod quis si neget, ipse probas:
 Nam tu nil aliud picti quàm sydera mundi
 Alta & clara sapis, nomine, voce, animo.*

Ad Homentem.

*Dives in obryzo fugientia porrigis auro
 Vina, sed in gemma vappa superbit, Homens.
 Condit Aminæum Maio tua cella falernum,
 Nectare tros diuis quo puer imposuit.
 Assas in citrea picas tibi ponito mensa.
 Conuiuæ in querna da Palamedis auem.
 Quid mihi cum pretio lapidis fastu' ve metalli?
 Quis melius vitro gemmea vina bibat.*

Radix

Radix virtutis amara, fructus
dulcis.

Non semel ex saxis Crīstallo purior exit
Fonticulus curvæ vallis amœna fouens.
Torta dat & folijs gratas & frondibus umbras
Radix, & fructu, se numerosa premit.
Sic austera nimis doctrinæ fertur origo:
Nectare sed succus gratior inde fluit.

Ad Salaconem.

Quid rides Salacon aliorum dicta supinus,
Abdera genitus sis quasi Democritus?
Multiplici num tu vecors è splene laboras?
In medio rides funere facta hominum:
Sardois caueas tanquam sis ebrius herbis,
Gaudia ne letum triste superba ferant.

Rectè facta semper opportuna esse.
ad Candidum.

Grandævus civile cupis ius discere, quid ni?
Hoc probo, si iuris nauiter ima petas.
Pleraq; pulchra tamen, serò confecta leguntur.
Non opifex ideo proditur esse piger.
Vix sator æternus diduxit semina nuper,
Claraq; in obscuro lumina mersa Chao.

Arcadas audisti luna vixisse priores.

Nil serum est vnquam, Candide, quod bene fit.

*Ad Melinum Sangelasium Musas
laudantem.*

*Ne laudes dominas Aganippes, quæso, puellas,
Ipse cothurnati syrma Sophoclis habens.*

*Intimus es Musis testisq; domesticus, an vis
Vt sequar ergo tuam, Docte Meline, fidem?*

Ad Musam, de eodem.

*Cur non, Calliope, Daphnes è fronde Melini
Cingis apollinei tempora? plus meruit.*

Ad Puellam.

*Porrexisti ex auro munuscula dædala, sed tu
Respuis, & nugas aurea dona facis.*

Cinnama nec captas redolentia, nec Amethystos.

Quid faciam, sic nec, lux mea, carmen amas?

*Montibus Aethiopum Magnetem poscere cogar,
Fibra tibi cum sit ferrea, sic venies.*

Ad Eunum poëtam imperitum.

Ignaros tecum centum trahis, Eune, poëtas.

Porrigit his lautas & tua mensa dapes.

At doctos quoscunq;, velut contagia, vitas.

Cur

Cur verò id, prisca colligo ab historia.
A quodam pictus lucem qui nuntiat ales
Exitit: an bellè? dixeris esse gruem.
Cumq; puderet eum frustrà pinxisse, quid egit
Ridiculos inter pessimus artifices.
Insulse puerum præcepit adesse tabellæ,
Arceret veras qui pede cortis aues.
Natiuis collata solent quòd falsa prehendi,
Lydius atq; probat fulua metalla lapis.

Belli calamitas.

Nil opus est curua segetes demittere falce,
Rauca quidem rauca cede cicada tube.
Ense ligonis honos cecidit, vestigia cornix
Rara sequi visa est vomeris atq; iugi.
Nunc Cereri messor Vulcanus redditur & Mars,
Ille aruum flammis tondet, & hic gladijs.

Georgio Armaniaco Cardinali, Gal-
liæ Narbonensis proconsuli
& Viceregi.

Dat tibi facundum Cyllenius ipse galerum,
Vt tibi Roma sacrum purpureumq; dedit.
Vascones & Galli, Præsul, nec murice tantum
Armaniace, tuo martia Roma micat.
Cum sis cardo poli bipatentis ad ostia, princeps
Gallorum, regni te sinit esse seram.

Ad Varianum à Theone su-
peratum.

Te nuper, me teste, Theon, non iudice vicit.

Illius ut versus vix probo, laudo tuos.

*Quid facies, victus fuerit cum carminis autor
Arbitrio stupidi pulcher Apollo Midæ?*

*Ergo comas hedera fas est tibinectere: pugnae
Præmia qui meruit, sat, Variane, tulit.*

*Quòd pio admodum consilio Deus
ex sacra virgine natus, mox
pati voluerit.*

*Humanam astutus prolem foedauerat anguis,
Impius ut castam perdidit Euridicen.*

*In gremium donec descendit Virginis ultro
Cœlicolùm princeps sceptrâ trisulca tenens.*

*Sic Danaes arcem non fregerat aureus imber.
Crystalla ut rutilis Sol penetrat radijs.*

*Lustra laboriferæ permensus paucula vitæ,
Aëria furias in cruce morte necat.*

*Naturæ potuit pereuntis demere labem
Splendidus, & diuûm ponè sequente choro.*

*Sed nollet Semele tota vidisse choruscum
Luce Iouem, nimio fulgure quando perit.*

Legifer humanis etiam præcepta daturus,

Non

Non sine cœlesti numine passus homo est:
 Esset ut exemplo, nam miles alacrius audet,
 Cum dux quod iubet, hoc strenuus ipse gerit.
 Iustitiam virgo terris Astræa fugatam
 Abstulit in cœlum, purior hæc retulit.

Nicol. Latomo, summo criminum
 iudici Tolos.

Vt data vindictæ est tibi functio publica summa,
 Umbra cliens stygium vix terit vna forum.
 Nil Quæstor agit Minos, ita crimina censes,
 Aequius ut te nil vrna suprema queat.

Ad Aluicum creditorem.

Me properè appellas repetens cum fœnore sortem,
 Aluice, conturbem, tu nisi sustineas.
 Idibus exoluam decies tibi, non licet ante:
 Astrologum crede hanc præstituisse diem.
 Viribus implentur redeuntis ut ostrea luna,
 Sic mea tunc fulgens arca numisma vomet.
 Perducam interea stellam prætoris ad album,
 Nam Ioue me genuit sub locuplete pater.
 Ciuica plus debet mihi lex: impune morabor,
 Si cœli & legis syngrapha neutra valet.

Fato Deum præesse. ad impium.
 Facta hominum certo pendere atrocia fato

f s Asser

*Asseris, ô fatis interiture malis.
 Num merito virtus habeat sua præmia, poenam
 Noxia, si non hæc quilibet vltro facit?
 Prostituunt Parcæ cuius vænalia fata.
 Et Lachesis fatis, huic Deus ipse præest.*

Ad Nartiam.

*Olfaciam citius fugientem, Nartia, vulpem,
 Si qua vel in barathri fauce mephitis olet,
 Excussam quàm te post tota crepuscula somno:
 Impexam præfers tunc mihi Tisiphonem.
 Mox pretiosa linis lasciuo serica moscho.
 Suaue nec hoc redoles, hoc malè te potius.*

Ad Cupidinem.

*Incola non hospes cordis, vesane Cupido,
 Incendis propriam cur tibi, quæso, domum?
 Scis, Clytiam peramo, quæ ni mihi dura fuisset,
 Delicias posset dissimulare Paphus.
 Cor valet hæc quauis absentibus vrere flammis:
 Tu spiras, vires inde fauilla capit.
 Barbara quam sciscis lex est, nec, credo, negabis:
 Cum peccent oculi, poena cor vna manet.*

*Io. Bertrando Secundo, Iuris. & in magno
 consilio Senatori doctis.*

Mi patuit casu Musarum curia nuper,

Quar

Quando Aganippæum visere tento iugum.
 Quæq; præest auido studiosa Polymnia fisco,
 Te dixit moti limitis esse reum.
 Quòd legum fines, Bertrande, extenderis, & quòd
 Iura simul dulci cum Cicerone legas.
 Ergo, Senator, habes dubio sub iudice litem:
 Aemulus est simili, nec sat Apollo fauet.

Gloriam labore parari ad Va-
 lermum.

Te magna ut seri commendent laude nepotes,
 Percupis, & votum laudo, Valerme, tuum.
 Optato potiùre, labor si maximus arcet
 Desidiam, famæ quæ parat insidias.
 Si Lycomedis iners semper latuisset in aula
 Pelides Danaûm gloria, poena Phrygum,
 Cum domita victrix sordêret Achaia Troia,
 Dum fouet hunc tepido Deidamia sinu.
 Vel sudore igitur quæras, vel sanguine famam,
 Acceptam studijs quam refer, aut gladijs.

Epitaphium adolescentis.

Iusta pater fecit iuueni quem mœret ademptum,
 Et cœpisse volet quem dedit huic tumulum.
 Dedico versiculos, flores sero: sicq; Minores
 Ad tumulum violas, carmen, & ossa legend.

Aud

Auditoribus Tolos.

Emoriar, nisi vos oculis plus diligo nostris.

Conuolat ad vestras parua Thalia manus.

Versiculos, socij, furtina scribimus hora,

Cura est quid sibi lex illa vel illa velit.

Indignor, si quando refert plebs inscia recti:

Neutrum perficiet, si quis vtrumq; cupit.

Arpinæ toties luserunt carmina chartæ.

Pierium nosti, Papiniane, gregem.

Ille supinus erit, quicumq; (ignoscite vero)

Quale suum, alterius finxerit ingenium.

Io. Coignarto Senat. ob nata-
lem puellæ.

Vt primo enixa est coniunx tibi vere puellam,

Quas Lucina potest, has tibi præbet opes.

Vel parit, & pingit violaria floribus, ad te

Ex dulci fecit coniuge nata patrem.

Lucifer ut splendet Veneri gratissimus ignis,

Vltimus & Solem mane referre solet,

Letitiam multos infans sic distulit annos.

Plus optata diu gaudia sera iuuant.

Ad Acrum, ut linguam cohibeat.

Ad Clytiam propius si quando accessero, gannis:

Et

Et nisi dona capis, damna minaris, Acer.
 Meq; velut casti caupo sceleratus amoris,
 Sacrilega semper præmia mente rogas.
 Aglauron nosti, quàm Maia Atlantide natus,
 Nec scelus ob dispar, transtulit in lapidem.
 Quippe labor non est occulta tacentibus ullus,
 Linguaq; vectigal vana doloris habet.

Ad eundem.

Ni linguam cippo cohibes, ni carcer eburnus
 Sufficit, hæc eadem vincula vera dabit.

Henrico 11. Gallorum Regi.

Odit sævitiam, scis hoc, Rex optime, virtus.
 Quos superas armis, hos capis & meritis.
 Iam vinci recreat, tanta est clementia, victos.
 Bella domant vrbes acria, ius retinet.

Ad amicum, vt foro & praxi
 studeat.

Tristia mi narras, non seria, quando Thyesti
 Pro dapibus natos Atrea dalle refers.
 Quodq; sibi peperit Sæuos Io casta nepotes,
 Et fratres cæco, fulmina bina, viro.
 Seria sunt, lis, lex, ius, formula, curia, prætor,
 Et grauis hinc rediens sacculus ære domum.

Diuit

Diuitis esuriens mendicat ad atria Clio.

Publica lex Musas foenerat vna nouem.

*Ad Golgum, ne detractoribus
moueatur.*

*Plus minus esse refert terdenos qui mea damnent
Carmina, nonnullis grata fuisse placet.*

*Si memores magnum quot despexere Maronem,
Scis folia autumnino iam sene quot volitent.*

*Ne diuos taceam, nimbos vult curuus arator,
In pluuium messor dicit acerba Iouem.*

*Et Scythæ Solis amat radios, odere Sabæi,
Cinnama dum feruens annus odora coquit.*

*Ergo decet linguæ virus perferre dicacis,
Numina cum toties displicuisse legas.*

*Hug. Afalberto præfidi, & Gasp.
Molinerio Senat.*

*Et cœlum duplici firmavit Iuppiter axe,
Et facibus totidem noxq; diesq; nitent.*

*Cardine si gemino, si lumine nititur orbis,
Me modo nunc vestrum firmet vterq;, sat est.*

*Alter adest studijs, alter non defuit vnquam.
O gemino Ledaë sydere lux potior?*

Corde intimo Dijs vouendum.

Corde magis superis vllò quàm thure litamus

Grat

*Gratior haud illis victima corde cadit.
Aegeria lucum Numa Rex sua templa putabat.
Fecit & in tenui sacra Sabina luto.
Aurea si fuerit, nec labe infecta voluntas,
Tunc voto atq; si de Dijs potiora dabunt.*

Ad Lausinum.

*Tu varia emittis momento carmina, paucis
Horis pauca queo, sumq; pusillus homo.
Non tamen inuideo cantanti multa cicada.
Multa quidem, verum non ita grata canit.
Nec satus Actæo Pandione me mouet ales,
Plus semel audito mouit olore melos.
Impedias propero, Lausine, poemate chartas.
Victurum ipse diu scribere nolo breui.*

*Non est fortitudo, mortem sibi
consciscere.*

*Infelix nimia virtute Lucretia luget:
Nec Bruto facili sanguine fama placet.
Ob iurgant Indum crebro sua fata Calanum.
Quod dedit in flammis mēbra cremāda senex.
Aerumnas vitare nec est res ardua leto:
Fortiter has potius sit tolerare decus.*

Henr

Henrico Nauarræ regi.

*Iure pyrenæis es dux in saltibus, & Rex:
 Multa ubi per sylvas currit & antra Drias,
 Stridula vox properi Tempe inter florida riu
 Quàm sis à claris nuntiat ortus auis.
 Mons Francos, animumq; tuum secernit Iberis,
 Separat hic animum, non tamen imperium.
 Ostendit duo regna, petit mons vertice nubes.
 Monte igitur nubes, sydera laude quatis.*

Henrico Mesmio Iurisc. & magni
 consilij Senatori.

*Ius negat esse tibi Phœbus deducere riuum,
 Aônia per quem iura rigentur aqua.
 Lis agitur, diuturna probas per tempora ductum:
 In medio laurum proiicit ille foro.
 Legibus, & dulci versus modulamine præstas:
 Quem Clio edocuit vel didicisse volet.
 Non miror, Mesmi, Clarium tibi cedere numen;
 Id potius miror cedere quòd puduit.*

De Naffente occultæ doctri-
 næ viro.

*Signa tenet mœsti Naffens ecliptica Solis.
 Explicat è cantu præpetis omen auis.
 Cur Moly ex radice nigra flos lacteus exit.*

Cur

Cur leo, si gallum viderit, vsq; pauet.
 Historias callet, lyricis sat commodus, vnum
 Est vitium: latet, vt cochlea lenta, domi.
 Frustrà igitur rerum potuit dignoscere causas.
 Nil quem nemo sciat, plurima scire iuuat.

Lata omnia breui interire.
 ad Macrum.

Intonsi, Macer, violaria respice ruris,
 Turbine, vel cadet his falce repente decor.
 Talis vita hominum, felix quæ tempore floret
 Exiguo: quin mors semper auara metit.

Ad Helimnum Iurisperitum, in lo-
 quendo nimis anxium.

Diuidis, & torques leges per frusta, morosus.
 Es iuris minimo totus in articulo.
 Penthea sic demens quondam lacerauit Agaue.
 Sic Atreus natos fratris, Helimne, secat.
 Iura diserta, inquis, dum Bartolus explicat, alget.
 Et tibi, quod capræ penè maritus, olet.
 Sed cuius pauisse pecus nec dignus haberis.
 Præualet is sensu, garrulitate minor.
 Fœcundas malo quàm florida prata nouales:
 Tonsilis haud myrtus plus mihi vite placet.
 Infectum dones ingentis ponderis aurum.

g

Aerea

Aerea Lysippi tu tibi signa cape.

De Almero.

*Vnicus Almer erat Panthi ditissimus hæres,
Orbo nanq; fuit Persica gaza seni.
Sobrius est Almer, denis vix mensibus assem
Excedit, serò ne malè parta labent.*

De Lælia triplicis cordis puella,

*Geryonem triplici memorant ceruice superbum:
Et stygium terna fauce latrare canem.
Tres animas Herilo (mirum est) Feronia Regi
Nympha dedit: triplex Delia nomen habet.
Corda procos totidem admittentia Lælia celat.
Vel tria, vel leue cor plus habet vna tribus.*

Aemilij Ferreti Iurisc.
Epitaphium.

*Aemilius multis è milibus interit vnus,
Quem superesse suo fata vident cineri.
Fleat Musæ & leges: Diuis si flere liceret,
Sydera iam lacrymis permaduisse putem.*

Ad Bertanicum, de Vario
captatore.

*Cùm tu sis locuples, Varius, Bertanice, pauper,
Obseq*

Obsequio cur te promeruisse cupit?
 Dat quas numen inops Vertumnus præbuit vvas,
 Sunt comites centum, mensa secunda, nuces.
 Diligit ob mores, inquit vulpecula, castos:
 Fortunas potius diligit ille tuas.

Florem Clytiæ seu Intubi cæli
 indicem esse.

Quorsum opus est oculos alienis eminus astris
 Mittere, vel Solis quærere facta procul?
 Flosculus ornat humum, sed stella pulchrior index,
 Assiduus Solis cæruleusq; comes.
 Flos Clytiæ Solem sequitur, fixusq; tuetur.
 Qui fuit in nymphea, flore perennat amor.
 Præsaga ut terris conducunt astra colendis,
 Sic flore exiguo sydera pandit humus.

De Petro Santandre, Fr. Præsidis fi-
 lio, Iurisc. & Senatore
 doctis.

Dum Minoa fugit, liquidum secant æthera pennis
 Dædalus, & litus transit utrunq; maris.
 Pennipedem tetigisse ferunt & Persea nubes:
 Bellorophon genito Gorgone sedit equo.
 Santandre leuibus doctus non indiget alis,
 Sydereas velox si velit ire domos:

Nam gentis splendor, pietas, facundia, leges,
 Singula sunt hominis cognita cœlitibus.
 Dotibus hunc superi cumulant, mortalibus idem
 Subuenit, & nunc spem, nūc mihi præstat opem.
 Iam nubes adeant alij discrimine multo,
 Virtute hic facilem fecit ad astra gradum.

Amyntas bubulcus Corydoni
 pastori.

Frondentem calamis, Corydon, dum ludis ad vlmū,
 Capripedes Satyri nemorum lasciua iuuentus
 Pana tacere iubent, quem tu superare canendo
 Sic potes, ut teneri superantur matribus hoedi.
 Funebres quantum vincunt dumeta Cupressi:
 Hic pariunt herbam gemmantia prata salubrem.
 Quæ passim ruffis tondentur leta iuencis.
 Stant circum iniussæ viridi pro sepe myricæ,
 Quas celer amnis alit lymphis, hinc pēdulus hamus
 Fert tibi captiuos pisces, dum lustra ferarum
 Circuit, absentemq; lupum canis increpat, idem
 Detegit à tergo fures, qui sæpe fugarunt
 In syluas armenta rubro trepidantia panno.
 Aureolis memini cum pingeret æthera guttis
 Hesperus ignescens, penitus magalia simos
 Excepisse greges, tenuis quos fistula tecto
 Includi admonuit, numerumq; recensuit omnem

Fusc

*Fusculus vtilio teneris mera gaudia nymphis.
 Sacra Pales ouibus tendet mox vbera foetis,
 Plus mille vt balent vicinis collibus agnæ.
 Aequa semel pecori sed nec fortuna senescet.
 Venturi vt certo laurus mihi præscia dixit,
 Atq; loquax oleæ folium, dum statur ad ignem.
 Blandior haud equidem, nobis quoniã arbuta mittis
 Atq; atrum prorsus Thysbes è sanguine Morum.
 Flauaq; poma, Cydon Cretæ quæ misit ab oris.
 Nec piguit raucas epulis misisse palumbes.
 Accipies, si forte lares inuisere nostros
 Vis, Corydon, pinguem niueo sub tergore taurum:
 Qualis Sidoniæ mugiuit amore puellæ,
 Et nauit, referens pubentis gemmea lunæ
 Cornua, qui nitidum feriet mugitibus æther.*

Ad Inuidum.

*Successu te sæpe meo cur inuide torques?
 Nec tua damna tibi, sed mea lucra nocent.
 Immortale iecur Tytj sic vulturis esca est,
 Fœcundum in pœnas quod legitur domini.
 Pelluces macie, Thuscus si quærat aruspex
 Extæ, deûm voces corde patente dabis.*

*Muscæ funus & sepulchrum nobile.
 A Sole & nitida quæ tantum gignitur æthra,*

*Musca, ortu dignum funus adepta fuit.
 Nam forte Heliadum volitans sub fronde sororum
 Vix tetigit tenui Succina flaua pede.
 Parua suo volucris censim decepta sepulcro,
 In Phaëtontæis obriguit lacrymis.
 Et quia perspicua præcluditur undiq; gemma,
 Tam latet in tumulo, quàm pretiosa patet.*

Guil. Boërio præfidi Tolos.

*Mitibus illustras, Boëri, ciuilia Musis
 Iura, vt Beryllum fulua corona decet.
 Aurea quòd præses, iuris responsa recenses,
 Suspicio hæc digitis tacta fuisse Mida.*

Ad Hersum, de Seruilio sene.

*Non prius effari quàm desinit, Herse fatigat
 Seruilius senio notus, & eloquio.
 Plura quidem numero recitas, non pondere: quid tū?
 Nec saxum tenui plus adamante placet.
 Largius accipitur mustum de vite nouella.
 Suauius est vitis quod dedit, Herse, vetus.*

Sapiens astris imperat.

*Instrumenta Dei sunt stellæ & sydera summi.
 Fata hominum flammis stant religata poli.
 Mobilibus ceu flectit equos gens Thessala frenis:*

Sic

*Sic homines cœlum prouocat aut cohibet.
 Astra sed inuitus sequitur fulgentia nemo:
 Nec penitus cogunt astra, quid ergo? iubent.
 Socratis in venerem procliuia fata leguntur:
 Ciue suo vixit castior Hippolyto.
 Et quanuis timidos gignas, Cyllenie, fures:
 Si resipit, stellæ ius dabit Autolycus.*

De Lesbia.

*Tela leo fugiens Massyla per auia fuluus
 Plus rugit, ostendens quàm generosus eat.
 Sic amat, & nostros cum Lesbia reijcit ignes.
 Frigida quit flammæ reddere sæpe silex.*

Vocatur Venus ad nuptias.

*Exi floridulis, Venus, corollis:
 Et frena Paphias rosis columbas,
 Vt currum subeant pares eburnum.
 In cœlum reuoles cupit Cupido,
 Psyche qui deamat puer puellam,
 Ictus sit proprijs velut sagittis.
 Ne contemne nurrum, Venus, venustam:
 Cuius prominuli nitent ocelli,
 Ceu noctu fugiens procul Cometes:
 Cuius molliculum rubet labellum,*

*Ceu corallia littoris Pachyni.
 Si spectas faciem, vides pruinas,
 Sed mistas hyacinthino colore.
 Eccur, o dea, tandiu moraris?
 In cælo tuus Hesperus patescit,
 Stellæ parturiens, nec ampliores,
 Quàm Psyche tibi parturit nepotes.*

Fr. Oliuario Galliæ Can-
 cellario.

*Ob mores dotesq; tuæ, mera lumina, mentis,
 Præmia dat Gallæ Rex tibi prima togæ.
 Et sinit, emeritus tanquam sis tempore Nestor,
 Absit ut à miro mirus honore labor.
 Elæo ut residet sonipes certamine victor,
 Cælifer Alciden ut sibi iunxit Atlas,
 Sic tibi lex comitem suffecit Regia gratum:
 Nil vetat in magnis laude valere duos.*

De Romulo.

*Non ego Dardaniæ demirror prælia Romæ,
 Sanguinis & prædæ cui dedit omen avis.
 Horrendi soboles Martis de vulture sumpsit
 Auspicium, dijs est victima prima Remus.
 Romulus hinc dici meruit germanicus, ut Rex
 Qui titulos cæso victor ab hoste capit.*

Absent

Absentia alii amorem. ad Ant. Malra-
sum Senatorem.

*Iam nimium inuidit te magna Lutetia nobis,
Maturè ut redeas pulchra Tolosa rogat.
Absens absentem, Malrase, optare videtur
Te magis, amissas plus ut auemus opes.
Sic Luna, ut multum fraterno distat ab orbe,
Clara magis splendet, Sol minus inde latet.
Est absentiae alumnus amor, nam quisque propinquus
Hoc magis est cordi, quò procul est oculis.*

Ad Candidum.

*Obstringi tibi me, quàm te mihi, Candide, par est.
Disparibus nec par conuenit obsequium,
Ignorantiam quouis monstro
peiores esse.*

*Exitiale homini nimis est Inscitia monstrum:
Quod plusquàm Herculeis dignum obeat manibus.
Vastauit Nemeæ leo vix confinia syluæ,
Lernæum obsedit fertilis Hydra lacum.
Antæum Libyæ timuit, sed sola, ferocem:
Setigero planxit vix Erymanthus apro.
Busirim Nilus crudelibus oderit aris:
Stymphali nimias fama recenset aues.
Singula contemnit fastu ignoratio, toto,*

g s

Ni ca

Nitæneant Reges, orbe vigere cupit.

Trophæum loquitur.

Segnitiam exprobro deuictis hostibus index,

Prospera victoris bella decusq; probo.

Hæc circum spolijs stipata columna superbis

Spem domitis tollit, tollit & huic animum.

Aduersus Deum non pugnandum.

ad Zethum pictorem.

Titanas mihi pingere polo dare iura minantes,

Pingere poli timidos arce carere Deos.

Si pote, pingere Gygis suspiria, feruidus Othryn.

Quando euellit humo sydera quò feriat.

Ad primum à cælo lapidem fera castra locentur,

Obsidioq; premat numina sancta grauis.

Addito gorgoneos monstrantem cœlitus angues

Pallada, seu nihil sit nisi saxa cohors.

Et latus in leuum montem moribundus Echion

Proijciat, iam iam guttur ad vsq; silex.

Vtq; loco iaculi iam versum in marmora fratrem

Sustulerit Typhon, mox lapis obrigit.

Insignem hoc titulo subscribito, Zethe, tabellam

Sic perit, in superos qui leuis arma parat.

Ad Macrum.

Semper hias ad opes, his mens eget, arca redundat.

Diues

Dives es heredi, sed tibi, Macer, inops.

De Lauro, ad Ant. Solerium
Senat. Tholos.

*Non melius quisquam gladijs, quàm iuribus hostes
Iustitiæ expugnas, Terpsicorenq; colis.
Herodem Daphnes, Soleri, tibi nectito Laurum,
Quæ vatum vittas ornat, & arma ducum.*

Quòd leges expedit esse difficiles.

*Abstrusas legimus lepido sub tegmine leges:
Sic princeps statuit, plebs rogat, usus habet.
Lex, cœli donum est, gemma pretiosius orbi,
A Ioue quam Minos se didicisse refert.
A Vesta Scythicus Zamolxis, flauus Apollo
Teq; Lycurge, docet: teq; Minerva, Solon.
At sacra si vulgò quis detegat, esto profanus:
Arcano gaudent hæc latuisse loco.
Cur oculis captus Bomæ fuit Appius? an non
Quòd servis adytum prodidit herculeum?
Numenium noctu torserunt somnia: passim
Dixit Eleusina mystica sacra deæ.
Ius Mosi in rigido qui monte & fulgure fecit,
Ad pulchras rigidum res quoq; fecit iter.*

De Melisæa.

Cæcus Amor verè est, oculos Melisæa loquaces

Huic

Huic rapuit, cæco mox rapuit pharetram.

Positum Pe. Forcatulo patrueli.

*Mors, decus, & luctus, multo de vulnere manant,
Quæsit hic celeri morte perenne decus.
Militis extat adhuc Gallo pro nomine functi
Qui mergi lacrymis debuit usq; dolor.*

Ad Oliuarium Maignyum de
I. Ant. Bayfo.

*Me miseret Flacci, Bayfus quòd scripserit odas:
Scribere si pergas, Pindare, quid facies?
Exercent Musæ per Phocidos arua Choreas
Dum Bayfus digitis, oreq; dulce canit.
An' ne duos, Maigny, superet, doctissime, quæras,
Quid scio? te alterutro plus potuisse scio.*

De Corallio & mente
humana.

*In Siculo ramosa leges Corallia ponto,
Vilia sunt in aquis, sed pretiosa foris.
Nanq; frutex censim lapidescit in aëra surgens,
Et rubra pro tenui germine gemma nitet.
Sic hominum sordet fluctu mens obruta mundi,
Libera quæ scandens æthera, lumen habet.*

Veris

Veris aduentus, ad Augerium Lantanum fan-
 ctæ crucis Abbat. & Theodorum Mule-
 tum in magno consil. & Fr. de nu-
 ptiis, ac Pe. Pappum Tolos.
 Senatores.

*In Scythiam iam fugit hyems, violisq; pruina
 Cessere, & nemorum iam reuirescit honos.
 Argentum in nitidum fluuij crystalla liquefcunt,
 Limite legitimo ripa coërcet aquas.
 Carcere nunc frenat captiuos Aeolus Euros,
 Lasciuo tantum lusitet vt Zephyro.
 Tot varios diues vestit natura colores,
 Quot Veneris Cestum texuit alma Choris.
 Et mane astrorum dum cogit lucifer agmen,
 Vnio rore teres prata per vda fugit.
 Picta cohors auium dulci ferit aëra cantu,
 Lætitiâ alitibus prouocat ales Amor.
 In Cyprum reuehit Venerem cum vere nitentem
 Aurato incumbens alba columba iugo.
 Floribus instat apum luditq; emissâ iuuentus,
 Dictæa hæc puerum pavit in vrbe Iouem.
 Delicias veris vobis has esse perennes
 Opto, Senatores, deliciæ Dryadum.
 Et verno & vestro tellus ornata decore,
 Iam faciet cœli fortè pudere Deos.*

Host

Hostem non esse con-
temnendum.

*Vir Sparte salubris fertur vixisse Lycurgus,
Legibus imbuit hanc, mœnibus exuit hanc.
Hostibus exponi nudam mos imperat urbem.
Hostes qui nunquam despicit, ille sapit.*

In Soricem, quæ Homeri opera
præroferat.

*Cur ius hospitij violas, tenuiscula Sorex,
Sacrilego veterum ne pete dente libros.
Meonio saltem decuit te parcere vati,
Infestos ranis qui tibi pinxit auos.
Rode penū: quis, quæso, vetat? tere dulcia liba:
Aonidum sacris parcito delicijs.
Non abies, qua Graius equum compegit Epæus,
Armatos mendax tot peperit Danaos,
Quot tu fers utero prærofa volumina. sed quis
Indocili sinat hæc succubuisse feræ?
Ingluuiem ni forte tuam sic versibus exples,
Quando immortales viua sepulcra decent,*

De Vesquino iurisperito.

*Vesquinum patriæ iam reddidit Italis hora
Mellifluos præter nil olet Alciatos.
Percurrit Phrygio structos Antenore muros:*

Non

*Non procul à Veneto Ius bibit iste Pado.
Chelum pro cælo bellè sonat, & sapit Alpes,
Iura scit Alpino frigidiora gelu.*

Ad Rusticum.

*Rustice, vere nemus grata cum frondibus umbra
Exuis, haud satyris tam nocuisset hyems.*

Pe. Paschalis doct.

*Alciden biduo absoluit Saturnius, in te
Quattuor insumpsit docta Thalia dies.*

Ad Varcum.

*Hæc quia sunt oculis tantum sacrata pudicis,
Hunc rides, tanquam sit spado, Varce, liber.
Lampsacio dignum miraris numine carmen,
Comica quod Thais, sed pudibunda, legat.
Non ego molliculis famam pro versibus opto,
Rideri ut longa posteritate queam.
At si obscæna tuis respondent carmina votis,
Quod facias, quanuis me pudet, id referam.*

*Ad librum docti cuiusdam
exulis.*

*Et mortem & laudem diuina Philippica donant
Autori, est Musis qui sacer Ausonijs.*

Sic

*Sic, liber infelix nimium, nimiumq; disertus,
 Auxilium debes, cui facis exilium.
 Sic lasciua suum Nasonem scripta relegant
 Euxini eternam littoris ad glaciem.
 Admisit'ne aliud furijs deuotus Orestes?
 Sustulit hic matrem, pellis, acerbe, patrem.*

*Asylum nullum esse aduersus
 mortem.*

*Damnatur quiuis mortalis ad vltima natus
 Supplicia, omnes mors imperiosa trahit.
 Non oblita senum, pueris lactentibus instat.
 Et nondum natis lumen iniqua negans.
 Nec tantũ arcessit mœstos Acherontis ad vndam,
 Lætitia Chilon fertur obisse Lacon.
 Lexq; rogata manet parcarum incisa tabellis,
 Cum rapit hæc in ius, nequis asyla petat.*

IVRISPVRDENTIA.

*De Carolo Lotharingo principe
 & Cardinali illustris.*

AD PHOEBVM.

*Me, Deli cœliq; decus nisi Phœbe iuuabis,
 Quid faciam? cogar pertere nempe solum.
 Credidit in gemmis atq; auro ingentia Præsul,
 Quàm dedit huic nomen, tam Lotharinga capit,
 Adde*

Adde, quòd ornatus puri putiq; talenta
Mi dedit, hæc tabulis Gallia docta notat.
Ne veniant primæ, cum sors reddenda, calendæ,
O siste alipedes, Delie, Solis equos.
Mi proba mille daret cœlestum nuncius ales,
Dulcia qui nitidi mella lepôris habet:
Ni sit in ære simul facundi Præsulis: en vult
Cyllenen minimo vendere Mercurius.

Ad nobiliss. principem & Cardina-
lem de Guyfia Loharin-
gi fratrem.

India Nysæum celo dat, Thracia Martem,
Dat Phœbum Delos, Creta dat ipsa Iovem.
Hoc, præsul Guyfiane, tibi iam Gallia debet,
Qui regum vt veteri stemmate, mente nites.
Gallia permutat potius quàm prospera donet,
In cœlum hanc propria tu quoq; laude refers.

Hannibalem alioquin inuictum sola vo-
luptate superatum fuisse.

Regna ferox latè populans Oenotria vastat
Hannibal, & Romæ ad mœnia fert Libyen.
Mox celebres fecit diro certamine Cannas,
Vtq; frequens stygiam presserit Vmbra ratem.
Comminuit Pœnum sola hæc victoria Regem,
h Quem

Quem Mars non potuit, mox terit una Venus.
 Alpibus indomitum mollis Campania fregit.
 Quod Canna Aeneadis, dat Capua & Libycis.

Ad amicum religionis nomine, per calumniam accusatum.

De diuis dicere parum syncera locutus.

Propter opes hæc fit lis tibi, propter opes.
 Nam sibi confinem, qui detulit, optat agellum:
 Verbaq; de falso mutua teste rogat.
 Et facit, & patitur quiduis ob munera iudex.
 Est tibi, quàm sit ager, pluris habenda salus,
 Prædo petit, tu des, eunuchi Castoris instar
 Propter quæ petitur, qui pretiosa metit.

Qualem ultionem esse deceat.

Si graue sit crimen, si sit levis ultio, non est
 Hæc finis tetri criminis, imò gradus.

De Sextia Iana.

Quot sunt ora duplex tempus spectantia Iano,
 Tot, nec plus, ut ait, vult sibi Iana procos.
 Nescit utrum potius spoliet, sic cum videt agnas
 Forte duos dubiam fert lupa rava famem,
 Hostibus eueniat talis victoria nostris.
 Nam prior huic, quanuis diues, abibit inops.

Princ

Principi Estæo, Ducis Ferrar. Filio, res
in Gallia gerenti.

*Contempsit socerum proles Laertia Solem,
Semideam & Circen postposuit patriæ.
Atqui res Gallas, princeps inuicte, sequentem
Ausonis ora petit te tua, Franca tenet.
Te tenet ut cretum regali è sanguine matris;
Iam proavos armis, quos imitare, refers.
Nil igitur Celtis debet Ferraria, nam te
Dat multis similem regibus ista ducem.*

De Carolo Forcatulo per som-
num viso.

*Torserat illustres latè nox humida cursus,
Ut mare sydereus grex bibat hesperium.
Elysij atquæ redijt cum Carolus arvis,
Vel nolente dedit qui mihi Sole diem.
Non qualis Phaëton raptatus in æthere visus,
Aemonij Hector vel religatus equis.
Nā chlamis hunc candens stellatimq; aurea cinxit,
Ut genium possis credere veste pium.
Me tamen increpuit verbis facundus amaris,
Quòd nostri premitur nobilis inuidia.
Labe vaco, iuriq; vaco, gratisq; camœnis:
Hinc simulor priscis non generosus avis.
Mox anima Zephyri genius spirante recessit.*

Tunc virtutis amor, luxq; dolorq; subit,

*De iustitia, lege, principe, Deo
& Sole,*

*Iustitia est legis finis, lex principis altum
Est opus, at princeps fertur imago Dei.
Virtutis deus est pulchræ rex, ignifer huic Sol
Est similis, ni Sol nocte subinde cadat.*

*P. Rebuffo Iurifcon. Lutetiæ
profitenti,*

*Pontificum canonas, leges scis pandere regum,
Munera pontificis, pauca'ue regis habes.
Ostrinum capiti tegmen tibi clauiger addat
Iulius, & nullus non tibi cedat honos.
Secula solum obstant, auro, Rebuffe, tacente,
Ænigma interpres perspicuus loquitur.*

*Neminem necessario, natura cogen-
te, malum esse. Ad Al-
lagrum.*

*Si tua quos lædit petulans lasciuia, nil tu,
Quàm, natura parens nos ita finxit, ais.
Causari licet hoc lolia, licet atq; Chelhydris.
Nam non arbitrio, vi magis ista nocent.
Allager, inuitum si te peccasse fateris,*

*Inuito pariter debita pœna tibi est.
Fac redeas ad te: toruos procul abiice mores.
Qui mala destituit, sat facit ille boni.*

Ad Fannium.

*Te peto, te non sat robustum vernula dixit.
Luctari tecum nolo, quid ergo? loqui.*

*Quid fera significet, quam Ma-
treas aluit.*

*Matrea Pharij semet fera sæua vorabat.
Monstrificam prorsus nunc ego narro feram.
Cui similis tamen est tellus, quæ prodiga si quid
Est largita parens, rursus auara rapit.
Dat sata, dat mutos pisces, pictasq; volucres,
Dat pecus, excepta mente, dat hæc homines.
Corpus humo, sed mens semper non redditur astris.
Nam grauis ob vitium tertia regna petit.*

De Anguiano principe strenuis.

*Fiet vt Austrinum videat (sic auguror) axem,
Gallica dum letus rura colonus aret.
Henrico Anguianus quia sic pro principe princeps
Bella subit, regni mox vbi finis erit?
Aethiopes gemini geminis à solibus vsti
Finis erunt, cœlum ni penetrare licet.*

Ad Ornum patria expulsum.

Cur adeò comes est vitæ tibi mœror? an insonans
 Quòd liuore tuum profugis, Orne, larem?
 Exilium faustos transcribet numen in usus,
 Sacriferam Aeneæ duxit ut antè ratem.
 Mœnia Sidonius Cadmus descripsit aratro,
 Sed patris à regno diuitijsq; procul.
 Ludentis tanta est plerunq; industria sortis,
 Ut iactura lucrum, letitiamq; ferat.
 Fregit Amalthea cornu Dictæa recuruum
 Dimidium flores, copia, fama, decent.
 Sydere donatur Iouis hinc nutricula, letis
 Cum placuit diuis, tristia damna iuuant.

Ad Vastorem.

Nubem frontis amas, Curios, Brutosq; seueros:
 Extrema, loqueris, mollior auricula.
 Vtile, sed tantum verbis, postponis honesto:
 Qui nil turpe putat, semper honesta facit.

Ant. Fumæo Paris. libellorum in
 regia magistro.

Vrbs si cum doctis Aeneïa nosset Athenis
 Quàm prædulce tuo nectar ab ore fluat,
 Illa daret fasces, nec deesset eburna curulis:
 Archon & Actæa summus in vrbe fores.

Gallorum excellens fruitur te Curia, priscis
Secula sic facis hæc inuidiosa viris.

Amore dolorem & industriam
acquiri.

Phœbe gemelle, faue: Phœbiq; gemella, faueto:
Sit famuli vobis mutua cura, precor.
Sit mihi, sit vindex vtriusq; argenteus arcus.
In me iam fregit tela Cupido decem.
Ille meos peior Lestrygone pascitur artus:
Nec benè respirat, pulsa dolore quies.
Ignescit, fateor, menti solertia maior.
In nostra laurum mente Cupido serit.
Per Cybeles raptat me Dindyma, fitq; Citheron
Peruius, & sacro proluit amne labrum.
Pusio sic Veneris lædit feliciter, vnà
Vim facit & cordi, vim dat & ingenio.

In Menalinum.

In nos, in leges (nec miror) pessima profers.
Innotis latrant nam, Menaline, canes.

Ad Iunium Cercinnam.

Nil cum Marte, inquis, tenero, Cercinna, poëta.
Bellaq; qui cantat, vix benè bella gerit.
Aënidum Calaber dic num fuit Ennius experts?

*Pegaseo frondem primus ab amne tulit.
 Centurioq; tulit nodosam in praelia vitem,
 Dum nec deesse duci, nec superesse cupit.
 Acria prædulcis succendit praelia cantus.
 Non amat imbelles bellica Musa viros.
 Falsò dici nihil factum quin fuerit prius
 ad Ant. à Medone Cardinalem,
 Archiepis. Tolos.*

*Nil fieri Samius fertur dixisse Lamiscus,
 Quin factum extiterit (fallitur ille) prius.
 Impius æternum tacito molimine mundum
 Innuit, effoetos nec noua posse Deos.
 Quin natura opifex solerti indagine multas
 Aut premit, aut artes inuenit, atq; polit.
 Teq; sinu mira, Præsul, nouitate recepit,
 Reddendum tellus sydus in astra nouum.*

Vitem ferit, ac Baccho dedicat.

*Hanc Bromio vitem voueo, quæ parturit vnam,
 Vt quam rite manus nunc ferit, ipsa legat.
 Verba, pedesq; reget saltem festiua nepotum,
 His vitem, hæc nobis carmina pauca sero.*

*De nuce arbore, & Acanthidis auicu-
 læ pullis, explicatio.*

In nuce grata rubis nidum coniecit Acanthis,

Tacta

*Tacta Iouis telo nux tamen alta viret.
 Fovebat nido pullos tot parva minutos,
 Ostendit pluuias quot mera nox Hyadas.
 Hos prædo accipiter pedibus mox abstulit vncis,
 Et fuit his bustum, queis dedit antè necem.
 Dic quid id est, Calchas Thymbræi numinis augur,
 E nuce septem animas quòd simul vna rapit.
 Vix capio, ni nux frondens à fulmine rursus
 Significet pressum surgere posse virum.
 Exiguos rapiens portendit fortior ales,
 Quem non esse viro cum potiore parem.*

Ad Musam.

*Nocticolor pullos Clotho si neuerit annos,
 Tu niueum, Clio candida, texe decus.*

*Arnoldo Ferronio consiliario Regio
 Burdigal.*

*Præfractos Francùm Reges, Ferrone, disertos
 Tu facis, & vita das redeunte frui.
 Plus Mausoleis hoc est donasse sepulchris,
 Et tibi quàm Pharias ponere Pyramidas.
 Veridicus iudex est scriptor, legibus æquans
 Historias, in idem cogis vtrasq; nemus.*

h s Verit

Veritas eruentis damno sæpe
aperitur.

*Osirites Miris narratur viribus herba,
Sumpta vel in medio corde venena domans.
Interit extemplò tamen hanc qui vellit, & orcum
It de Niliaco, quo viret herba, solo.
Sic sæpe eruitur longa è caligine verum,
Qui tamen hoc alijs eruit, ipse ruit.*

Nobiliss. Archæi vicecomitis Ioyeufæ
Fil. Epitaph. ad Mercurium.

*Tristitiam lenis plectrum, Cyllenie, pulsans,
Vt summi Archæus causa doloris obit.
O utinam lenisse queas simul impia fata,
Impia quæ bello præripuere ducem.
Cum tamen huic adeo sit vitæ fama superstes,
Post propriam natus creditur esse necem.*

Quid Harpyiarum fuga vetus
sibi velit.

*Harpyias inuita tulit Phineia tellus,
Quas alites possit dicere quis furias.
Non cælum his propius tetigit quæ sanguine gaudet
Pygmeo, vel quæ fulmina gestat avis.
Quid faceret cæcus Phineus, ut turpia pellat
Monstra, quibus curvæ sunt celeresq; manus?*

Deplor

Deploratus erat, geminos quo tempore fratres
 Hospitio Zeten suscipit & Calain.
 Penniger, & rapidi proles Aquilonis uterq;
 Obscœnas volucres, nec sine laude, fugat.
 Nemo potest animi fœdas extrudere sordes.
 Aethera ni penna qui rationis adit.

Thomæ Forefo Lodouæo, Senatori.

Te tulit ora iugis, riuisq; sequacibus amplè
 Fertilis, & te nil latius ora tulit.
 Quem simul ac iuris vidit prudentia, dixit,
 Hactenus Vlpianos non memini esse duos.

De pluuiâ mensis Aprilis.

In gremium terræ rorat genitabilis imber:
 Ut fluitant Euro critica, nube madent.
 Solibus occiduis dum tingitur aurea nubes,
 Ad Danaën rursus quis putet ire Iouem.
 Hæc sunt veris opes, quas longū spondet in annum,
 Sub trabe cum tenuem ponit hirundo casam.
 Et quantum hyberno letantur puluere farra,
 Tam verno gaudent luxuriantq; luto.

In Ignauiam.

Fœda parit matri similes ignauia natos:
 Pauperies huic est filia, mas dedecus.

Perdid

*Perdidit hæc Sybaris notissima moenia luxu,
 Cui potior vigili ganeo, cuius iners.
 Quicumq; ingenium patitur syllescere deses,
 O Dii, quàm varias educat ille feras.*

Daumalio principi clariss.

*Assertor patriæ, præcellis iure Camillum:
 Hic captam eripuit, ne capiatur agis.*

*Iuri civili vale renunciâns,
 bellum cogitat.*

*Siccine tu pergis mihi, ius, imponere, dic te.
 Ingratum tandem nonne fuisse pudet?
 Quò vertar? noui, capiam pro legibus arma.
 Casside viq; caput munio, castra sequor.
 Hinc abeo, Cotem Galli tyronis, ad Alpes,
 His quot bella geram, totq; trophæa feram.
 Discedens angor, mortem ceu forte duobus
 Dum meditans, natis Colchis acerba parat.
 Cæsar ut in ripa dubitans Rubiconis, an hostis
 Ingratæ fieret fortis eques patriæ.
 Iam cinxi arma, vale ac salue, te dicis amicum.
 Distat ab hoste nihil si quis amicus obest.*

*Aegidio Boyero Episcopo Agathensi.
 Ut cœlum repetes (nondum, si credar, adibis)*

Cœlest

*Cælestes tacito cardine verte fores,
Te Dii si audierint, cogetur cedere mystes
Tunc Numa, ni officijs se abdicet ultro sacris.
Quid faciet, qui nil didicit quàm mystica? sed tu
Nobilis humana flamen in arte vales.*

*Dolet ob Clytiam læsam
vulnuscule.*

*Cum Clytia in sylva libuit colludere, punxit
Huic acus, & tinxit sanguine parua manum.
Sic violet quisquam minio subtiliter album,
Quod saltu in Mauro belua ponit, ebur.
Tam paruum potui lacrymis lauisse cruorem,
Dum plus illa meo tacta dolore dolet.
Sic Diomedis ego nolens in crimine versor,
Ætolo Gnidiam cum ferit ense deam.*

*Philippo Coustouxano publico iu-
rium professori Tolos.*

*Plutonis galea, & lydi Gygis annulus adsit,
Hos digitos, illa cinge, Philippe, caput.
Non utroq; tamen poteris desisse videri,
Conspicuum te ius semper utrunq; facit.*

*Ad Phœbum, ut Celocem puniat qui
de Poësi malè senserat.*

*Quin recoquis, Pæan, velocem, inuicte, sagittam,
Qua*

Qua periit Python pectore fixus humi.
 Te prisco Pythone Celox crudelius urget,
 Quando nouem tressis vix ait esse deas.
 Audit, amatq; minus Siculã quàm carmina Scyllã,
 Quæ latrat varios inguine cincta canes.
 Huic ne cede necem, pœna est hæc omnibus æqua,
 Copia fac desit sæpe petita necis.

De Io. Begatio consiliario Regio
 Diuionensi, ad Vraniam.

Quæ res, musa, tenes Cyrrhæ, quæ regna caballi
 Alitis, an dulcis te piget imperij?
 Discere ius optas cithara tantisper omissa,
 Nam tibi ius famam, sed dabit ista famem.
 Consule Begatium, nam quis tibi notior hoc est?
 Legiferam vincas vt Cererem, atq; Themim.

De Daphnes exitu ac
 fructu.

Virginis in Laurum versa Peneïdos ora
 Aspiciens mœstus lurida Phœbus, ait:
 Fronde triumphali succinctus, mitia saltem
 Poma legam, Diuûm non ego malo dapes.
 Heu solitos mores arbor tenet, & quod amarum
 Extitit in Nymphæ pectore, bacca refert.

Nic.

Nic. Abbæo medico.

*A te artis medices differt Epidaurius autor:
Aurea barba illi est, aurea lingua tibi est.*

Ad manes eorum qui in acie
ceciderunt.

*Num bello extincti funebrem quæritis urnam?
Vos, cœli toto fornice numen humat.
Inijcit atq; vltro terram natura relictis,
Communi expectans omnia danda rogo.*

Alexand. Farnesio cardi-
nali Rom.

*Alatio Tybri ad Gangem Solisq; cubile
Farnesiæ est, præsul, fama vagata domus.
Sceptricos pro pace vigil composito Reges,
Halcyonum belli fluctibus adde dies.*

Ad Dianam.

*Ducis odorisequos quo' nam Dictynna molossos,
Lusitat instabili dum levis aura coma?
Et pharetra ex auro bellè Threïssa renidet,
Sylviniagos an tu sic agitabis apros?
Non traxit versutus Amor te Latmia talem
Ad iuga: nam celer hic otia lenta petit,*

Nihil

Nihil laude dulcius.

Dulce est laudari, melos est nec dulcius ullum.

*Non Thamyræ plectrum, non moriturus Olor,
Impellit medios equitem laus pulchra per hostes,*

Vt plusquàm mortem fugerit iste fugam.

*Pangere laus suasit victura volumina, multam
Parrhasij ad noctem detinuitq; manum.*

*Nos ferit hæc blanda mercedis virgula, laudem,
Laude nihil dignum qui facit, ille fugit.*

Ad Helnam.

*Connubio vt tetrici nos iungant, Helna, parentes,
Vis, nec ad id forma, sed magè dote ferar.*

*Vis prece, vis etiam nummis, vis nitar amicis,
Mille petita velut sis Atalanta procis.*

*In nigra tibi dos dicetur forte moneta,
Proq; breui quæstu tempora longa teram.*

*Aureus ob Congrum quàm stultè mittitur hamus.
Persimile est damno cum nocet, Helna, lucrum.*

Ad Iudicem furem.

Iure abigis fures, prædo nequissimus idem.

Nec metuis proprijs vt capiare plagis.

Artificis memorêre bouem sortemq; Perilli,

Cum similes mores autor & ultor habes.

Nemo sua alterius deleuit crimina poena,

Sed

Sed proprio ut forex disperit indicio,

*Dianæ de Sanualier Valenti-
næ Duci,*

*Te iuuet vtra magis virtus fortunaq; certant,
Hinc generis splendor militat, hinc animi.
Hinc facies qualem Cinyreius optet Adonis,
Hinc suadela tuis mel operata labris.
Iudice sub Phœbo nutat victoria, censet
Diffundi, quia res non liquet, ille diem.
Mente Diana tibi tam par, quàm nomine, palmam
Nec dat Fortunæ, nec negat ingenio.*

*Vinci interdum præstat. Ad
Lermum.*

*Non semel in melius vertuntur, Lerme, pericla,
Et satius vinci quàm superare fuit.
Et cladem & famam Teucris Saturnia donat,
Dum fauet Argolico iam duo lustra duci.
Enavit Phryxus Colchos, at decidit Helle,
Aeterni vitreo nominis apta freto.
Fert hūc fulua pecus, fert hāc laus viuida, nec quit
Aut casu, aut tumulto nobiliore frui.*

Ad amicum pacis studiosum.

Si dirimis pacto quantas vicinia lites

*Instituit, prætor penè quiescet iners.
 Nil venator agit iuga per Gortynia telo,
 Si quisquam à Cretæ saltibus arcet apros.*

Ad Aulam.

*Quicquid habet Serum pretiosi velleris arbor
 Queris, & Aula tuam prodigis in tunicam,
 Circuit aureus hanc limbus, teretesq; mamillas
 Comprimit, at fuluum colla monile grauat.
 Inquinat & rubrum. pudor est, tua serica coccum?
 Sic pudibunda magis pallia mente geris.
 Portia num timuit fastu castissima tanto?
 Scis habuit Brutum nata Catone virum.
 Matronæ propera, non pictam sumere vestem,
 Illa tegit corpus, detegit hæc animum.*

Io. Paulo à sancto Io. Baroni,

*Iuppiter in Phrygiam quinquennis sæuît Idam,
 Et tenera fulmen torsit inerme manu.
 In cunis geminos natus Ioue sustulit angues,
 Vir demùm à Mauro poma Dracone tulit.
 Eloquio sed tu duplici cùm, Paule, nitescas,
 Tam iuuenis, tibi mens non ne videtur anus?
 Non est hoc specimen, nunquam tua floruit ætas:
 Nam suaves fructus ista repentè dedit.*

Ad

Ad Alerten.

*Cæsarei omninò iuris penetrasse recessus
 Diceris, es fama reque peritus, Alers.
 Sed quos, quæso, iuuat tua vox vel cautio? de te
 Num schola vel lucrum grande, tribunal habet?
 Iuppiter an vegeto donauit lumine solem,
 Ignifer ut soli splendeat ipse sibi?
 Nascitur haud quisquã sibi met, Respublica partem
 Vendicat, et partem proximus aut socius.
 Occultam superat manifesta industria curam:
 Instruit artifices illa, sed ista facit.*

Ad Theodorum.

*Me pugnae meritum palmam, Theodore, fateris.
 Hanc adimi ut patiar sæpe diuque rogas.
 Ajax, inquis, erat potior cui cessit, Vlysse.
 Aureus hic blandè me iugulat gladius.*

Claudio de Orezon castrensi
episcopo.

*Mens, forma, et munus, tria sunt nec blandior istis
 Diuùm hominumque parens quæ tibi sacra dedit.
 Mentem perpoliunt ars et facundia, nec tu
 Hanc generis vinci nobilitate sinis.
 Quis sit in ore decor taceo, quæ functio celsi
 Muneris, hoc præsul, Roma dat, astra probant.*

*Viue diu felix, diuûm nam serius ædes
Mens decet vt repetat, quæ benè sic habitet.*

De Basijs Clytiæ. Ad Callicum.

*Quod sapit Assyrius paulò ante incendia nidus,
Quod Nardo effusa, Callice, fractus Onyx.
Inguine Sarmatici legitur quodcunq; Zybethi,
Quod lambens Eurys thura Sabæus olet.
Hoc Clytiæ, fallor, nam plus mihi basia fragrant.
Idalius vellet qualia mane puer.*

Ad Valentem, de rure suo.

*Ad lapidem breue rus quartum, nec pœnitet, emi:
Annua nam segetum Gargara fundit ager.
Est cœlo atq; solo nusquam clementior, aut qui
Autumno satiet fertilior lacus.
Ampla sub vrbe, Valens, spectas prætoria, lauro
Semper opaca tibi, letaq; vere rosis.
In steriles hortos sulco deducitur vnda,
Argillam iussæ sic comitantur aquæ.
Horrea plena volo, tu vis umbracula, differt
Rus vtrunq; illud nos alit, hoc alitur.*

Ad Galleonem.

*Barbigeræ assiduus sugis lac, Galleo, capræ.
Iuppiter haud tamẽ hinc, sed magis hircus eris.
Nihil*

Nihil temerè credendum.

Credulitas multis peperit scelerata dolorem.

Hæc verò est fictis edita blanditijs.

Audiť vt Theseus neglectæ iurgia Phædræ,

Hippolytus rapidis dilaniatur equis.

Angitur hinc, falsumq; scelus dum vindicat ultor,

Incidit in verum credulitate nefas.

Ad Io. Mensencallum Senatus Tolos.

Præsidem Max. Iurisc.

doctiss.

Mansencalle, amplum claris spaciaris in orbem

Laudibus, Alcmenæ filius vt pedibus.

Monstra manu Alcides, docta tu mente repellis.

Ille feras, mores deijcis ipse malos.

Ius accepta refert legum tibi dulcia bella.

Qui superat potior, doctior alter abit.

Dij faueant pulchris, præses æquissime, coeptis:

Qui clauum in puppi iura vehente tenes.

Da mihi, si merui, leges vt pandere pergam.

Et faueas, si mi iusta palæstra fauet.

Sic Deus in cœlo statuatur si quando Senatum,

Te superis serum reddere iura velit.

Ad Atlantem.

Maure senex, caueas infecti nomine damni,

Stellifero impendet magna ruina polo.
 Forte Iouem Typhon congestis montibus urget,
 Quodq; queunt superi fortè nequire timent.
 En tonat, & subitas accendunt fulgura nubes.
 Enecat & nimbus fulmina crebra celer.
 Ni resipit coelum mundi pomœria tutus
 Egrediar, virtus qua sibi pandit iter.

Ad Lancum.

Præfaris te elegos in vulgus mittere tristes,
 His risu excepi flebiliore nihil.
 Loripedes versus par est donasse cashinno,
 Non aliter lacrymas barbitos ista ciet.
 Quæsitum in Memphi non si lugebis Orism,
 Non orbam in Sipylo si recitabis anum.
 Te, quem Dij perdant, vlcisci sat potes vnus,
 Ridiculis elegis si dare plura velis.

Remedium amoris. Ad Aulum.

Tanquam sim Pæon vel Phœbi filius, vrges,
 Sanus amans fieri qua ratione queas.
 Res est perfacilis: dextrum te sumere cornu,
 Quod ceruus syluis occulit, Aule, decet.
 Quodq; Filix inculta refert, hoc tundito granum.
 Nec cinis Assyriæ desit odoris auis.
 Protinus incipies formosam odisse puellam,

*Tyndaris ut Paridi inuisa Lacena Phrygi.
Seu ijt in sese Dido, sed fata vetabant,
Quod nequit à medicis, impetrat à gladijs.*

*Mosellam flumen ditioni Gallorum
nunc subesse.*

*Quod mutasse suos dicuntur flumina cursus,
Et soliti tandem pœnituisse vadi,
Non miror, Phrygium legimus migrasse Caicum.
Atq; Mosella recens Galla per arua fluit.*

Disertiss. du Tou. paris. aduocato.

*Cum suprema tua decoras subsellia voce,
Eloquio totum laude replescq; forum,
Diceris & meritò Cygnus Sirenq; forensis,
Iudicium extorquens Præsidis è manibus.
Quid faciet probitas? gliscent nam crimina sensim,
Si capitale tua diluis arte nefas.*

De nomine Stephani.

*Omen habet nomen Stephani, nec flagito laurum:
Ex hedera Στέφανου, Calliopæa, peto.*

*Ad Mortem, in funere Nicol. Ber-
trandi Præsidis.*

Mors, actum video, misella, de te:

Non est nequitiae negare poenas,
 Cum plus sit rationis, & caballo.
 Tollis, non homines, sed uniones:
 Reges, inde duces, & eruditos.
 In sanctumq; manus iacis senatum.
 His in funeribus modus paretur,
 Maiestatis eris rea imminuta.
 Rides, conijcio quid ipsa sentis:
 Haud tu perpetuum times Areston.

Ad Pacem.

Pax mellita redi Diuum de sedibus, ardor
 Bellicus inualuit iam satis, alma redi.
 Sanguine rubra prius tellus, nunc ossibus albet.
 Deest populis heres, tu nisi grata venis.
 Iura silent, rerum potitur pro iuribus ensis,
 Pro falce est iaculum, pro pietate metus.
 Pax tandem miserere, redi, tu sola triumphos
 Excellis varios: est tibi alumna quies.
 Pro lituis huc mitte Lyras, milesq; Lyæum
 Cum biberit galea, ter pede pulset humum.
 Ditis ad antra nigri properet feralis Enyo,
 Otia mortales, Marte silente, decent.
 Leta adamante liget mœstum concordia bellum.
 Lis opus est hominum, pax opus alma Dei.

Ad

Ad Iudicem de lictoribus.

*Te faciunt magnam lictores iudice prædam,
 Dum clam facta audes dissimulare palam.
 Publica lex illis vnda interdicit & igni,
 Hac sylua excisa crede deesse lupos.*

Theronis Tumulo.

*Heu perijt Theron, Tellus turbatur, & aër,
 Hic caruisse dolet tristis, at illa volet.
 Prouida sustulit hunc, sed coruis inuida, febris,
 Atropos huic funem torserat ad laqueum.*

Ad Ligdam.

*In somnis visa est Hecube Priameia coniunx,
 Pro puero accensam se peperisse facem.
 Laomedontis opes quæ vastet & Ilion ingens,
 Infaustum enixa est mane sed illa Parin.
 Teq; facem somno vidisse puerpera narras:
 Fax Hecubes vrit, Ligda, sed ista micat.*

Fortuna quandoque vincit
 consilium.

*Eximium forma miroq; colore Nealces
 Pinxit equum, Lapithæ vix aluère parem.
 Vt cursu sonipes gressus glomerabat anhelans,
 Sed spumam frustra fingere pictor auet.*

*Spongia, cum varios quæ terferat ante colores,
 Forte cadens, frenos oraq; tangit equi.
 Spuma labris optata manet: sic prospera clari
 Sors valet artificis vincere consilium.*

*Ad Mercurium. de Fr. Bartolomæo
 Senatore, & Præside
 designato.*

*Est istud quod ais, Maie doctissima proles,
 Thesaurum ingenij Bartholomæus habet.
 Vel geminis virgam serpentibus ipse trilicem
 Huic dabis, ingenita si gravitate petat.
 Mortali an dubitas superari præside? sic est.
 Sors alterna viros nam premit atq; Deos.*

*Nihil cunctandum. ad
 Aulæ.*

*Nil properè fieri, nil serò conuenit, est his
 Quid mediocre, virum quod decet, Aule, probum.
 Mala cito Augusto ne punica carpe, putatam
 Serius in vitem iura Cuculus habet.
 Tardigrada alipedem ceruum testudo moretur,
 Neclere quando moras vel properare cupis.
 Segnitie leuior tamen est solertia præceps.
 Sepe quidem hæc, fateor, semper at illa nocet.*

Quid

Quid virtutem alat.

Spes laudis, poenæq; metus, duo iuris & orbis
Vincula, virtutis sunt alimenta sacra.

De Lyridis matrimonio.

Lyris heri stolido denupsit stulta marito.

O Hymen, insolitos funde, Hymenæe, iocos.

Occidit Alcestis charo pro coniuge coniunx,

Occidet hæc, desit rixa diurna domi.

Inter utrumq; probet lex dona impunè licebit,

Mutuus alterutrum non spoliabit amor.

Mutua amantum periuria.

Non amo iam Clytiam, sed non est credula, iuro

Lumina per Clytiæ, signa gemella, meæ.

Tangit & illa aras, liquidò iurare parata est,

Vt me nec (quia sim perfidiosus) amet.

Inficiens adfert numen, nec credo, tonantis

Cùm dea sit, si non per Styga iuret, amat.

Ad Vidamum Chartræum nobiliss.

Quo ruis in pugnam, quo tandem Vidame? nunt vis,

Vt Codrus pulchra quærere fraude necem?

Cùm cupias Francùm latos protendere fines,

An cupis vt vitæ sit tibi meta brevis?

Ignitum Colubræ tonitru vitetur ahene,

Quos

Quos premit obsidio, deditio cape.
 Vulcanum metuo, Marti quia fertur iniquus,
 Ne pro Threicio te petat ille Deo.

Ad Sextum.

Aeger eras, nunc, Sexte, vales, dum desijt vxor
 Mæchari, & ceruos cornua iacta iuuant.

Alphentis pueri Casus, &
 transformatio in
 arborem.

In Phaëtontæo dum flumine succina quærit,
 Pollicita est Graiūm quæ levis historia,
 Delusus rapidis Alpheus immergitur vndis,
 Destituitq; vagum lubrica ripa pedem.
 Nereides luxisse ferunt, & nectare lotum
 Margine fallacis deposuisse vadi.
 Populum in herculeā mutatur, & vndiq; frondens
 His, per quas perijt nunc quoq; crescit aquis.

Ad Vastorem Sophistam.

Argutus capiti fingis mihi cornua, Vastor,
 Quod non amisi me retinere probans.
 Obluctor sic ipse: tua cum coniuge quidam
 Lusitat, is verum non ne sophisma facit?
 Quid mihi, quid ve tibi cum nugis, Vastor, acutis,
 Candidam Anaxagoras dum negat esse niuem?

Est,

*Est, igitur, non est, repetas, variamq; Chimæram:
Sat ratio vires Bellerophontis habet.*

Amorem marinis fluctibus conferri.

*Quàm scitè genitam dixerunt Cyprida Ponto
Antiqui, fluctus sunt utriusq; graues.
Vis tamen haud vexat timidos Aquilonia nautas,
Quandoq; quin curuet lenior aura sinus.
Perpetua sed amans vexatur quisq; procella.
Sic luna occiduum fertq; refertq; fretum.*

*Simoni Raynerio Pedenacæo.
Senatori Tolos.*

*Exiguæ ornatus, Rayneri, maximus urbis,
Ingens magnifici viue senatus honor.
Nestora penè refers Pylium discrimine paruo.
Vincitur ingenio, vinceris ut senio.*

*Omnia ruinæ exposita præter
virtutem.*

*Qui tam mira recens habuit primordia mundus,
Idem erit accenso præda suprema rogo.
Iamq; superba ruunt terræ miracula tristi
Clade, Semiramia deest Babilonis opus.
Regia quid Cyri lapides ubi vinxerat auro
Memnon? pulvis abit nam domus, ut dominus.*

Omnia

*Omnia disſpereunt in longa obliuia, virtus
Sola perennis erit mentis ad aſtra comes.*

Ad Gaſtricum.

*Cùm meliora Ceres mandarit ſemina campis,
Si viridi Liber palmite vina dedit.
Decuſſas quercu cur manus paſcere bacchas?
Cur Zythi præfers pocula priſca mero?
Maiorum exploſos miraris, Gaſtrice, mores.
Gracchus vterq; tibi plus Cicerone placet.
Viue recens viuus, proauum te ſecula tangunt?
Cùm laudes veteres, fac imitère nouos.*

Nicol. Angelerio & Io. Brigaliero Iuriſp. Pariſ.

Doct.

*Eſt alter veſtrum Pylades, eſt alter Oreſtes,
Tertius, hoc ſi vos mi datis, addar ego.
Tres vno legimus nitentes pectore fratres.
Gerionem noſtis, nam fuit iſte triplex:
Sed malus Alcidi decimam dedit ordine palmam.
Vos doctrina mihi, iuraq; ſancta ligant.
Hoſtibus obſeſſam noſtris præcluditis arcem.
Candidus obſcuris rebus amicus adeſt.*

De Portia & Cleopatra.

Falleret vt varia ſortis ludibria conſtans

Portia

*Portia, se exhausto, proh dolor, igne necat.
At regina feros Aegyptia pauperat Hydros,
Cum tulit ad manes damna pudoris atrox.
Quin scelus exuperet Pharia Romana quid obstat?
Insontem hac leto dedidit, illa ream.*

*De Polybo poeta ac potore
egregio.*

*Principium rebus, quas dat natura creandis,
Milesius Lympham credidit esse Thales.
Vendicat hoc vino Polybus, qui seria nunquam
Ante mero fuerit quam bene potus init.
Ad versum gelido Musas non euocat antro,
Vim ruber huic sacro dat pro Helicone cadus.*

R. Foresio causidico.

*Tractat inexplicitam, Foresi curia litem,
Henricos rutilos qua peto mille dari,
Grammaticus non est is quo cum litigo sanus,
Nomina cum nequeat soluere, verba facit.
Iudicis affectus dicendo cogere nosti,
Ingenium & leges cum in numerato habeas.
Coge reum, ambiguus fingentem Prothea formis,
Et cui summa, licet dissimulata, liquet.
Pro stipe difficilis numeri quid possis? habeto
Phœbei hos numeros præmia causidici.*

Ad

STEPH. FORCATULI
Ad Musam, de Myride
iam anu.

*Musa iocosa, refer, quo me deluserit astu
Cum rugis nondum vixit arata Myris.
Tempus edax formam detraxit, me petit ultro:
Hanc fugio, ad sauos certus abire Getas.
Quam querit, speculis faciem non inuenit ullis,
In cineres versam nec negat esse facem.
Tertia de furijs an sit fugitiua rogavi,
Præteritum lacrymæ penè dedere decus.
Te pudet, ipsum me miseret, dulcissima, verum
Non redeunt vernæ quæ periere rosæ.*

Io. Forcatuli fratris Epitaphium.

*Curatoris eget cælum, delirat, & olim
Proditur impubes plus habuisse animi.
Centenos prisci vixerunt molliter annos,
Vix vnâ exeruit frater Olympiadem.
Quàm fuerat satius non hunc ostendere terris,
Indole conspicuum vel retinere diu.*

*In natalem Henrici principis, Duce Van-
domensi & Iana Nauarr. Nobiliss.
coniugibus & parentibus
editi. 1553.*

Viderat æthereas vix infans principis auras,

Carm

Carminē cum fauet, & gramine parca valens.
Agnouit matrem risu, vagitibus æquans
Auditam saxis arboribusq; lyram.
Si Veneris puero pictas ademeris alas,
Cæsia ni velet lumina, talis erit.
Pandēsīnū, Vandome parens, Dux inclyte Francūm,
Sydera delicias en tibi Galla pluunt.
Hæredem virtutis habes, qui fortis auita,
Ni properas, hostem pellere sede queat.
Fida niui, vicina polo pueroq; Pyrene
Albet, eam solers vestit & ornat hyems.
Audaces cohibet violas, cælumq; colorem,
Quem referat letis vnio rebus, amat.

Iac. Corniliano Vabrensi Episcopo.

Ingentis pueri Heroumq; exordia vates
Mille canunt, priscis mos fuit vt Druidis.
Nos vtriusq; iubes Henrici dicere gentem,
Antea non potui, sed queo, quando iubes.
At ius, quod nosti, Quintus ceu Mutius, instat,
Iniecta reuocans otia nostra manu.
Buccina quod caneret, tenui dicemus auena.
Magna solet quannuis lætitia esse loquax.

Scriptis mortuos videri viuere.

Euocet vt falsos & lacte & sanguine manes,
In scrobe

*In scrobe cur vetita murmurat arte Magus?
Laodomeia, virum coges exire sepulcro
Litterulis: animæ scripta dabunt animam.*

*Dictatum auditoribus Tolos. postridie
D. Luca. 1553.*

*Pallas Erichthæis vltro migravit Athenis,
Coctilia vt subeat mœnia Tectosagum.
Hic, ait, ô proceres, colitis sanctissima iura,
Quæ quoniam auditor plurimus ornat, amo.
Mellificæ populantur apes vt florea rura,
Sedula sic iuri grataq; turba vacat.
Bis mille an genij studiosa sedilia complent?
Elysiumq; puto nunc vacuum esse nemus.*

*Symbolum Pythagoræ. ad
Aulum.*

*Multa olim præcepta dedit qui commoda vitæ,
Ne cor edas Samius commonet, Aule, senex.
Scilicet insomnes curas securus omitte,
Ne superûm tenta consilio adesse Deûm.
Cum terræ nequeas, ipsum te, nosse pusillum,
Numinis arcanum cur fodis ergo adytum?*

De Heluenore Mathematico.

Argenti fontes, montem promiserit auri

Tetric

Tetricus Heluenor, si modò dragma datur.
Cuncta ex crinito præfagit fata comete:
Nec patitur solos scire futura Deos.
Si nitida stellam suspexit nocte cadentem,
Vt cœli interpretes, mira & inepta canit.
Quas promittit opes, emungit somnia narrans.
Atq; alios verbis, se replet aureolis.

Duranto Sertano Præsidi Tolos. æquifs.
cui adolescens ipse tractatum
ciuilem de auiculis de-
dicauit.

Ex auibus tibi me cœpi, iustissime præses,
Dedere, sat fausta res mihi cessit aue.
Non Cygnus nautis, ducibus non regius ales
Prosperior, nobis quàm fuit iste fauor.
Dant & Serta tui redolentia nominis omen,
Candida quæ vario flore Napæa facit.
Victrici impediât quiuis sua tempora lauro:
Florida tu iuris, iureq; Serta geris.

Naturam homini nouer-
cam esse.

Non natura parens hominis, sed dura nouerca est,
Instituens vitæ fletibus auspiciū.
Damna subit quingenta puer, nec cessat adultus.

*Esse miser, viuax est sibi poena senex.
Meta mali letum: viuis est rara voluptas,
Sæpe suam quiuis si perit ante necem.*

F. Duareno Iurisc.

*Vraniam vidi Gallorum in finibus, huius
Ambrosius valles inficiebat odor.
Imbuerat dociles ciuilia iura sorores,
Iura tuo pandens è, Duarene, libro.
Vt facilis rumor Phœbi hæc peruenit ad aures.
Vincere te voluit, vix imitator abit.*

*Nemo perfectus. ad Asterum
Alterius censor mores & facta requiris,
Et nihil exactum, nil teres, Aster, ais.
Mantica siquid habet tergo tua, dispice, ne sis
Lyncæus externis, Oedipus in proprijs.
Pythica vt intonsi dixere oracula Phœbi,
E cunctis sapiens milibus, vnus erat.
Esse Solon iam nemo potest, abiire Catones.
Qui minimum præ alijs desipit, ille sapit.*

Ob Clytiam de Ioue timet.

*Furta Iouis metuo tauri, suadentis & auri,
Ne Clytiæ fucum cautus amans faciat.
Tyndaris Iliaca cedat laudata rapina,*

Aptior

Aptior illa rapi, dignior ista capi.

De equo Henrici Regis Gall.

Ad Lectorem.

*Regis equum videas, vt corde & naribus ignem
Spirat, & auratis vt tumet in phaleris.*

*Profilit vt Pyrois, Solis perducere currum
Dum parat, & Solem iam vehit iste merum.*

Arguta ingenti sociatur pectore ceruix.

Talis ad Eurotam Castoris ibat equus.

Quàm meruit Diuum pasci præsepibus, auras

Qui præit, & flores vngula nulla terit.

Vix adeò nitidis Thrax visit pergama Rhœsus,

Quis Xanthi incassum Lympha cupita fuit.

Audeat hic rapidos Rheni contemnere fluctus,

Alpinumq; celer præterijssse iugum.

Mira Meduseus non est res Pegasus, alas

Non habet hic, verum flauus ad astra volat.

De Amore & Apibus.

*Conueniunt & Apes & Amor: nam spicula melli
Mista gerunt, æris gaudet vterq; sono.*

Petro Bertrando Grandisyluæ Abbati.

Terra ferax oleæ est, Cereri, vitiq; fidelis,

Antistes, priscos quæ tibi fecit auos.

Ornarunt vrbes, palatia, templa, nepotes:
 Consilio, eloquio, relligione, boni.
 Rex ad summa tuum euexit fastigia fratrem.
 Rexq; præesse sacris rebus utriq; dedit.
 Gens numerosa licet Bertrandum floreat, illam
 Quem peperit raram fructus in orbe facit.

De auro Tolosano, ad Cupidinem.

Nunc age me rursus fallas, pharetrate Cupido,
 Lælia me miserum fingat amare, sat est.
 Callida riserunt tota me somnia nocte:
 Hinnitu auroræ hæc gaudia turbat equus.
 Letitia usuram tantisper colligo, dum vult
 Nescio quem, plures Lælia propter opes.
 Ergo, Tolosa, redit Delphis quod sustulit aurum
 Brennus, & antiquis quod fuit exitio.
 Sacrilego nolens emitur mea Lælia nummo:
 Quo superat stolidus, quo fugor, illa perit.

Ad Gannum.

Bis mille octauo profers mihi carmina mense
 Edita, vitalis vix benè partus erit.
 Longius hæc differ, nam quod citò nascitur, illud
 Dispereat par est ut citò consilium.
 Sic faciles fungi gracilisq; cucurbita colli
 Proueniunt: bruma sed properante cadunt.

Quod

Quodq; diu latuit, longè placet. ergo probato,
Ganne, velut lector, non velut autor opus.

De Iesu opt. max. in mare
spatiente.

Fluctuago est quondam spatiatu in æquore Iesus,
Ceruleas ut qui voce creavit aquas.
Attonitus latitans viridi Melicerta sub alga,
Consuluit matrem penè ita Leucotheam.
Veluolum pedibus pontum quis libat, & audeat
Spreuisse imperij iura liquentis? ait.
En iubet Aeoleo noceat ne fluctibus Euro,
Indignor rapidos terga dedisse Notos.
Cui Dea: cum cœli tentat laquearia fluctus
Lambere, letitiam nil nisi fluctus agit.
Mergetur citius clarum quæ Mœnalis ambit
Vrsa polum. ventos hic domat, astra regit.

Ad Ponticum.

Obsequor obnixè, iam pridem seruiò: sed nil
Assequor, ut mortis flagito dona tuæ.
Mi bessè iactas tabulis scripsisse supremis,
Sospitis & viui gratior esto triens.
Munificus nobis Asiæ Rex Attalus haud est.
Romanis moriens quòd Diadema dedit.
Largitur nemo, potius de pluribus vnum.

Eligit inuitus, Pontice, qui moritur.

Ad Io. Auratum poëtam doct.

*Inuenies posthac raros, Aurate, poëtas,
Hinc rupe auditus planctus in Aonia:
Tu quoniam sitiens vlla plus Dipsade, fontem
Pimpleum hausisti, glarea sicca manet.*

Ad Maltum auarum.

*Sic frueris nummis vt picta, Malte, tabella:
Aspicias hos, tangi dixeris esse nefas.
Es reliquis durus, soli tibi diues acerbus.
Poma famens captat sic fugitiua senex.
Hoc auidus magis es quo ditior. an dolus auget
Te Diuûm, vt locuples sic moriare fame?*

*Ad Calaim puerum, de duello
infigni.*

*Da strhophium, Calais, nam vultû obnubere cogor,
Vt referam tectus quod iuuat atq; pudet.
Acre puella subit mecum formosa duellum,
Memnonis astra nigri cum fugat alba parens.
Quod cupit illa, timet: decuit timuisse puellam:
Candida Puniceus pinxerat ora color.
Lene laceßitos in me detorsit ocellos.
Cui cessit, nebulo, cœpta palestra, rogas.*

Nesc

*Nescio, sed rapui fragrantia basia Myrtum:
 Sic sequitur Pini vulnera mirus odor.
 Antæum rigido dixisses Hercule pressum:
 Nam simul ac cecidit, fortior inde redit.*

Christophoro Dilliero Iurisc. Acade-
 miæ Tolos. Cancellario
 clariss.

*Historiæ formido fides ne fortè laboret,
 Dilliere, ut qui sis scribere nunc meditor.
 Quis credat lymphe saturum Parnasside, sic ius
 Scire virum, cui sint & charites comites?
 Quis te Academiæ credat sic esse salubrem,
 Falciferi ut referas aurea secla senis?
 Candidus hoc credet lector, nam recta libenter
 Qui facit, hic alios iudicat esse probos.*

Ad Arnum dissimilia di-
 centem.

*Vata refers varijs utens Acheloia verbis,
 Flamma modò, & fulmen sis avis, inde draco.
 Nunc ambis rigidi Stoam laudare Cleanthis:
 Nunc Epicuræo delicijsq; faues.
 Pontificem serò tutaris, mane Gebennam.
 Fastidita semel, mox mihi iura probas.
 Hoc solū es constans, quia plus quā magna locutus,
 Penelop*

Penelopes pudeat quod facis, Arne, procos.

Ad P. Fagum Theologum.

*Chaonia quercus reddant oracula sylva,
Dum sacra quæ scribis carmina, Fage, legam.*

In Impium.

*Impius & cœli nimium securus, ineptum
Cœlicolũ niti religionẽ putas.
Trinacrijs quicquid Cyclops incudibus armat.
Auro, vnda & viuo sulphure, nil metuis.
Dissimulas certo compactum fœdere mundum,
Sorte velut possit, non magis arte regi.
Es locuples, nec tu probris tam numen amaris,
Quàm potius factis ducis in inuidiam.
Ipse breui timeas, vt stet pro numine fulmen.
Ultio te fleçtet, si ratio nequeat.*

De Herone & Clytia.

*Mersus Abydenis non sit Leander in vndis,
Ni superet Sestam nostra puella nurum.
Nox, accensus amor, fax hunc extincta molestant.
At Clytiæ semper lumina lumen habent.*

*Ad Gabrielem Burgum Iurisc. ac mox
Senatorem præstantiss.*

Elysijs fuerit si Nerua reductus ab agris,

Vix

*Vix peragens annos post tria lustra duos,
Obstupeat iuuenem te, Burge, sacerrima nosse
Iura, tribus Nervis nec neget esse parem.
Et, quod fata ferunt Phorci tribuisse puellis,
Ilicò te natum dixerit esse senem.*

Sanguine Triumphum quæri.

*Extremos aciem vicit Leneus ad Indos,
Dum captiva manu cinnamam thusq; facit.
Egit & hostili primus de clade triumphum:
Nec gemina currum destituere tigres.
Belua scua dedit dirum mortalibus omen,
Nam præda & fuso sanguine miles ouat.*

*Ad Valnum alienæ doctrinæ
furem.*

*Spartani leges sectaris, Valne, Lycurgi,
Solertem furto te facis atq; dolo.
Et placida te sacra puto fecisse Lauernæ,
Scripta vaser media quod mihi luce rapis.
Inseris, hoc pudeat, libris quos edis ineptis,
Gemmea ceu iungas Cymbia fictilibus.
Non potes occidi, cum sis fur, Valne, diurnus:
Hoc bisseña vetus nanq; tabella vetat.
Lex sinit ut duplum repetā: sed perdere simplum
Malo ego, tantundem quàm simul accipere.*

Senat

Senatus Gallorum prosperè seme-
stres institui.

Dimidium censent Henrici legibus annum:

Dimidium cessant hoc quoq; Rege patres.

Nulla procella sacros speret vexare Senatus,

Alternata vt gemini fata Laconis habent.

Ad amicum, vt vires suas

expendat.

Respondere palàm triduum de legibus audes.

Rem pulchram magni fructus inire cupis.

Sed metuo vilis ne sit ieiunaq; tandem,

Et planè inuitus nunc tua vota sequor.

Sic Sol flens nato rutilas permisit habenas,

Indocilem prorsus quem sua fata tenent.

Præcipitans perijt flammis dedit vnda sepulcrum.

Qui proprias vires excutit, alta potest.

Iac. Rognerio Moncutio Senatori.

Infida vt lymphas hauserunt Belides vna,

Sic iura incassum perdidicisse queror.

Iura, Senator, agunt alios ad culmina rerum,

Purpureumq; decus dant tibi, & accipiunt.

Sæpe me dixti perdocte impostor, Ephebo,

Perge puer, nam sat dexteritate vales.

Explico ius, scribo, subduci præmia cernis.

Parta alius nostro vulnere rura metet.

Ad

Ad Blinam.

*Sæpe tuos dixisse oculos fulgere pyropo
 Pœnitet, & quanuis frons sit eburna, nego.
 Amplius & rubro non splendet Iaspide labrum.
 Colla q̃; Chrysolitis non quatis alba comis.
 Turgidulas nec habes Berylli colle papillas,
 Vertice quæ roseo mi placuere diu.
 Durior ô Adriæ scopulis, me spernis amantem,
 Nil, quasi sis absens, te mala nostra mouent.
 Ex geminis si prisca parens te Pyrrha creasset,
 Marmoreum quare cor tibi, Blina, dedit.*

Ad Mefippum.

*Quis neget à prisco te Actæone ducere gentem?
 Te, cor, te cerui cornua, pesq̃; decent.
 Sustinuit duros sextili mense labores,
 Ignie rum Titan occuluitq̃; caput.
 Oppositum languens Phœbes an respicit orbem?
 In Solis tanquam funere cuncta dolent.
 Quin magis Astrea conspectu virginis ardet,
 Vltima quæ cœlum de superis adiit.
 Pallet amans deses, properat nec tangere libram.
 Nam nihil ex æqua lance peregit amor.*

Ad Flaccum.

Alterius semper sugillas crimine famam,

Tam

Tam malus, ut nemo sit tibi, Flacce, bonus.
Quelibet est Helene mulier tibi, leno maritus
Iudicio loqueris non ita, sed vitio.
Sic ambis vulgi risum, nomenq; faceti.
Luctum pro risu tu mihi, Flacce, cies.
Liber ab ultrici Prometheus alite dicat:
Flacce, tace, aut tundi malo Tonantis aue.

Iacobo Santandre Senatori
Parisi.

Ingentem Veneta molem quis predicet urbis,
Neptuni in liquidis quæ celebratur agris.
Grande, Senator, habet populosa Lutetia nomen,
Aethere quam tua laus in liquido statuit.

Virtuti ærumna familiaris est.

Æstuat in cliuo doctrinæ interrita damnis
Virtus, est cui Sors prospera, rara comes.
Dum dulcis grato tetigit præcordia Thyrsos
Laudis amor, Cymbæ peruia Scylla patet,
Stamina lanificæ si non mihi candida ducant,
Detexta ex auro tela superstes erit.

De Cotta Iudice imperioso.

Vix tribus auditis turgescit Cotta libellis,

Max

*Maxima rixa fabæ sit quibus ob modium.
 Ius gladij nec habet, nec præter friuola censet.
 Ingenio dignum sustinet imperium.
 Seq; Senatorem dixisse pedarius audet,
 Si tonet in mœstos voce rudente reos.
 Sic finxisse Iouis tonitru Salmonea dicunt,
 Qui verò demùm fulmine tactus obit.*

Ad Hippoliten Amazonem.

*Fers peltam, atq; auro scalentia baltea cingis
 Ut redeas victrix Herculis, Hippolyte.
 Nequicquam hoc audes, Ioles imitère laborem.
 Nuda fuit, pugne quando trophæa tulit.*

*Literas tempori resistere, ad Illustris,
 Dom. ab Auanssone, libello-
 rum in Regia magi-
 strum.*

*Lysippi vna dies spirantia deteret æra,
 Radicem in marmor vel caprificus aget.
 Pyramidas minuit paulò violentior auster.
 Pompeij absumpsit clara theatra dies.
 Obdurat tua fama tamen labentibus annis,
 Nec magis hæc quàm mens, mente reperta perit.
 Incolumis doctrina Iouis non extimet iras.
 Non adeò cariem Myrrha Cedrus ve ferant.*

Ad

Ad Lestum venatorem.

Aera, lares, & rura pater tibi, Leste, reliquit.

Rura, miser, vendis, prodigis aera, lares.

Pascis equos, celeresq; canes, quæretur egestas

Sæpius his timidus quàm per amœna lupus.

Sic fuit Actæon prædæ venator alumnis.

Odrysi taceo nunc Diomedis equos.

Diuitias Zeno non sic contempserit, ac tu:

Qui cursim fieri nudus inopsq; cupis.

Ad amicum, de liberorum
delectu.

Consulis & septem natis cui plurima dones,

Ingenio quoniam crispulus ille valet.

Fac imitère aquilam, hæredem quæ iudice Sole

Eligit, abdicat hunc qui malè nyctat iners.

Cui doctrina placet præsertim atq; intima cœli,

Huic etiam debes iugera plura soli.

De puella seni data.

Quæ vultu Veneres, oculis quæ spirat amores,

Cur roseum assiduis perluit os lacrymis?

Orba sponsa seni plangit gracilla, doletq;

Fusca velut monstro cum datur Andromede.

Imbellis Libycum sic longè odisse leonem

Territa ieiunè murmure dama solet.

*Supposita est lepida si quondam cerua puella,
Huic superos optem supposuisse leam.*

Antonio Broulato Moniayo
nobilis.

*Tu genus illustri clarum de stemmate ducis:
Sacra tamen generi neçtere iura paras.
Sic, Broulate, decus gemini te nominis ornat.
Quod capis ex atavis, quod paris ipse tibi.
Magnifici nunc is illustrem Regis in aulam.
Dij faciant ut sis, qui, puto, prorsus eris.*

Ad Achillem.

*Cur formosa tuo mactata Polyxena busto est?
Aeacida, an dolet hac non licuisse frui?
Inferijs surdo cineri crudelibus vsum,
Stulte, putas cades posse piare nece.
Nil gener admittit Cereris nisi conscia recti,
Pectora. vix aufert impietate scelus.*

Ad Carum.

*Indigus, atq; Ithaco longè versutior Iro,
Laudas Zenonis dogmata & esuriem.
Vltricesq; manus detestans, parcere victis
Esse iter ad cœli culmina, Care, doces.
Hoc probo, si Curius doceat contemnere luxum,
Regia pro rapis fercula qui repulit.
Esse pium iubeat Pelæus victor in hostem,*

l

Indica

Indica qui Poro reddidit arua nigro.
 Pauper es, & nolens innoxius, ille probetur,
 Qui potuit, stricto nec tamen ense nocet.
 Qui vult amari, amet. ad Læliam.

Lælia, te quereris non sat constanter amari,
 Cum leuiter redames, Lælia, cur quereris?
 Persea dilexit Cepheia nigra venustum,
 Gravior hinc illi candidiore fuit.
 Quam quis vult alij legem præfigere, seruet.
 Incendet rarò, ni prius ardet amans.

Margaritæ Valesiæ Henrici Regis
 sorori illustris,

Te dignum superi dedere nomen,
 Quod Cypris viola rosaq; pinxit,
 Et mallet decies eo vocari;
 Tu Regis soboles, sororq; Regis,
 Et Regis thalamo locanda summi:
 Felix, candida, Margarita, vincis
 Rubri candidulos maris lapillos,
 Quos aër studio pluit serenus.
 Te fulgens adamas, virens Iaspis,
 Postquam suspiciunt, repentè pallent,
 Vt coràm rutili sorore Solis,
 Stellarum fugiunt greges minorum.
 Te si quandoq; Cynthius videbit,

Cum

*Cum sis virgo nitens & erudita,
Iuret tergeminae parem Diane.*

*Annæ à Montimorenci, Tribuno celerum
& Connestabili clariss. Gall.*

*Gallica quò penetrant domitis præconia rebus,
Fama tuum volucris pertulit vsq; decus.
Huic facit hasta viam, tum mens interrita bello:
Hoc Asia, hoc Cadmi scit soror, & Libye.
Consilium celare suum nec quiuerit hostis,
Nec didicisse prius quàm videt arma tuum.
Tam te stella Iouis quàm Rex gratissimus ornat,
Illa suas vires, hic dedit, Anna, vices.*

*Admonet amicum virtutis colendæ.
Maçte animi præfractæ puer, tua gaudia differ,
Astrorum in patriam te labor altus aget.
Aerumnosa fuit semper res optima virtus.
Difficilis claris orbita rebus adest,
Illecebris Diuûm perdes solatia, veras
Delicias fictis ne pete delicijs.*

De Clinia.

*A cœna Clinias maniplos promiserat auri,
Nocturno fuit hæc pactio scripta mero.
Induxit Diuos testes quot sustinet Atlas,
Vt cœlum albescit, desijt esse memor.
Quid faciam? iurata rogem nisi numina, pactum*

Ebrius ut seruet, sobrius aut feriat.

Multitudinem industria superari.

In Graios miras fertur duxisse phalanges

Confidens Xerxes barbara sceptrā tenens.

Perfecit, pelagi neglecto fœdere, pontem,

Leander Seston quo rediturus eat.

Assiduis audax traiecit nauibus æquor

Inuitum, pinu sub fluitante latens.

At domuit Xerxen rarus, sed cautior hostis.

Tum fuit hoc Martis, tum fuit artis opus.

Ad Mopsū,

Doctus homo, sic rumor ait, tibi, Mopse, videris;

At mihi vix doctus, vixq; videris homo.

Forte aliquid te musa docet temulenta sinistrum,

Dissimilis fias si tibi, doctus eris.

*Parem amari oportere. ad He-
limnum,*

Agrestem peramas tu Naïda, candida Nais

Tota est in Daphni: te fugit, hunc sequitur.

Lentiscos capræ vix sex pascuntur amaras

Daphnidis, at totidem claudis Helimne, greges.

Nil mirum, fugit Phœbum Peneia Daphne,

Lentior in satyros nempe futura leues.

Endymione suo virgo Latonia flagrat,

Latmia de cœlo saxa frequentat amans.

Prætulit is Glyceren, Glycereq; cydonia misit,

Ceculus

*Cæculus hos parili læserat igne puer.
Lata viget longo lex indelebilis æuo,
Ne quis quæ ue, nisi tentet amare parem.*

*Ad Bert. deyguam, aduocatum
regium in senatu.*

*Patronum tam rex, quàm Regis, Deygua, patrone,
Dicendi qualis Tullius est opifex.
Aurea tam trepidos vrget facundia fontes,
Innocuos quantum non sinis ipse premi.
Eloquiumq; fori tibi non submittere prisca
Blandiri est prisco, Deygua diserte, foro.*

Ad Auroram, vt properet.

*Cur Aurora manes? quin inficis æthera cocco?
Segnis an ob claudos biga moratur equos?
An noua mane senis retinet te cura mariti,
Vt Cephalus pulcher fluxerit ex animo?
Non lux rursus erit Memnon qua filius hastâ
Punctus, Dardaniâ sanguine tingat humum.
Roscida nox miris ornauit prata lapillis:
Ne huic cedas, auro nocte rosisq; caput.
Ad tropicum iam sol porrexit lumina Cancrum.
Surge igitur, nox est mors mihi, vita dies.*

In vaniloquum.

*Fac dicenda semel crebrò meditare diuq;
Nam volucris noxam lingua frequenter habet.*

Hinc conuiuia Iouis fugientibus æstuat undis
 Tantalus, ausus erat nempè tacenda loqui.
 Flaua puerperium domina reſeraſſe Galantis
 Nollet, & Argiua verba dediffe dea.
 Infrenis quoties dominum ſua lingua ſefellit,
 Vix tibi percurrat ferrea lingua triplex.
 Quã trutina expendes vox criminis effluet expers,
 Pectore nata prius, quàm levis ore volet.

Ad Oſtricum.

Ac tibi ſim cordi, me laudas, Oſtrice, paſſim.
 Dic mihi commiſi ſi quid, amâbo, mali.

Aegidio Magiſtro, primo ſenatus
 Paris. præſidi.

Quæ regio eſt uſquam tam ſamæ imperuia, quæ non
 Audierit quam vim, doctæ Magiſter, habes?
 Vis animi, qua nulla viget præſtantior, ornat
 Te, claro ut nitidum Solis honore iubar.
 Vix ferat hanc oculis lucem Iouis armiger ales,
 Gens tamen hanc æquo lumine Galla videt.

In tumulum Geriæ puellæ.

Cum ſuprema facit formoſo Cypris Adoni,
 Sic dolet, ut Geriam triſtis obiffe fleo.
 Fit tellus heres pretioſis rebus, & aſtrum:
 Hoc repetit mentem, cætera dantur humo.
 Lilia de calathis, Dryades, nunc ſpargite plenis.

Add

*Addite sanguineis alba ligustra rosis.
 Florens ut tumulum de marmore nimbus honestet,
 Quiq; meis imber decidit ex oculis.
 Heu fleo, vos fortes ignoscite, nanq; putavi,
 Ne, dea cum fuerit, non moritura foret.*

*De Alexand. magno eiusq; parentibus.
 Audet Alexander, mundum qui Marte subegit.
 Se genus Ammonis dicere cornigeri.
 Pellex Iunoni defertur Olympias, & tu
 Iustam ad te prolem, magne Philippe, trahis.
 Invidit nimios hominum tibi victor honores,
 Qui similem metam laudis & orbis habet.
 Hunc ultro agnouit pro nato Iuppiter: at nunc,
 Ne fratrem se audax asserat, usq; timet.*

*Io. Iac. Mesmio. F. Iurisc. &
 Senat. peritis.
 Ora linens pueri (sic aiunt) melle Platonis
 Portendit regnum dulce lepôris apis.
 Sceptra dedit post longa Plato tibi secula, Mesmi,
 Et quæ ulli suades, verius illa iubes.*

*Ad Hesperum.
 Mane præis Solem, sequeris mox, Hespere, serò:
 Nomine mutato sydus habebis idem.*

*Occasioni parendum esse. Ad Tallum.
 Sorbenda hellebori tibi potio trina meraci,*

Fallor, an & tota dignus es Anticyra.
 Seria qui semper facienda negotia differs,
 Segnis heri, atq; hodie, cras studiosus eris.
 Halcyones perhibent quantū est occasio præceps,
 Glauca Thetis pictas quas amat inter aues:
 Nidificant pelago tranquilla tempore brumæ,
 Cum Siculas vexat nulla procella rates.
 Desine venturas tibi mox promittere luces,
 Quæ cupis ut facias, cum potes, illa velis.

De Gellia.

Expers Lucinæ duo per quinquennia luxit
 Gellia, cui facies integra, fama parum.
 Surdis nec quicquam diuis operata, supremam
 Comperit in thermis, quando lauatur, opem.
 Nil mirum Romæ flamma si Seruius est Rex
 Editus, è medijs hæc grauis exit aquis.

Figmenta poëtarum dulciter
 decipere.

Dum ludo teneris lusus discedo poëtis,
 Insidiæ vatum sunt, puto, deliciae.
 Hesperidum petij, quam ditat fabula, malum:
 Vile viret magni nominis arbor inops.
 Dulcisonos viso num det Meander olores,
 Flexa aliquid raucum per vada cantat olor.
 Turbidus auro an sit, quæsiui Lydius Hermus,

Aurum.

*Aurū absumpsit iter, vixq; tot Hermus habet.
Hæc finxisse decet vates è fonte madentes
Quem dedit indomitus quando volavit equus.*

*Io. Mansencallo. F. Aduocato Regio
in Senatu.*

*Sponsio facta à me est, pignus tenet ecce, sequester,
Alciatus si te vel minimo vngue præit.
Iam vici, sed quæso tuæ nil detrahe menti,
Addat & ille suæ si nihil, obtinui.*

Lucellæ dulciss. funus facit.

*Officio exanimum corpus seruabat inani
Aegyptus, myrrha nec sine thure linens.
Celtæ auro capitis cingebant ossa polito,
Vt facerent mensis pocula grata feris.
Quàm pretiosa magis Lucellæ funera feci.
Occidit: in nostro corde sepulta iacet.*

Ad Aemulum.

*Lætare ecce tuis obsonia multa paravi
Dentibus, his cursim vescere, amâbo, iocis.
Sibila cur cessas in nostros vipera libros?
An virus medio de Phlegetonte deest?
Posteritas hos fronte leget sed forte serena,
Venturis scripsit sacra sibylla viris.
Iam multi atq; boni laudant quæ res p̄uis, his tu
Non plus mente vales, imò pudore minus.*

l s Iuris

Iuri civili nauiter studendum, ad
Cinthum.

*Difficiles aditus habuit prudentia iuris
Semper, ut & fatis optima quæq; grauant.
Quò labyrinthæi superes discriminis artes,
Hoc ratio lini glomere texit iter.
Fac relegas veterum selecta volumina pernox.
Depositum nec mens perfida, Cinthe, neget.*

De Gorgonio.

*Coniugis opprobrio locuples Gorgonius, aufert
Expilata sacris præfuli æra domum.
Fatidici des huic Ammonis cornua, nolit:
Nam responsa Deum non petit, æra petit.
Vnum Acheloe tuum ditauit copia cornu,
Floribus & pomis quod redolere ferunt.
Cornibus arboreis vtrinque insignis abundat.
Hic auro, & gemina cuspide cuncta ferit.*

De Gulielmo Philandro Architec-
tæ bonarumq; artium
peritis.

*Dum vitium facerent clari palatia Phœbi,
Concussit dominum tanta ruina metu.
Mulciberi notas implorat sedulus artes,
Pro stipe des, inquit, millia sena faber.*

Vt calem ionicas ego sex adamante columnas:
 Materiam præstas si mihi, præsto manum.
 Cui Sol: te ne locas, Diuûm turpissime, magno?
 Te melior viuit quando redemptor, abi.
 Qui cœlum, qui signa, suas sic nouit vt edes,
 Inuideas quauis, ecce, Philander adest.

Ad Gaurum.

Sis rhetor moneo, tibi non licet esse poëta,
 Inuicta demens Pallade carmen inis.
 Num scelus hoc grauius tentasse Typhoëa credas,
 Dum monte vt telo concutit astra ferox?
 Non temerè ex quouis finguntur numina ligno.
 Quod vix assequeris, desine, Gaure, sequi.

Ad Ioach. Bellaium, poëtam
celeberr.

Euterpe tua ter Permessi gurgite lauit
 Carmina, sic Smyrnæ cantibus æqua facis.
 Tam bona si pergas, Bellai, scribere, perdes:
 Nam sua dux sacri dicet Apollo Chori.

Ad Ialentem, reprehensorem in-
consultum.

Bissenas bis quinque virum seu pando tabellas,
 Carmina seu pango, carpis vtrunq; Ialens.
 Indocti censoris ego fastidia noui,

Ni ma

Nil malè quod faciat, nil putat esse bonum
 Quod scribo, si non minio radiatur & auro:
 At solet huic quidam floridus esse color.
 Nil edis, quiduis laceras inglorius, & qui
 Diruere id tentes condere quod nequeas.
 Obsedit Tytion Phlegraeis sydera castris,
 Diruta num Tytion edificare queat?
 Quis te carpet iners? amittit talio vires.
 In ius nemo vocat, cum reus obstat inops.

De se & patria.

Viuus oliuiferae do famam vtcunq; Blitera.
 Quam tamen inuita suspicor ipse dari.
 Commendat rarus lector sua secula, ciues
 Et proprios ciuis negligit, imò fugat.
 Nam iuga riserunt proprium Rhodopeia Martem.
 Et Gortyna Iouem non nisi morte sacrat.
 Viuida de tristi nascetur fama feretro,
 Materiamq; odijs vnica vita facit.
 Morte petat laudem miles, non scriptor inermis.
 Ipse ortum patriæ debeo, non obitum.

Puellæ amatae genium nosse expedit.

Aurigenam ex Danaë puerum qui sustulit olim,
 Et Leda cygni nomine qui potitur.
 Antiopam Satyrus, qui bos in litore fallit

Europ

*Europam, prudens non ne videtur amans?
Cuiusvis didicit mores geniumq; puella.
Huic pretium, huic cantus, sylva, rapina placet.*

Ad Alartum.

*Dat moritura tibi muliebrem Lesbia mundum,
Hinc speculum, nardū, Myrrhina pulchra capis.
Aspera vasa auro, mistisq; superba lapillis.
Quæ tibi disperdit mox pretiosa sitis.
Ausus erat fragili stellas includere vitro
Arte senex Siculus, Signiferiq; vias.
Sic avidus vini, vino data vascula mutans,
In vitreo mundum claudis, Alarte, scypho.*

Clariss. Cotello magni Consilij

Præsidi.

*Scis equum atq; bonum rigide præponere legi,
Lingua diserta tibi, mens quoq; recta valet.
Non Iouis in gelida lanx aurea iustior Ida
Librauit Danaūm fataq; summa Phrygum.
Te, præses Cotellæ, æquat clementia Diuis.
Iustitiæ virtus cætera semper inest.*

*Quòd succisuis horis, sed suo Marte,
versus scripserit.*

*Cum mihi ius ferias perpaucis cesserit horis,
Furtim epigramma facit tunc mea musa breue.
Meq; Sinonis equum, vario qui Pergama Partu*

Dard

Dardana vastauit, scribere iura vetant.
 Aut doctæ Circes vitantem pocula Regem,
 Qui patriæ fumum prætulit Ambrosiæ.
 Non ego versuram facio de diuite vate,
 Nec quod do gratis, fœnore soluo libens.
 Nec vetus ut Cornix furtiuas induo plumas.
 Qui dat quicquid habet, plus satis ille facit.

Ad Nellam anum.

Diues opum, sed mentis inops, & ditior annis,
 Me cineres credis ducere velle tuos.
 Ad cornos abeas, Hecubæ turpissima nutrix,
 Num vis faucipremæ nubere me Lamia?
 Concinnæ tu philtro licet, sis Thessala, vultus
 Omne tuus subito diluet Hippomanes.

Transformatio Melissæ Nymphæ
 in Apem.

Floridus irriguo locus est confine salictō,
 Estq; ferax vnâ teneræ cum floribus herbæ,
 Sed prohibet collis se longè extendere pratum,
 Dignum Phryxei quo pascat velleris autor.
 Forsan in hoc venit de agrestibus vna Napæis,
 Quæ fuerat triuiæ dilecta Melissa Dianæ
 Huic comes, et ductrix Driadū per Hymettia rura.
 Quum radijs orbem sol aureus aspicit æquis.

Aestas

Aestas, ingeniumq; loci, riuuq; loquaces,
Inuitant, digitis flores vt carpat eburnis.
Pingens flammeolas Hyacinthi murice calthas.
Narcisso viola nubunt, viror vndiq; mirus
Illuxit pictis quas texuit illa corollis.
Tunc per amœna volans albisq; Fauonius alis,
Auricomæ vt vidit gestus faciemq; Melissa,
Arsit, & auferunt solitas suspiria vires,
Atq; agitata leui percreuit flamine flamma.
Quò magis vrget amās, precibus minus illa mouetur
Non magis Aemonia frondens quàm pinus in Ossa,
Quodq; nequit precibus Zephyrus, iā viribus ambit.
Exuit hinc auram qua floribus ante fauebat:
Induit accensus qua nubila torquet & æquor.
Acriter instabat, cum virgo flebilis æthram
Suspicit, & solem, quem sic mœstissima fatur:
Cynhie, qui lustras candenti lampade terras,
Eripe me inuitam probro, da, Phœbe, perenni
Virginitate frui, famulamq; tuere sororis.
Vt resonat Cygni pulsatus voce Cayster,
Sic arguta gemunt & latè arbusta queruntur,
Et curuæ valles, vocis quas cedit imago.
Exorat Nympha, & Phœbeo numine tandem
Fit volucris, tenues iam morat in aëre plantas,
Et coma eeu maculis auro squalentibus arsit.
Incessit Zephyrum querulo stridore procacem.

Quos

Quosq; prius legit, fugit per gramina flores.
Sedula vere fauos mellito poplite fingens.

De Leriani latronis exitu.

Prætoris fugiens Lerianus latro cohortem
(Hunc timuit vulgus ceu Calidonis aprum)
Pro latebra densam subiit formidine syluam,
Atq; antrum, Fauni credo fuisse lares.
Armarat natura locum, quem latro tuetur,
Quodq; malè est ausus, fortiter exequitur.
Abstulit huic propriam sed fumi spiritus auram,
Prætoris voto, nec perit arbitrio.

Ad Probinam.

Ore Probina nites, ut lux, rosa, nix, ebur indum.
Candidior cum sis mente, Diana rubet.

Ad Guilielmum Bertrandum à Vila-
mor, libellorum in regia
magistrum.

Obsecro ut sileas, & ne Attica mella loquaris,
Ni, Bertrande, chaos vis reuocare vetus.
Saxa mouere potes, rapidumq; reducere flumen,
Et coeli assiduas sistere voce rotas.
Sunt satis astra tui fama pulsata parentis,
Rapta tuo eloquio, vel miserere, cadent.

Ad

*Nec retinere licet quo me malè deprimis orbem,
Heu rota qua Ixion voluitur, est leuior.
Speranti fallax, infida potentibus, atrox
Es miseris, si quos noxia nulla tenet.
Non tamen ipse tuo frangar, durissima, flagro.
Conscia mens recti vix temerata labat.*

De Losandro malo medico.

*Quot parit autumnus flauentes letifer vuas,
Prima quot & morbos ficus & vua ferunt:
Quot Persas Xerxes in Graios misit & Orcum,
Septima quot mortes purpura dat Marij:
Tot medicus perdit Losander, plus minus, egros.
Lurida non illo plus aconita nocent.
Ismarium tellus tam non inflatur ob Hæmum,
Quàm tumet hoc medico relligiosus ager.
Communi tetricis cum parcis vtitur arca,
Diuidit his socia tristia lucra fide.
Charius haud agris quisquã sua pharmaca vendit.
Vitam pro nummis exigit, atq; rapit.*

De aulicis Henrici Regis Gall.

*Excepisse deos nemoroso vertice fertur
Pelion, è cunctis lusit Apollo lyra:
Aula capit Regis totidem æquè numina Galli
Seu cupis apta armis, seu cupis apta togæ.
Dispice præfractos equites, dulcesq; poëtas,*

Henrici, aut, dices, atria cerno Iouis.

Ad Lestum.

*Integer & fidus quò mi videaris amicus,
Edere me nondum scripta subinde iubes.
Sunt morientis, ais, plures in carmine vires:
Sic moneas Cygnum, qui sua fata canit.
In seram nimium bissenà volumina mortem,
Quæ Maro distulerat deteriora vides.
Quære alium quem laus delectet posthuma, Leste,
Quæ post fata venit gloria, lenta venit.*

*Bertr. Sabbaterio, in senatu procura-
tori Regis.*

*Tutaris leges assertor publicus æquas:
Gratia nulla tibi plus ratione placet.
Scita senatus habent, scis hoc, vir Regie, scis hoc:
Præmia ne pretio quisquam aliena petat.
Præsta igitur ne docta parës me academia perdat.
Medeæ facinus Colchidos ausa vetus.*

De Cœli pulchritudine.

*Quid varium magis est cœlo? quid certius illo?
Nil duce de miris pulchrius arte coit.
Assuetum ad munus lotus Sol mane recurrit,
Immemor haud notæ flammeus ipse via.
Candida quid Phœbe centum formosa figuris,
Quam citimam terris lux aliena decet?*

Sider

*Sidera quid referam Boreæ vicina rigenti,
 Et vigil Hesperidum quo tepet igne draco?
 Astrorum taceo vulgus sine nomine, miror
 Tot flammis vri non potuisse polos.
 Non adamas aurum' ve ligat pendentia signa,
 Sed Deus, in terras ne labefacta ruant,
 Ille est confusos serie qui digerit ignes,
 Cœli animus. nutu quæ dedit astra mouet.*

De Cupidine.

*Vt melius sperent iubeo iucundus amantes,
 Desinit vt volucer Cypridos esse puer.
 Lumina dum Clytiæ contingere cæculus audet,
 Arsit, vt accenso pinnula læua rogo.
 Et solitus nymphas medijs accendere lymphis.
 Nunc coquitur domine lentus ab igne meæ.*

Ad Olermum.

*Te post fata caue videat ne ianitor Orci,
 Et tussim ante Hecates limina fac reprimas:
 Allatret ne forte triceps te Cerberus : odit
 Nam miserè furem cùm sit, Olerme, canis.*

Iulij Pacati Medici peritiss.

Epitaphium.

*Mitibus immites Parcas qui flecteret herbis,
 Iulius hîc medica nobilis arte latet.
 Erecta nimium nunc mors ceruice vagatur,*

*Nunc impunè ferit, cum sibi cuncta licent.
 Nouerat is cœli mores, geniosq; locorum,
 Nouit ad Auroræ gramina nata pedes.
 Adstitit vt cœlo, collyria mira parauit.
 Desiit his claudus Lemnius esse faber.*

*De Dominico Gabræo Episcopo
 Lodouensi, ad Nuncium.*

*Vade, vola, quæsite diu iam nuncie, serua
 Gabræum, metuo præsul vt hic pereat.
 Nam Phœbum amisit nuper Parnassia rupes,
 Hinc doctas lacrymis fons sacer auxit aquas,
 Ni cauet is, fiet doctarum præda sororum,
 Quem cupiunt Phœbo substituisse suo.*

*Oculus Dei omnia videt.
 ad Impium.*

*Fecisti occultam bipedum nequissime cædem,
 Pro licito quicquid collibuisse habens.
 Esse hæres puero dum vix ex asse secundus,
 Porrexti gelidæ pocula Mandragoræ.
 Fallitur, vt falli credit versutia Diuos:
 Ecce, reum lesæ te pietatis agunt.
 Sic poenas feritatis habet, fraudisq; Lycaon:
 A Ioue se factum quàm dolet ille lupum.
 Nam non est scelerei tutum prætere murum,
 Quanlibet huic montem pro clypeo obijcias.*

Aëria

*Aëriæ si Alpes, Garganus & Apulus obster
Semper acuta Dei lumina, cuncta vident.*

Ad Philomusum.

*Venditus vxori multis, Philomuse, talentis,
Castoris & forma qua fuit alba soror,
Contrectas alias, nec te lex Iulia terret,
Quin studio vetitis insidiere thoris.
Haud eris armifono tu Marte beatior, vt non
Cassibus implicitum tædeat esse iocum.
Cur aliena rigas proprijs sitientibus arua.
Cum tua non serues, cur aliena rapis?*

Gabrieli Minutio Ruthenensium Sene-
schallo illustris. & doct.

*Mi puero superi Martem vidisse togatum
Concessere: tuum nempe videre patrem.
Trans gelidas qui iura dedit fortissimus Alpes,
Pro Francisco armis Lilia Rege tuens.
Princeps Tectosagi mox floruit ille senatus,
Te similem fausto sydere cum genuit.
Te talem admirans nuper Bellona, Minuti,
Vnde, ait, iste recens Aegida Phœbus habet?*

De Iulio Cæsare.

*Sanguine qui hostili totum repleuerat orbem,
Repleuit proprio Iulius ipse forum.
Gallica & Emathios qui euaserat ante Philippos,*

*Interijt, iugulum ciue petente sacrum.
 Concio mœsta Deûm sumpsit pro Cæsare pœnas,
 Et genio sydus, mensis, & ara datur.
 Sicq; nepos almæ crudeli cede Dionæ
 Consilio ex hominum, transuolat in superum.*

De malis punicis & Clytia.

*Quot nitidas flauo condunt sub cortice gemmas
 Punica mala meis heu nimis apta malis,
 Tot cruciat curis mihi cor mellita voluptas,
 Quam Venus aut Veneris temperat igne puer.
 Aliger an frustra metuo, ne fortè Cupido
 Euolet à nobis, destituarq; miser?
 Malus adoptiui non hæc fit adultera rami,
 Nec nouus in Clytiæ pectore crescet amor.*

*De Pe. & Fr. à Garda & Sanijs,
 Senatorib.*

*Aequauit geminos legum duo culmina Celsos
 Ex clara Sanius doctus vterq; domo.
 Sic leo pugnacis generatur stirpe leonis,
 Et nunquam ex Paphia sis, Amaranthe, rosa.
 Nil opus est Aëa patri Medea iuuentam
 Cur recoquat: senior, nato imitante, viret.
 Ornamenta togæ quantum sint splendida, dicam,
 Si Sanij, aut Diuûm numine fretus ero.*

Ad Gellium Vallestum, de rure
eximio.

Rus tibi fertilius non est, Valleste, paternum,
Quàm mihi, cum quæ rus educat, vrbe refers.
Mirificè placuit, quòd dixti Pana Lyceum,
Quod sylua est breuius vere habitare nemus.
Te sonus oblectat sero redeuntis aratri,
Cui rubicunda leui sole colona comes.
Incipiunt Phaëtontis equi reuocare iuuenços
Sub iuga, tunc sugit pendulus agnus ouem.
Non adeò fleuit Niobe Sipyleia, quantas
Soli obiecta nouo vitis habet lacrymas.
Quàm recreat tremulas messor qui tondet aristas,
Classica dum Cereris pulla cicada canit.
Audis diuiduæ gratissima murmura lymphæ,
Narcissi infelix tale fuit speculum.
Nec lauri desunt, quales vix nutrit Orontes,
Cuius apollineo germine ripa viret.
Poma, librosq; legis, socios quos dixero mutos.
Vrbana hinc nobis rusticitate places.

In funus Sargi Grammatici.

Non habet Elysie Sargum vicinia syluæ,
Qui fuit imbutus vix benè Grammaticis.
Anguicomæ nil scire docet per tartara Diras.
Pluto solæcismos audit & ipse libens.

*Quòd si forte domos cœlestum morte petisset,
Cyllenes dominum cogeret esse rudem.*

*Othoni à Castilione Cardinali
nobilis.*

*Gloria Sisyphium linguæ commendat Vlysses,
Vidit & ut varios extera regna viros.
Phœbigenæ Circes, & dulcis carmina fugit
Parthenopes, tua vix præterijssse queat.
Ne Laërtiade, præsul, sua præmia tollam,
Ille labore præest, ipse lepore præis.*

*De Orpheo, & lyra eius cœlo donata.
Menades Ismarij sparserunt Orpheos artus,
Hinc sylvæ, hinc volucres, hinc doluere ferae.
Orgia non fuerant lymphataq; tibia tanti,
Ut silices tractæ carmine, tela forent.
Heu, caput avulsum ceruice argenteus Hebrus
Excipit, & doctam cuncta ciere lyram.
Dulcia semineci cecinit modulamina voce.
Nat lyra, datq; simul per vada triste melos.
Membra legunt Musæ variè dispersa per agros,
Hæc inhumant, Lesbos pertulit vnda caput.
Mox lyra Threicijs in cœlum effertur ab undis,
Ut resonans sylvas traxerat, astra trahit.*

De Clytia irata.

Tardius ut solito crebrò discedere noctem,

Sic

*Sic propera Solem luce nitere queror.
 Crudelis nimium Titam audaxq; videtur,
 Fulgeat irata nunc mihi quod domina.
 Ecce, sinum tenui rorat pulcherrima nimbo.
 Cor lacrymis ardet, vallis eburna madet.
 Iram flecte nouem voueo tibi, Cypris, olores:
 Pacata hac, Martis non nego ferre minas.
 Si semel vuidulos lenis deterisit ocellos,
 His poterit Solis vel superare facem.*

Ad Sabidum.

*Pirithoum quenuis, & quenuis Thesea dicis.
 Nullum amat, innumeros, Sabide, quisquis amat.*

De Io. Daffi Senatore. ad hospitem.

*Si qualis fuerit Gallus vel Scæuola quæras,
 Tu Daffin spectes, hospes, utrunq; vides.
 Suavis uterq; minus Daffi, non denego: sed mos
 Non malus est priscis plus tribuisse viris.
 Arbiter ut dicam folijs magè vera Sibyllæ,
 Prætulit hos ætas, hunc lepor, æquat honos.*

Laudem lucro præferri.

*Ad gelidam ignotæ perducti Phasidos oram
 Heroës, quàm sit laus pretiosa docent.
 Aurea nam pretij memoratur lana pusilli,
 Hanc emeret medio parua moneta foro.
 Hanc ausi propter tenui se credere ligno,*

m

s

Aequo

*Aequora cum pinus pressit aperta loquax:
 Velleris una comes iussit laus spernere letum,
 Atq; alio claras visere sole domos.
 Ob quæstum ad populos mercator tendat eoos:
 Cui decus est ingens, sat facit ille lucrum.*

Ad Caluidum sui admiratorem.

*Prætides helleboro fertur lustrasse Melampus,
 Vtraq; dum vitio mentis aratra timet.
 Implora huius opem: non plus te, Caluide, nosti,
 Bucula quàm Præti, quam furor asper agit.
 Rhetora te credis Gracchis vix ore secundum,
 Sic ego sum pictor, ius ita Zeuxis amat.
 Inflat imago tuum fallax sed stultius utrem.
 Teq; putas magnum rana minuta bovem.*

*Sebastiano Chambræo, Corbiæ comiti ac
 abbati nobilis. cum Tolos. venis-
 set mense Iulio,*

1554.

*His utinam campis crescat nimis hospita Lotos,
 Dulichijs escam quæ dedit, atq; moram.
 Atq; utinam vitrei teneant te rura Garumnæ,
 Aula sat est ipso Rege beata, mane.
 Te, præsul, si forte diu præsentem fruamur,
 Elysium nemo heroibus inuideat.
 Delicijs certat cum Maio Iulius, ob te
 Tardius his visa est lux obijisse locis.*

De Aethna monte, Enceladi sepulcro.

*Fœcundam assiduis & raucis ignibus Aethnam
Sicanio didici prodere mira solo.*

Ima herbis, violisq; viret, mœstisq; hyacinthis,

Dum rapit hos Cereris filia, raptâ fuit.

Post flores æstusq; graues, in vertice cano

Spernentem flammâs sustinet alta niuem.

Enceladus tegitur tota sub mole sepultus:

Sic tumulum, flores, flammâq; nixq; decent.

Ad Vindiam.

*Absit vt aspiciam te, Vindia, lex vetat ipsis
Saturni in tabulis prisca, videre Deam.*

Iac. Bernuyno Præsidi & præfuli.

*Legibus atq; mihi, præses doctissime, multa
Iure expensa refers, officiosus homo.*

Scis, metuo leges ne mi (quod abominor) absint,

Et ne alius nostra laude superbus eat.

Libra ac ære tuum non tam me feceris, ac si

Non sinis, vt, quod dant numina, tollat homo.

Cur viros sat commendatos laudauerit.

Me clari potuere viri laudante carere,

Abundè vt clari, conspiciq; satis.

Sed mihi fortè dabit simul hæc laudatio nomen:

Nomen & hæc alijs forsitan adiiciet.

Sic, speculum radijs Hyperion tangat acutis,

Dat

*Dat speculo flammæ, auget & ipse suas.
 Se scripsit, magnū dum scripsit Homerus Achille,
 Virtutem alterius qui canit, ille facit.*

De Resurrectione Domini.

*Non prius æthereas Christus remeavit ad oras,
 Quàm tulit è stygia clara trophæa domo.
 Persephones videre nouum palatia Solem,
 Atq; auro victæ liuida colla necis.
 Delia Pæonijs vitam tibi reddidit herbis,
 Virbie, Cretæis dilacerate dolis.
 Sed Christum nemo, nisi Christus, morte reduxit.
 Suscitât haud quisquam se, nisi cuncta potest.*

*Præsentia cuiusq; domini ægro & equo
 multum conducit. Ad
 Caurum.*

*Depositam tellus vix reddit, Caure, sementem,
 Et factum nullo scœnore pensat opus.
 Cum sterili luctatur agro, mœretq; colonus.
 Frugifer at fiet, si resipiscis, ager.
 Si sæpe hunc adeas, alio nec numine fruges
 Triptolemus, Cereris munera prima, dedit.
 Visebat iunctis proscissa draconibus arua.
 Pes domini fundum nutrit, ocellus equum.*

*Ant. Hebrarto Roqueuillæo Senatori.
 Nobilitas si non Hebrarto à stirpe fuisset,*

Pro

*Pro illustri virtus nobilitate foret.
Patritio proavum quantunvis ordine præstans,
Adjicit ad priscos, nescio quid, titulos.
Lucida gemma sat est eòæ filia ripæ,
Lima sed hanc docti mox polit aurificis.
Hebrarto est gravitas hilarix, largitio frugi.
Hæc Musa ut dixit, mox Heliconæ redit.*

Ad Phaleronem.

*Difficiles, Phalero, styli venaris honores.
Occultis nimium ridiculisq; libris.
Ac si plectripotens oracula fundat Apollo,
Scilicet expectas scripta superba legi.
Talis inexpliciti Heracliti pagina lecta est,
Quo duce rerum ignis se putat esse ducem.
Oedipus en dicit, quidnam Sphinx mascula captas?
Nonne sub obscuro cortice vana tegis?*

Historiæ utilitas.

*Et Troia & doctæ quid sunt nisi nomen Athenæ?
Historiam tollas, hoc quoq; nomen abest.*

*De insignibus lunæ crescentis Henrico I I.
Gallorum Regi prosperè
consecratis,*

*Quòd sacra dimidiæ præfert insignia lunæ
Henricus, placuit pulchra Diana sibi.
At contrà indignans Hyperionis aurea proles,*

Dign

*Dignus, ait, radijs Rex fuit iste meis.
Cui Soror: ut meritis accedant symbola, mundum
Principis in clypeo pingere, Phœbe, decet.*

*Indictas de iure ciuili disputationes
iam in x v i i. mensem
differri.*

*Dulcibus interpres socijs dum iura tot annos
Explico, sisyphius creditur esse lapis.
Aut capiti impendens saxū quod Tantalus horret.
Sane opera hæc dulcis, fit diuturna grauis.
Extremum merces sequitur si nulla laborem,
Præter apud varios inuidiam atq; decus:
Quin aliò saltem curas traducimus? hostis
Est utcunq; pius, quando repente necat.*

*Bacchum facile Venus se-
quitur.*

*Aurea mercedem geminæ Carchesia noctis
Alcmene accepit concubitura Ioui.
Quaq; manu fulmen per summa Ceraunia torquet,
Hac dat adulter opes, feste Lyæ, tuas.
Pocula multiplici calârat Mulciber hydro,
Horrebantq; suum mitia vina decus.
Hæc mundi dominus cum munera præbuit ardens,
Monstrat ut est Bacchi semper alumna Venus,
Subscr*

Subscriptum Thematicis de iure civili tri-
dum Tolo. disputatis Idibus

Martiis. 1543. Ad
Lectorem.

*Hæc quæ perueniunt in ora vulgi
Si non despicias, benigne Lector,
Gratam rem facies & usq; gratam:
Nam me pertrepidum metu leuabis.
Munus non deerit piæ vicissim
Quod respondeat approbationi:
Centenos capies tibi vniones,
Quos nobis pelagus dedit superbum,
Et quos mollis Arabs refert odores,
Medorum' ve nemus, quot Hermus aurum,
Tot fulvæ numeros dabo monetae,
Quot nox enumeret serena flammæ.
An vis pollicitis adesse pignus?
Cur? cum tuta tibi perinde fiant,
Si non lior edax modò repellat,
Hæc quæ perueniunt in ora vulgi.*

Subscriptum positionibus triduum itidem
Tol. disputatis. v. Cal. Decem.

1547.
Ad Herculem.

Alcide, exuias peto leonis,

Has

*Has da, si pudor est, rudemq; clauam.
 Arcum da & celeres decem sagittas.
 Cur tandem? triduo paratur ingens
 Certamen, metuo pusillus illum
 Ceruum cornibus aureis nitentem,
 Atq; Hydram toties repullulantem.
 In nos Hesperidum draco resurget,
 Tot me monstra sinunt minus quietum.
 Si non iuueris, Hercules, peribo.
 Quid? tu durus opem mihi recusas?
 Nil curo, clypeum Minerva cedit.*

Inconstantia felicitatis.

*Vere cadunt viola, Phœbo sacer atq; Hyacinthus.
 Sic, quæcunq; placet, protinus hora fugit.*

F I N I S.

Ελπίς ἀνευ ἐλπίδος.

